UFO-DEBAT

SUFOI

ufo-nyt

26. årg. Maj/Juni 1984 Nr. 3

Grønland: Nyt om UFOerne
Regerings tilsløring
Landing med spor
UFOnauter, nisser eller drøm?

Abonnement 120 kr. årligt · Løssalg 24 kr. pr. nummer

ufo-nyt

26. årg. Maj/Juni 1984 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

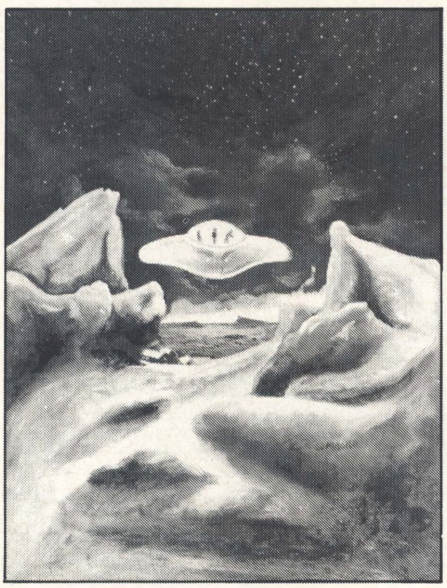

FORSIDEN:
Observation fra Godhavn på Grønland den 25. oktober 1983.
Her illustreret af El Magno.
Læs om hændelsen side 4.

SATS & MONTAGE. SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

	SIDE
Leder: Færre UFOer	3
Grønland: Nyt om UFOerne	4
Teorier: Forskning i antityngdekraft	8
Nærkontakt: UFOnauter, nisser eller drøm?	10
Interview: HansJürgen Köhler	15
Udefra: Tålmodighed belønnet	18
Indrapporteringer: Danmark	20
Ufologi: Åbent brev til videnskaben	22
Notitser: Kort fortalt	28
UFO-klassiker: Delphos, 1971	30
England: Regerings tilsløring	35
UFOerne: Jordnært fænomen?	36
Bøger og tidsskrifter: Anmeldelser	40
Læsermeninger: UFOernes oprindelse	42
Teori: Er gåden løst?	43
Australien: Landing med spor	45
Program for UFO '84	48

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 120,- for året 1984) til SUFOI, giro 9117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 148,00.

COPYRIGHT:
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1984 plus DET UKENDTE, 6. årg., samlet koster kr. 215,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand. Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15 A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:
Ansvarhavende redaktør: Henrik Pedersen, Købmagergade 59, 1.sal, 1150 Kbh. K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 69 88 06.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Datakonsulent: Per Andersen, Damsbovænge 13, st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 27 47.

Teknisk konsulent: Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Teknisk assistent: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Repræsentanter på Sjælland:
Lars Bostrøm, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.
Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.
Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. Tlf. (02) 35 11 49.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. Tlf. (08) 17 85 39.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Inge H. Svane, Hybenvænget 23, 6360 Tinglev. Tlf. (04) 64 33 70.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmcentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjørte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Færre UFOer

Af Torben Birkeholm.

For nylig optalte vi antallet af observationer for 1983 på grundlag af de lister, der gengives i hvert nummer af UFO-NYT. I forhold til 1982 var der tale om et markant fald. Tallet for 1982 var 274, mens der i 1983 kun blev registreret 171 — altså et fald på 103!

Tallene dækker antallet af *henvendelser* til SUFOI, og har altså ikke noget at gøre med hvor stor en del der var ufoer eller ifoer.

Men — opmærksomme læsere har selv talt op og undret sig. Er der færre observationer nu end tidligere?

Spørgsmålet er ikke så enkelt at besvare. For det første er materialet usikkert. Listerne udarbejdes på grundlag af oplysninger fra SUFOIs lokale repræsentanter landet over, men det er ikke alle observatører, der henvender sig direkte til den nærmeste repræsentant. Ofte går henvendelsen gennem flere hænder, og den kan »vandre« fra den ene ende af landet til den anden.

Undervejs kan det ske, at en observation undgår registrering på listen. Det betyder ikke at den er »tabt«, den bliver blot ikke registreret i første omgang. EDB-registreringen vil senere samle de fleste op igen.

Observatører der læser UFO-NYT er som regel flinke til at gøre os opmærksomme på fejl, men alligevel er listerne ikke fuldt dækkende.

For det andet afslører en nærmere granskning af listerne, at en pæn portion af observationerne fra 1983 er koncentreret om de samme få datoer. Forklaringen er selvfølgelig, at der var mange vidner til de samme observationer. Vidnerne har uafhængigt af hinanden gjort os opmærksomme på, at de har observeret noget. Vi registrerer hver enkelt *henvendelse,* uanset om det drejer sig om samme observation.

Alt i alt kan man sige, at en opgørelse baseret på listerne i UFO-NYT vil være ufuldstændig og med »indbyggede« fejl. Man kan altså ikke umiddelbart aflæse om der observeres færre ufoer i forhold til året før.

Til det formål kræves en statistik, der bygger på det samlede antal rapporter, og som skelner mellem ufo- og iforapporter. Projekt UFO-DATA er i stand til at fremstille en sådan opgørelse, når de senere årgange er kodet til systemet.

Indtil da må læserne »nøjes« med listerne over observationer, og opfatte dem som en aktuel orientering om hvad SUFOI i en given periode har at arbejde med — lige netop som det var meningen med listerne. □

GRØNLAND

Nyt om UFOerne

Af Torben Birkeholm

I UFO-NYT nr. 1/84 bragte vi et indlæg fra en læser i Grønland, der fortalte om en serie spændende observationer fra oktober/november 1983. SUFOI har siden modtaget materiale, som giver detaljerede oplysninger.

SUFOI er (endnu) ikke repræsenteret på Grønland, og bortset fra hjælp fra lokale læsere, har vi ikke haft særlig gode muligheder for at undersøge observationer fra det kolde nord.

Det er derfor med glæde vi kan præsentere UFO-NYTs læsere for rapporter optaget af politiet i Grønland, som har været i kontakt med flere af observatørerne, bl.a. vidnerne til en tidligere omtalt nærobservation af 3. grad fra Godhavn. Politirapporterne blev sendt til Grønlands Kommando i Grønnedal for videre behandling, og her videresendte man materialet til Forsvarets Efterretningstjeneste via Flyvertaktisk Kommando i Karup. FTK har venligst fremsendt kopier af rapporterne til SUFOI. Materialet er i øvrigt *ikke* klassificeret.

FTK har videresendt rapporterne til Forsvarets Efterretningstjeneste med bemærkning om, at *»Flyvertaktisk Kommando ikke har informationer om virksomhed, der kan sættes i forbindelse med de i omhandlede rapporter angivne observationer.«*

SUFOI har endnu ikke været i kontakt med de implicerede observatører, politi m.v., og navnene på disse samt visse stednavne er derfor udeladt eller ændret i de følgende uddrag:

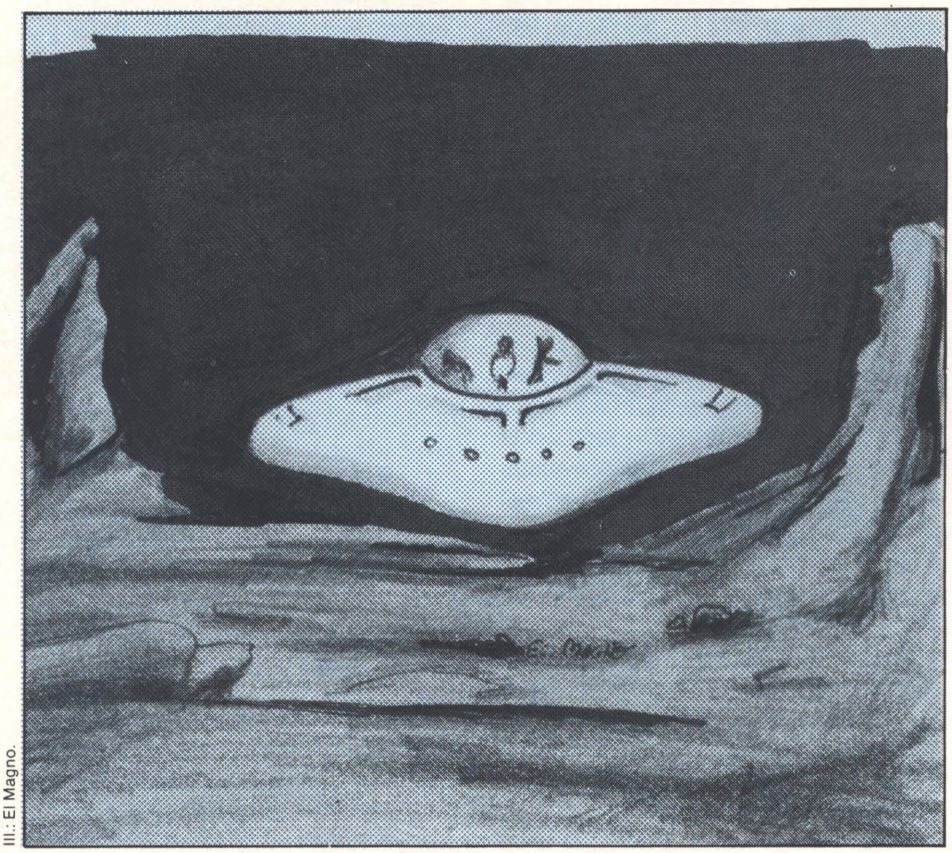

Ill.: El Magno.

Tegners indtryk af nærobservation af 3. grad, Godhavn den 21. oktober 1983.

3 UFOnauter?

Politiet i Godhavn, tirsdag den 25. oktober 1983:

Observatøren, der skulle have observeret et uidentificeret flyvende objekt — UFO — fredag den 21. oktober 1983, kl. ca. 04.25 sammen med en anden pige, blev i dag kl. 10.20 personligt kontaktet af undertegnede.

Hun forklarede, at hun havde arbejdet fredag nat på hjemmet som nattevagt sammen med en anden pige ved navn NN, da hun kl. ca. 04.25 observerede et meget lysende objekt, lige over horisonten sydøst for byen og meget langt væk. Medens hun kikkede på den nærmede den sig, og lyste til sidst meget klart. Derefter holdt den sig på samme position i ca. en times tid.

NN havde også set dette. Afhørte havde i første omgang troet, at dette var synsbedrag, men da denne pige også kunne se den, var hun helt klar over, at dette ikke var synsbedrag. I denne times tid havde dette objekt flyttet sig ca. 40 cm mod syd (sic!).

Medens hun kikkede på dette objekt bemærkede hun, at der var tre person-

lignende skikkelser i selve kuplen, hvor de to yderste var helt sorte, og de bevægede sig som om de arbejdede med et eller andet. Men den midterste havde ikke bevæget sig, og dennes hoved var sort, og kroppen var helt rød, og underkroppen også sort.

Afhørte havde åbnet vinduet for at prøve om der hørtes nogen lyd, men kunne intet høre. Pludselig farer objektet i meget hurtig fart mod hende, hvorfor hun gemte sig og flygtede til et andet værelse sammen med NN. Da de kikkede ud igen, var den standset igen og holdt sig svævende i luften.

Kl. 05.30 begyndte den at bevæge sig igen, men denne gang opad, hvor den fortsatte og forsvandt helt. Efter ca. 5 min. kom den pludselig igen på samme position, indtil kl. 05.50, og denne gang forsvandt den igen opad i meget hurtig fart. Senere havde de ikke set objektet.

AA, politiassistent.

Denne kortfattede rapport fortjener unægtelig en nærmere undersøgelse! Politirapporten indeholder ikke oplysninger om yderligere undersøgelser og ingen form for vurdering af oplysningerne. I den næste rapport har politiassistenten gjort mere ud af sagen.

UFOer med projektør

Politiet i Egedesminde, onsdag den 2. november 1983:

Observatøren henvendte sig d.d. kl. 19.45 til mig personligt, idet jeg i anledning af anden politiforretning befandt mig på XX-vej, Egedesminde.

Han forklarede, at han i tiden mellem kl. 18.45 og 19.35 d.d. fra sin bopæl havde observeret 2 uidentificerede objekter over Manitsoqøen. Iagttagelserne var gjort sammen med 3 andre personer.

Det første UFO havde han holdt under observation i ca. en halv time fra kl. 18.45, og havde form nærmest som et luftskib. Objektet lyste med et hvidt projektørlignende lys ned i vandet mellem Manitsoq og Angissoq, og rettede derefter projektøren mod fjeldet på Manitsoq, hvorefter den lyste i nordlig retning. Objektet lignede nærmest en kahyt, og efterhånden blev der tændt flere hvide lys, måske 4-5 på stribe. Derefter tændtes et meget stærkt hvidt lys ovenpå objektet. Det lignede nærmest en toplanterne på et skib, men til forskel herfra, havde dette lys nærmest karakter af en projektør, der lyste meget kraftigt fremad. Dette lys sad forrest på objektet. Genstanden begyndte nu at bevæge sig mod nord, for herefter at forsvinde i nævnte retning, ca. en halv time efter første observationstidspunkt.

Da objektet var forsvundet, bemærkede anm. nu en anden genstand over Manitsoqøen. Denne genstand havde form af en rund, boldlignende genstand. Den dukkede pludselig op bag ved Manitsoqøen og var oplyst med et hvidligt lys. Objektet lyste nu ind mod land (Ausiaitøen) og herefter mod Manitsoqfjeldet. Objektet befandt sig også et godt stykke over vandet, og begyndte at bevæge sig sydpå i langsom glideflugt, samtidig med at den dykkede let nedad mod vandet.

Den satte nu farten lidt op, og pludselig tændte den 2 røde lys, der lyste konstant og var meget skarpt. Lyset blev tændt nedenunder objektet, og dette skete ca. over Kajoqøen. Straks efter blev der tændt et hvidt lys nedenunder de 2 røde lys. Dette lys var væsentlig skarpere end det oprindelige hvide lys. Objektet forsvandt herefter sydpå, hvor det forsvandt ca. kl. 19.35.

Anm. som hans 3 øvrige mediagttagere benægtede, at de kunne have taget fejl af et skibs lanterner, ligesom de 2 røde lys på det sidst observerede objekt kunne være lanterner ved havneindsejlingen til Egedesminde. Disse lanterner blinker i øvrigt.

Objekterne var så langt over havets niveau, at det ikke kunne dreje sig om søfartøjer.

Anm. eller de øvrige havde ikke hørt motorstøj fra objekterne. Såfremt det havde været luftfartøjer af den gængse type, ville de have kunnet høre det, idet afstanden fra observationsstedet til objekterne skønsmæssigt udgjorde ca. 1 km.

***Grønlandskommandoen** ved vagthavende officer tlf. underrettet kl. 21.30. Han kunne oplyse, at der på nuværende tidspunkt ikke var indløbet andre meldinger om UFOer over Egedesminde.*

***Egedesminde Radio** ligeledes kontaktet og underrettet. De havde heller ikke modtaget meldinger om UFOer. De kunne oplyse, at flg. skibe var anløbet havn i Egedesminde indenfor det relevante tidspunkt: 1) »Bistrup« kl. 19.15 2) Passagerskibet »Tugdlik« kl. 19.40 fra Jakobshavn og 3) p/k »Elith Knudsen« kl. 19.45 fra Christianshåb. Ingen*

Ill.: El Magno.

Én af flere »formationer« af lys observeret fra Godthåb den 14. november 1983.

skibe var udsejlet på det relevante tidspunkt.

***Grønlandskommandoen** meddelte tlf. kl. 22.15 at der ingen luftfartøjer havde været i området på det pgl. tidspunkt. Derimod var der så småt ved at indløbe andre meldinger om UFOer i området omkring Egedesminde, men det tillagdes på nuværende tidspunkt som rygtedannelser.*

***Egedesminde Radio** meddelte tlf. kl. 22.15 at man havde haft en opringning fra KGH-skibet »Orsiaat«, Godthåb, hvor besætningen kort før kl. 22.00 i dag havde observeret et meget skarpt hvidt lys oppe i skyerne over Qutdlissat.*

BB, politiassistent.

Den sidste rapport i materialet fra FTK er en skriftlig indberetning til politiet i Godthåb. Mandag, den 14. november 1983, kl. 01.43 lå observatøren i sin seng og kunne ikke sove. Gennem vinduet fik han øje på først én og derefter endnu en lysplet, der krydsede hinandens baner og forsvandt efter 7-8 sekunder.

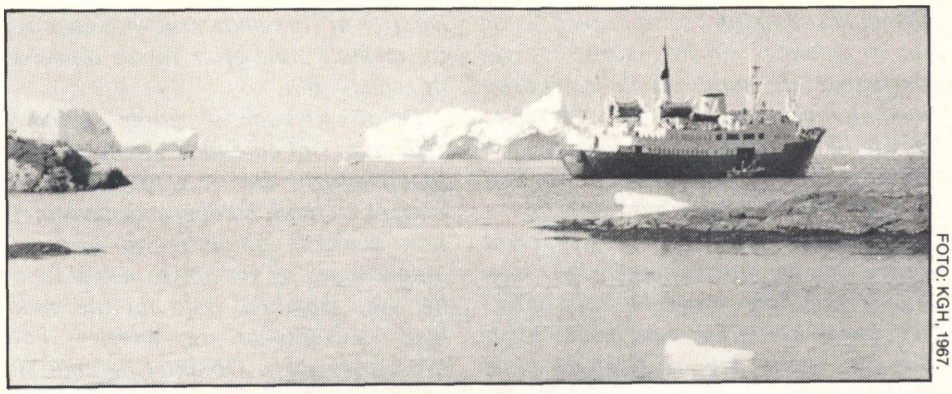

FOTO: KGH, 1967.

Et andet af KGHs passager- og fragtskibe »KUNUNGUAK«.

Et minut senere fik han øje på endnu to lyspletter der forsvandt efter 4-5 sekunder. Der gik nu mere end 4 minutter før der skete noget igen. Observatøren fik øje på to personer nede på vejen, og samtidig så han 4 lyspletter komme over en nærliggende blok. Lysene var samlet i en række, og i løbet af 3 sekunder bevægede de sig fra blokken og langt ud over vandet. Han råbte de to personer an, men de nåede ikke at se noget.

Observatøren blev ivrig og tog tøj på og listede ud med en kikkert. Han gik op på fjeldet bag boligblokken. Videre skriver observatøren:

»...Nu er jeg meget interesseret i UFO-fænomenet. Jeg har læst en del forskellige artikler om sådanne observationer, så jeg var helt ivrig. Jeg stod

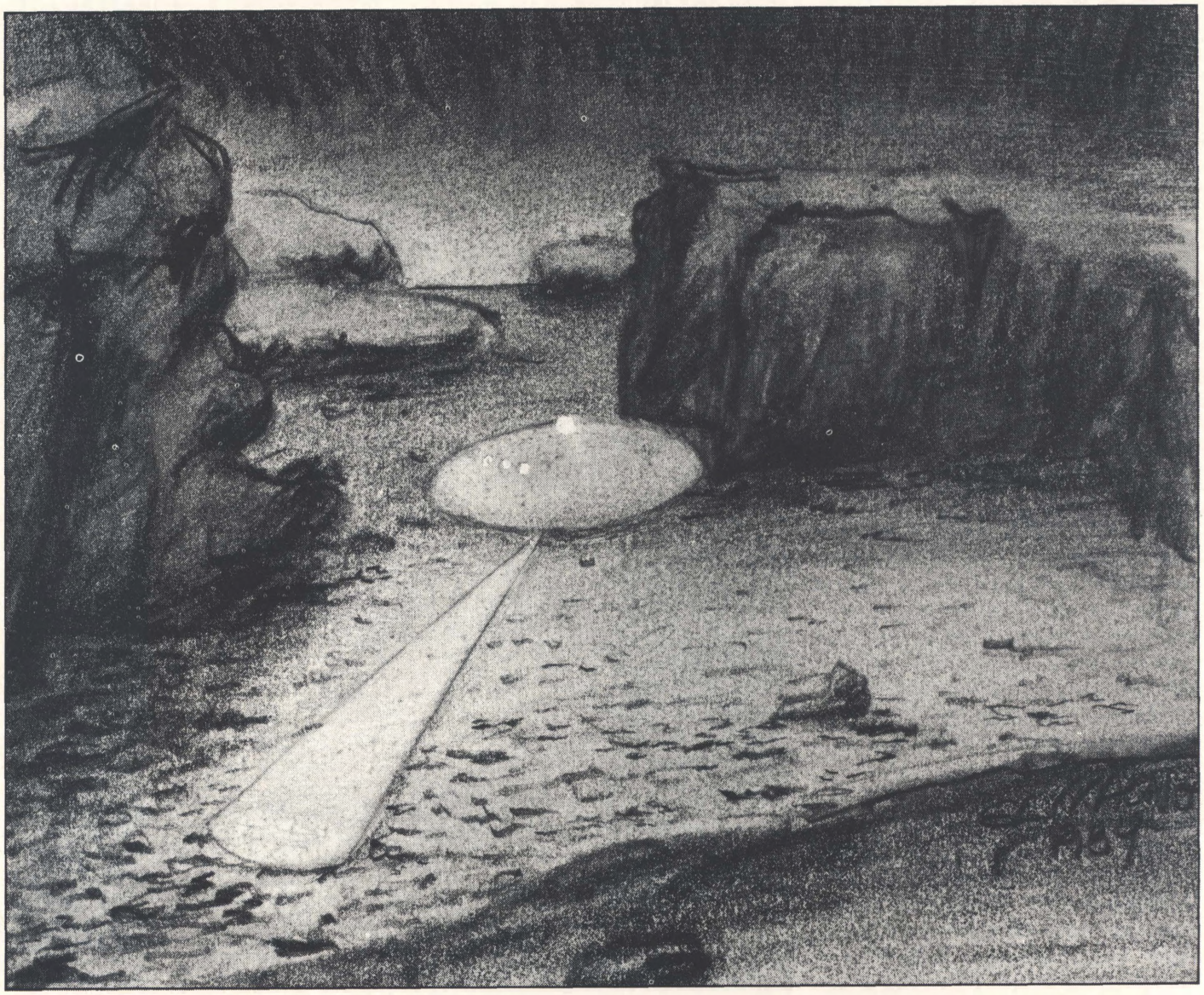

Ill.: El Magno.

»Objektet lyste med et hvidt projektørlignende lys ned i vandet mellem Manitsoq og Angissoq.« Egedesminde den 2. nov.1983.

deroppe i ca. 10-15 minutter, da der viste sig noget igen. Det kom stadig ude fra øst, eller nærmere betegnet lige over »store Malene« (et fjeld). *Denne gang var der kun én, der kom ganske langsomt hen over byen. Jeg brugte ikke kikkerten, fordi det nok ikke ville hjælpe særlig meget. Bagefter kom der tre til i denne form: Den næste gang*

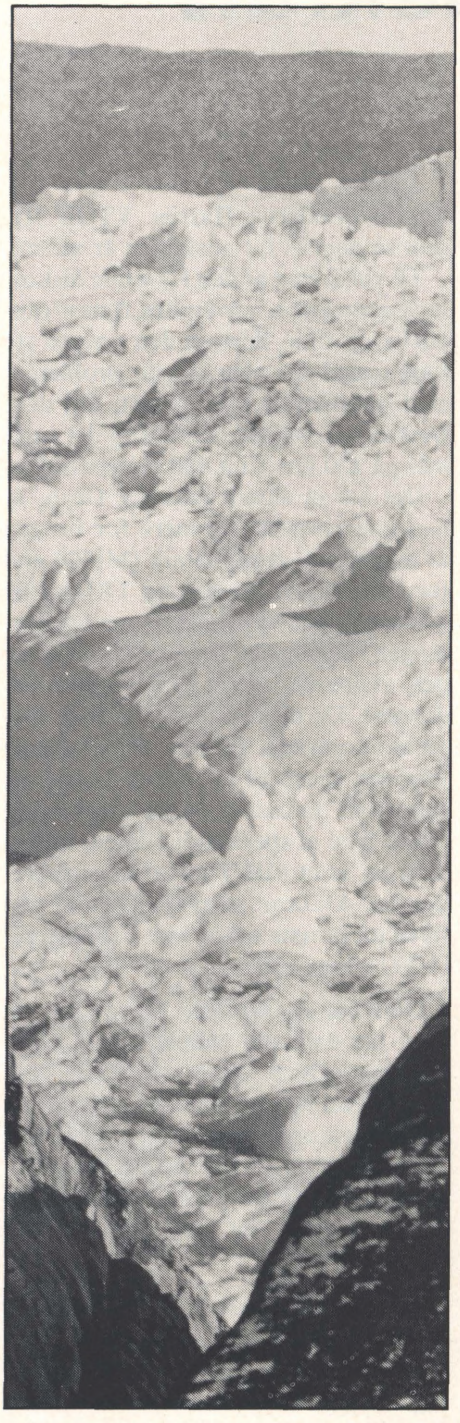

FOTO: Kongelig Grønlandske Handel, 1967.

skete det ude fra Malene-bugten, de kom samlet op fra foden af »store Malene« og fløj i denne form: De

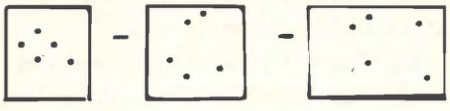

vendte og vred sig som en vanddråbe i langsom gengivelse. Nu vidste jeg, at der var 5 lys, så jeg havde nu noget at regne med. Der gik omkring 20 minutter imellem hver observation, så jeg havde næsten vænnet mig til hvornår de ville komme frem, og jeg vidste at de ville komme ud fra Malene. Hver gang de fløj over, kom der en projektør lysende op imod dem ude fra vandet, hvor der lå en trawler og lyste ned på vandet. Hvis nogen måske også har set dem, er det manden ved projektøren på trawleren.

Alle de gange jeg så dem kom der ikke en lyd fra dem. De sidste 2 gange de var fremme, så jeg efter dem i kikkert, og det lignede nærmest en mat kalkhvid »fugl«, der bare vippede hele tiden. Men fugle kan ikke flyve så roligt, og slet ikke så hurtigt som ved 3. observation...«

Der er lidt usikkerhed om datoen for den sidste observation, idet brevet er stemplet »indgået til politiet i Godthåb den 6. november 1983«, mens observatøren angiver den 14. november som observationsdato.

SUFOI sender rapportskemaer til alle observatørerne og kontakter det lokale politi m.v. for om muligt at få yderligere oplysninger. Skulle flere af vore læsere på Grønland kunne bidrage med yderligere oplysninger hører vi gerne herom. Resultatet af undersøgelserne vil blive omtalt i UFO-NYT.

□

Samler-tilbud!

SUFOI kan nu tilbyde sine medlemmer en specialrapport om den både spændende og kontroversielle REX HEFLIN foto-sag. Det er SUFOIs Fotoafdeling, der har udarbejdet rapporten, og den er på ca. 40 sider.

REX HEFLIN RAPPORTEN indeholder dels to tidligere offentliggjorte artikler om Rex Heflin billederne, skrevet af Kim Møller Hansen, og dels den omdiskuterede computer analyse-rapport fra Ground Saucer Watch (GSW), **som SUFOI udgiver med eneret i Danmark** (engelsksproget). Endvidere består rapporten af 5 dias med Heflin's 4 sort/hvide fotos og et computerfoto i farve.

*BEMÆRK, at rapporten kun bliver fremstillet i **15 nummererede eksemplarer** — og er derfor et rigtigt samlerobjekt.*

Rapporten koster kun kr. 110,- (incl. forsendelse),
og bliver solgt til de første 15 bestillere.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet, kr. 110,-, til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »Rex Heflin Rapport« på modtagerdelen.

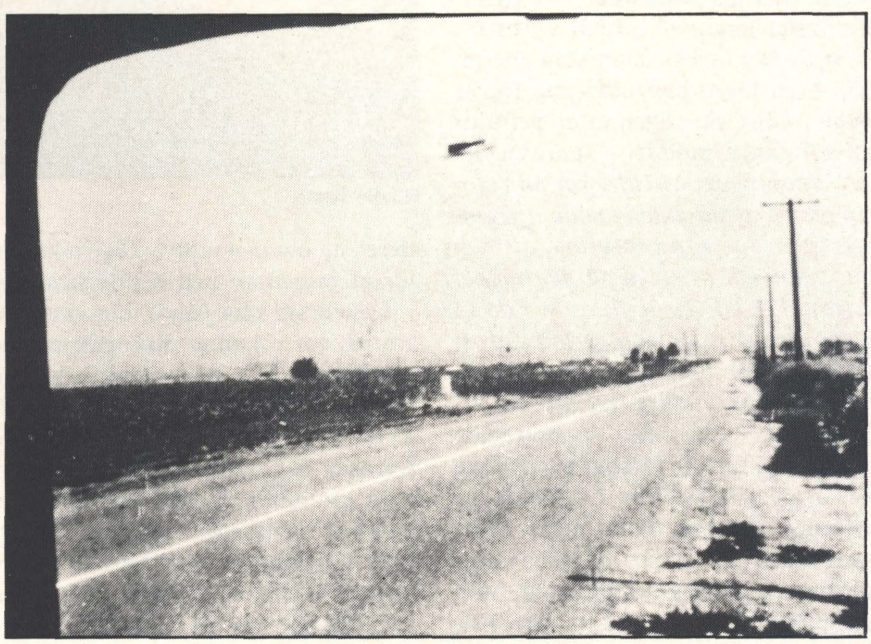

TEORIER

Forskning i antityngdekraft

Af John F. Schuessler

Stan Deyo, amerikansk forskningsfysiker bosiddende i Perth, Australien, mener, han er på sporet af en epokegørende opdagelse indenfor rumflyvningens fremdriftsmidler. Skønt kontroversiel, er grundstenene i hans arbejde en solid videnskabelig teori kombineret med erfaringer fra troværdige UFO-tilfælde, resultater af regeringsstøttet forskning og data-udveksling med projekter i mange lande.

Det siges ofte i sjov, at Perth ligger på den anden side af Jorden, men det arbejde, Stan Deyo udfører ved Tesla Research Industries, forkortet TRI, er ikke kun en spøg. Denne artikels forfatter mødte Stan Deyo og andre ansatte ved TRI, da han skulle se deres database og de film, de havde optaget af nyligt afviklede eksperimenter. Jeg blev imponeret over deres begejstring, professionalisme og vilje til at få succes.

Tesla Research Industries blev egentlig oprettet med det formål i Australien at forske i elektricitet som energikilde. Stan Deyo begyndte dog for år tilbage i USA sin søgen efter det ultimative fremdriftmiddel — antityngdekraft. Han sagde: *»I USA var min store interesse at udvikle et sådant fremdriftsystem for vores regering, at man blev i stand til at flyve på den måde, det fortælles UFOerne flyver.« I de 12 år, der er gået siden han forlod Texas, har han gjort betydelige fremskridt.*

En del UFO-forskre har følt sig tiltrukket af UFOernes rapporterede krumspring, og har forsøgt at forklare deres fremdriftsystemer i almindelige forståelige begreber. Skønt meget interessant ligner UFOernes flyvning mere fantasi end en maskines flyvning. Stan Deyo passer dog meget på ikke at falde i den fælde. Han har i stedet koncentreret sig om den nødvendige teknologi for at præcisere »en bedre maskine«.

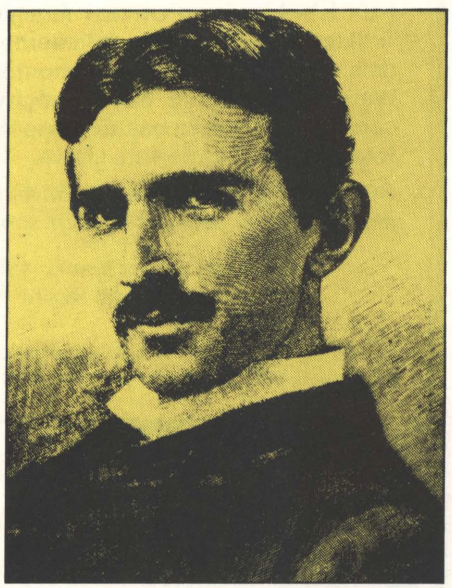

Nikola Tesla.

Det første spørgsmål, der skulle besvares, var, »kan et diskosformet fartøj flyve?« Det bekræftende svar på dette spørgsmål fik man i en flytest fra Avrocar-programmet i 1960 og 1961. Avrocar blev fremstillet af Avro Aircraft Limited i Canada og var et utraditionelt luftfartøj udstyret med tre J 69-T-9 jetmotorer. Det var diskosformet, havde en diameter på 6 m og konstrueret som et Vertical Takeoff and Landing (VTOL) fly, en forgænger for det moderne Harrier VTOL fly, som så dagens lys adskillige år senere.

Til vurdering af den flyvende diskos' flyveegenskaber anvendtes flytest-rapporter og film. Selvom den næsten tre tons tunge Avrocar havde problemer med stabilitet og motorkraft, fløj den. Desværre opnåede den aldrig det satte mål på 320 km/t i 3.000 meters højde.

Det var et ekstra plus for Deyo, at han interesserede sig mere for brugen af magnetohydrodynamik (MHD) end for jetmotorer. Da han og TRI-holdet gennemså filmen med Avrocar testflyvningen, opdagede de en filmsekvens, der afslørede mere end vindtunneldataene. Da diskossen fløj over et snedækket område, fik den nedadgående jetstrøm sneen til at hvirvle bagud og rundt om diskossen på en usædvanlig måde. Ved at spejlvende filmen, kunne man se, at et MHD fartøj konstrueret ligesom Avrocar, men spejlvendt, ville flyve på samme måde som rapporteret i UFO-observationerne.

Dernæst indsamlede Deyo alle de data, der dækkede Nikola Teslas arbejde. Ifølge Deyo erhvervede Tesla ikke mindre end 900 patenter og opfandt de AC-generatorsystemer, vi anvender i dag. Nok vigtigst for fremdriftproblemet var den fjernstyrede U-båd, Tesla præsenterede for den amerikanske flåde i 1905.

Deyo har undersøgt Teslas patenter i detaljer og bygget sig en stor teslaspole til brug ved sine laboratorieforsøg. Film af den side af Deyos arbejde viste ting, som pegede i retning af et fremtidigt fremdriftsystem. De viste også nødvendigheden af korrekt udformede sikkerhedsregler og beskyttelse af projektets personale.

Dr. Thomas Townsend-Brown, der i USA i 1950erne var kendt, fordi han

forsøgte at bygge en rigtig flyvende tallerken. Det arbejde han udførte, blev meget omhyggeligt gennemgået for detaljer, der kunne give TRI-projektet succes. *Ifølge Browns oprindelige patent-specifikation var hans opfindelse »lig med en metode til at kontrollere tyngdekraften og at udvinde energi herfra, samt en måde til produktion af liniær kraft og bevægelse. Systemet er i bund og grund elektrisk.« Deyo forstod, at disse ord dannede udgangspunkt for projektets mål.*

Da de historiske data var lagt ind i databasen, undersøgte man andre opfinderes arbejde. Notesbøger, laboratoriefilm og fotografier fra Bahnson Compagny, Bill Moores påstande om Philadelphia eksperimentet, MHD fartøjspatenter, detaljer fra atomraketprogrammet og resultaterne fra det elektromagnetiske u-bådsforsøg, alle blev kørt sammen for at opnå resultat.

Deyo er ikke blot en fantasifuld videnskabsmand, han har også fået betegnelsen »computer troldmand«. Han har også udnyttet sin computer til at frasortere fællestrækkene i de historiske data og bearbejdet dem på forskellig vis for at danne sin fremdrift-teori. Til en begyndelse satte han focus på Lorentz-fænomenet. Ved at bruge en super-ledende teroidspole, mener han, at det kun er et spørgsmål om kort tid, før han kan fremstille en testmodel, der kan flyve frit. Han har givet dette fartøj navnet LORENZ-0.

Da jeg spurgte ham, om verden var moden til LORENZ-0, svarede han: »Den må være obligatorisk,« og gik så videre med en kritisk omtale af den politiske og sociale situation i verden. For at undgå det problem, at det ene land sættes op mod det andet, holder han løbende offentligheden orienteret om sine forsøg. På den måde er det måske en meget mere fredelig verden, der træder ind i det 21. århundrede.

En videnskabsmand fra Melbourne kontaktede mig blot for at tale nedvurderende om mulighederne for Deyo projektets succes. På en forespørgsel indrømmede denne videnskabsmand, at han slet ikke havde undersøgt fakta, set testdata eller tænkt på mulighederne. Hvorfor ikke? »Det er umuligt,« sagde han.

Jeg konstaterede, at Deyo var energisk, entusiastisk, velformuleret og kreativ. Han havde en stærk tro på Gud og familien. Men mest af alt, frasen »det kan ikke lade sig gøre«, findes ikke i hans ordbog. Vi har endnu ikke hørt det sidste fra Perth — på den anden side af Jorden!

Kilde:
MUFON UFO Journal
nr. 188, oktober 1983
Oversættelse:
Flemming Rasmussen
Bearbejdelse:
Kim Møller Hansen

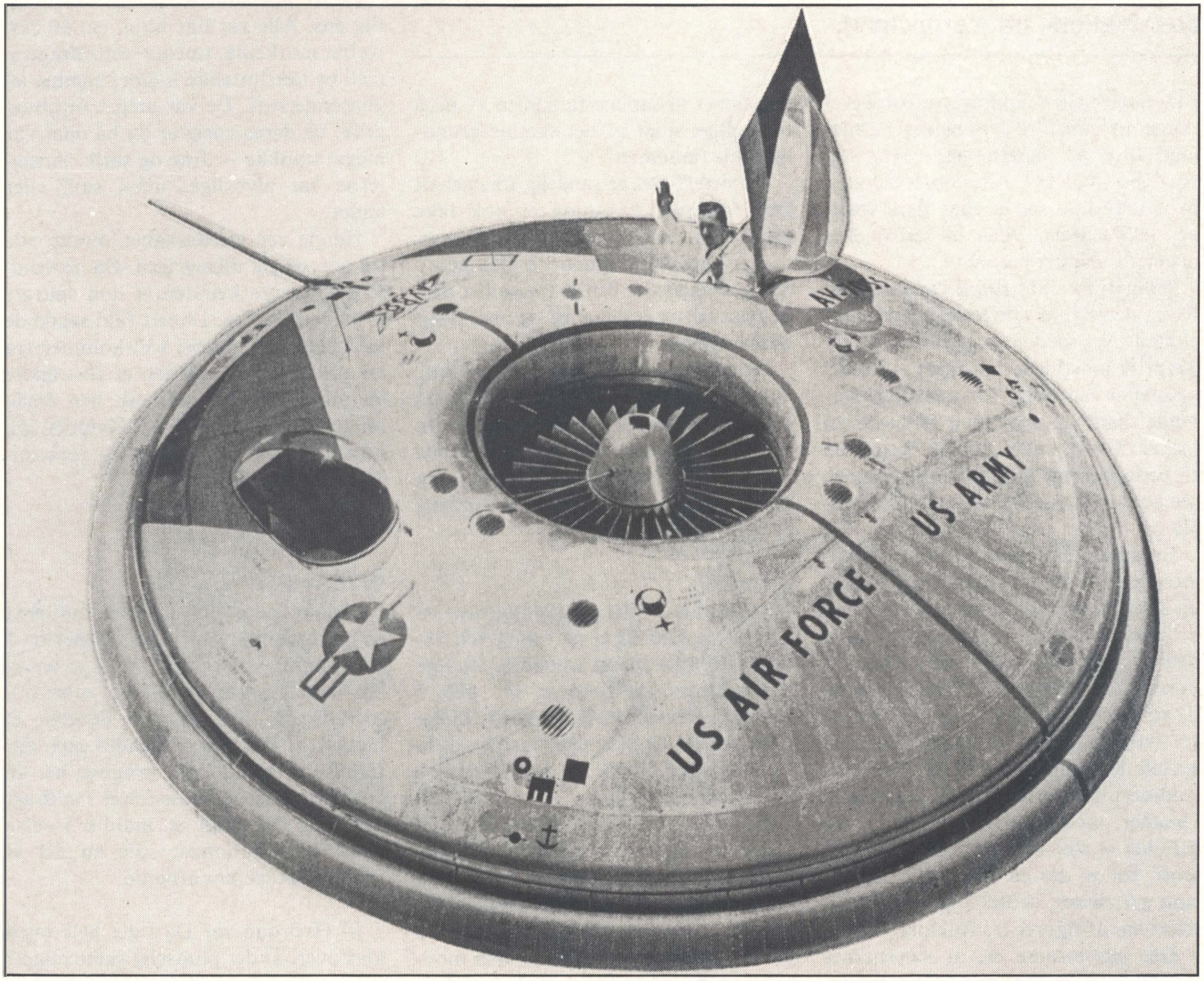

USA og Canada prøvede engang at bygge et UFO-lignende fartøj. Billedet her af den diskusformede AVRO-maskine, udviklet af AVRO Aircraft Ltd. of Canada, blev første gang fremvist i 1960. Projektet blev nedlagt i 1965 fordi maskinen kun kunne flyve stabilt nogle få meter over jorden kort tid ad gangen.

NÆRKONTAKT

UFOnauter, nisser eller drøm?

Af Torben Birkeholm

Lejlighedsvis hører SUFOIs rapportoptagere anden- eller tredjehånds »rygter« om danske ufonautobservationer. Hvis vidnet overhovedet vil udtale sig, viser en nærmere undersøgelse måske, at der *var* tale om et rygte. En sjælden gang er der »bid«, som i den følgende beretning om en sådan »ufonautobservation« fra Nordjylland.

I kataloger eller samlinger af observationer af såkaldte UFOnauter støder man ofte på beretninger, hvor der »mangler« et UFO. Altså observationer, hvor man kun ser et eller flere væsener (skikkelser), *uden* et fartøj eller noget der minder herom.

Tilhængere af rumskibshypotesen forestiller sig, at UFOet er »parkeret« et sted i nærheden — gemt af vejen. Skeptisk indstillede forlanger et UFO i synsfeltet samtidig, før man kan forbinde disse væsener med UFO-fænomener. F.eks. stiller Hynek dette som en betingelse for at klassificere hændelsen som en nærobservation af 3. grad. (1)

En anden teori går ud på, at UFO-væsenerne har noget med nisser, trolde og alfer at gøre — uanset om et muligt befordringsmiddel ses eller ej (2). Umiddelbart ville man måske tolke observationer af væsener *uden* UFO som hørende til denne kategori, men fortalerne for teorien mener, at observatørernes sociale baggrund og den folkloristiske tradition kan forklare disse mærkelige væsener, med eller uden UFO. I alle tilfælde er der nok stadig tale om en teori, for er der en fuldgyldig forklaring på nisser, trolde og hvad man ellers har af figurer fra folkloren?

Det interessante er, at væsenernes udseende og færden minder om hinanden i en del tilfælde af begge slags. Måske er der alligevel tale om manifestationer af samme fænomen — altså forskellige sider af det samme grundliggende fænomen?

Forvirret? Det er sandelig forståeligt! Den følgende beretning er nok ikke egnet til at bringe klarhed over begreberne, tværtimod illustrerer den netop de vanskeligheder der er forbundet med en systematisk ordning af de mærkelige observationer.

Her optræder en flok små væsener, klædt i UFOnautlignende dragter, og som tilmed udtaler, at de »kommer fra en anden planet«. På den anden side »mangler« deres rumskib/fartøj, og deres entré og forsvinden er sandelig en nisse eller trold værdig!

Resumé

I sommeren 1957 (eller 1958) gjorde en kvinde sig klar til at gå i seng ved 22-tiden. Hendes mand var borte på forretningsrejse, og børnene sov alle. I soveværelset var der halvmørkt. Rullegardinet var trukket ned, men en dunkel belysning gjorde, at man kunne se rundt i værelset.

Da hun lå i sengen, kunne kvinden se ægtemandens tomme seng til højre, adskilt fra hendes egen af en smal gang. Sengene stod med hovedgærdet helt op til vinduet, der var lukket, bortset fra en lille trækrude. På den modsatte væg stod et klædeskab med forhæng.

Kvinden lå vågen og kiggede lidt rundt omkring, ville til at lægge sig på ryggen for at sove. Pludselig lukkede hun øjnene op, og dér, lige ved siden af sengen, kom der tre små »personer«. De kom fra vinduet og gik langs sengen efter hinanden.

De tre »personer« var ens — nøjagtigt ens. Alle var lige høje, ca. 50 cm, og bar mørkeblå, tætsluttende dragter, med en tætsluttende hjelm i samme let glinsende stof. De var meget fint byggede, og deres ansigter og hænder var meget smukke — fine og sarte. Ansigterne var alvorlige, uden smil eller andet.

Henne ved klædeskabet vendte alle tre om, og gik tilbage igen. Da de vendte om, mente kvinden at hun spurgte hvor de kom fra. I hvert fald sagde de tre »personer« i kor: »Vi kommer fra en anden planet!« Uden at fortrække en mine fortsatte de, gik hen forbi sengen og forsvandt bare! Kvinden gik ud fra, at de var kommet og forsvundet gennem vinduet...

INTERVIEW

En sådan beretning afføder naturligt en mængde spørgsmål, og der blev også stillet mange spørgsmål under et besøg hos kvinden, mere end 20 år efter observationen. For at give læseren et indtryk af kvinden og hendes egen opfattelse af hændelsen, gengives her en båndoptagelse af interviewet i uddrag. Samtidig får man et indblik i selve interview-situationen, som en del af rapportoptagerens arbejde.

— Hvordan var De i det hele taget klar over, at der pludselig skete noget?

— *Jeg så dem jo! Jeg havde jo åbne øjne, for jeg var ikke faldet i søvn. Jeg var jo ved at være klar til at skulle sove.*

Så jeg var helt vågen. Det var sandelig ikke i mine drømme...

— Derefter, hvor lang tid gik der så før De faldt i søvn?

— Jeg lå meget længe inden jeg faldt i søvn. Det gjorde jeg, for jeg spekulerede meget længe over det jeg havde set. Jeg lå nok en time, så gik jeg op og lavede mig en kop kaffe. Og så satte jeg mig og spekulerede over dette her. Jeg tænkte, at trods det, vi véd om andre planeter, så er de beboede. Så var jeg klar over, at der var andre mennesker til på andre planeter. Det var jeg helt sikker på. Og jeg er slet ikke i tvivl om det i dag.

— Men de faldt altså i søvn på et eller andet tidspunkt?

— Ja, jeg faldt da i søvn, men det varede da længe. Jeg syntes, at det var sådan en pragtfuld oplevelse. Det var virkelig skønt at se så smukke mennesker.

— Kunne De se hvor de kom fra?

— De kom jo fra vinduet af... Fordi jeg lå sådan her, og vinduet er dér, og jeg lå her den vej over... Og de kom dérfra.

— Altså bagfra?

— Ja, for jeg lå altså, så jeg så dérhen ad. Og pludselig så jeg dem... Så de kom altså fra vinduet...

— Så de på Dem, da de gik forbi?

— Overhovedet ikke. Da de kom henne fra vinduet af, så de overhovedet ikke hen på mig. De forandrede ikke ansigterne.

— De sagde, at de kom fra vinduet. Var vinduet åbent?

— Ja, trækruden...

— Kunne De høre, hvis de tilfældigvis kom fra vindueskarmen? Kunne De høre dem hoppe ned?

— Nej, overhovedet ikke. Jeg hørte overhovedet ingenting. Jeg så dem kun. Altså — jeg lå, og så fik jeg øje på dem...

— Hvor langt var der fra Deres hovedgærde og hen til vinduet bagved Dem?

— Hovedgærdet var helt op mod vinduet. Så tæt var det... Min mand og jeg havde sengene stående på hver side, så vinduet var imellem os.

— Vil det sige, at de kom fra højre eller venstre, fra hvor De lå?

— De kom fra højre side.

— Og hvor tæt var det de kom?

— Min seng står dér, og så kom de så tæt som her. Nu var der jo ikke megen plads mellem min mands seng og min... Sådan et stykke, og så gik de jo dér i midten. Så jeg havde dem jo på helt nær hold...

— Gjorde De noget mens det hele stod på — andet end det De sagde?

— Nej, for jeg gjorde ingenting. For jeg kunne faktisk ingenting gøre. For jeg følte faktisk, at jeg så dem og fulgte dem, men jeg var stiv i kroppen. Jeg kunne ikke bevæge mig. Det var som om, at jeg var hypnotiseret. Jeg kunne ingenting, jeg kunne ikke røre mig, kunne ikke rejse mig op i sengen. Jeg kunne ingenting...

— Prøvede De på det?

— Nej, det gjorde jeg ikke, jeg prø-

»... Jeg kunne ikke bevæge mig. Det var som om, at jeg var hypnotiseret...«

vede ikke på det. Men jeg havde den følelse i kroppen at jeg var... at der ikke var noget at gøre. Jeg kunne ingenting. Jeg skulle bare se. Det var øjnene, der kunne bruges...

— Da de gik forbi Dem, hvor gik de så hen?

— Da de gik forbi mig, så gik de op til klædeskabet og så vendte de dér. Højre om... Og så gik de ned mod mig igen.

— Gik de i en række, eller ved siden af hinanden?

— De gik i en række, og dengang de vendte sig, skete det i den afstand faktisk som de gik. Den afstand vendte de også om i, og gik langsomt tilbage mod mig...

— Det vil altså sige, at den første vendte om?

— Ja, og så den anden, og så den tredje. Det var ikke som om, at de kom som sådan nogle soldater...

— Altså på én gang?

— De kom pænt og roligt, stille gående, og så vendte de sig lige så pænt og stille om, og gik lige så stille forbi mig igen.

»...«

— ... Helt nøjagtigt, kan De beskrive væsenerne?

— Ja, det kan jeg...

— Vi kan starte med højden, som vi snakkede om før.

— Jeg vil dømme dem til den størrelse dér. (viser højden over gulvet) *Altså ca. 50 cm. Højere var de ikke. Sådan nogle små personer. Men trods alt var det ikke børn, men voksne personer. Og så i de her blå tætsluttende dragter. Der var lidt glinsende i de dragter. De var mørkeblå. Helt tætsluttet til kroppen. Helt op til halsen. Man kan tænke sig, som en gymnastikdragt. Helt tætsluttende... Og så glinsende, som man kan tænke sig det var en slags faldskærmsdragter — de dér glatte...*

— Det samme stof?

— Det samme stof. Helt lette... Sådanne dragter havde de altså på. Og så havde de hjelme. Helt tætsluttende hjelme. Helt ned over ørerne. Men der var ikke noget under hagen. Man kan tænke sig en stram badehætte, der sad helt stramt på hovedet af dem. Jeg kunne se ørerne på dem under hætten — at de sad der. Og man så ikke hår på dem...

— Både samme farve og stof?

— Akkurat ens. Der var ikke forskel på hjelmen og så på dragten...

— Hvordan med deres ansigter?

— De var altså meget smukke. Meget smukkere end os. De var meget kønne... Velformede ansigter. Altså hele deres profil var meget smuk. Og huden, den var sådan meget sart — og de havde mørke øjenbryn. Men de var meget, meget smukke! Huden, den var så fantastisk smuk... Hænderne så jeg. Jeg lagde mærke til hænderne. De var så fine, så fine. Vældig fine hænder, der kunne se ud som om de aldrig nogensinde har berørt noget...

— Bevægede de hænderne?

— Ja, de bevægede hænderne ligesom vi andre går...

— Nu for at komme tilbage til ansigtet. Hvad med øjnene?

— Øjnene, de var som vores. Hele deres udstråling, hele... deres øjne, det kom imod mig i hvert fald... en glæde ved at se dem! Det var som om, at de udstrålede en fantastisk godhed, åbenhed, ærlighed. Hele deres ansigtsudtryk ... Det var ikke nogen man blev bange for. De var meget, meget tiltalende...

— Lagde De mærke til farven i øjnene?

— Nej, det gjorde jeg altså ikke... Det var som vores.

— Hvad med næsen?

— De var velformede, ligesom os. Næserne var bare smukke og fine. Det var ikke store og krumme næser — tude, som vi andre mange gange kan gå med ... Velformede, de var så velskabte.

— Hvad med munden?

— Munden var sådan lukket... Jeg

så ingen tænder... Den var lukket. De var alvorlige — der var ingen smil eller noget... De var helt alvorlige...

— Læberne, var de...?

— Akkurat som vi andre... Naturlige. Der var ikke spor overnaturligt i deres øjne og læber og sådan... De var som os, men altså, de var så smukke...

— Og fødderne?

— Fødderne var trukket af dragten dér. Det var trukket ned... Det var en hel dragt. De var barbenede — der var ingen sko eller noget. De var fuldstændig barbenede... Dragten var lukket over fødderne. Og den gik ned til håndleddet... Og den var rund i halsen. Der var ikke noget oppe i kraven, eller noget... Bare rundt...

— Kunne man... Altså, De sagde, at det var en tætsluttende dragt. Kunne man se for eksempel nogle detaljer ved fødderne — altså tæerne, og sådan noget?

— Det lagde jeg ikke mærke til. Jeg så bare, at de havde dragten på. Fødderne, det var det samme. Der var ikke spor forskel på kroppen... Fødderne passede til størrelsen af kroppen — der var ikke noget. Ligesom med hænderne og sådan... Det hele passede.

— Altså proportionerne?

— Ja, det var det nemlig...

— Nu så De dem også bagfra. Adskillelse mellem dragten bagtil i nakken, og så hjelmen — var dér noget?

— Der var ikke spor forskel. De var ens... Der var ikke spor forskel på farver eller dragt eller noget... Der var hverken lynlås eller noget. Det var helt trukket til... Hvordan de har fået dem på, kan jeg ikke svare på. Der var ingen knapper eller lynlås — efter hvad jeg så. Den var helt tætsluttende... Også i nakken og ned bagi. Der var ikke noget...

— Hvor langt gik hjelmen ned i nakken?

— Den gik sådan helt ned... Ligesom når vi andre går og tager en badehætte på. Akkurat som vi trækker en badehætte på, ned over ørerne, og lige bag om dér...

— Var der også elastik i, som vi har?

— Nej, det var der ikke. Den var bare helt, helt glat. Der var ikke spor kant... Der var helt tæt kant på. Bare som den var trukket ned over hovedet...

»...«

— Så var der det med, at De hørte en stemme?

— Ja, så var det altså, at de sagde: »Vi kommer fra en anden planet«. Sådan blev der sagt... Det må have været mig, der spurgte: »Hvor kommer I fra?« – »Vi kommer fra en anden planet«...

— Hvem af dem sagde det?

— Det sagde de i kor...

— I kor?

— Det var i kor det blev sagt...

— Kunne De se, at munden bevægede sig?

— Ja, så kunne jeg se, at munden bevægede sig. De sagde det samtidig... Det kom direkte fra dem alle tre på én gang... Det var jo også mærkeligt. For det var nemlig ikke ens stemmer... De sagde det på én gang, og det var det eneste de sagde. Og det sagde de i det øjeblik, de vendte sig oppe ved klædeskabet... Men det var det eneste de sagde. Jeg stirrede på dem og studerede dem. Munden bevægede sig – der var ikke nogen forskel på det...

»... ca. 50 cm høje. Sådan nogle små personer... Men de var meget, meget smukke!...«

— Var der nogen lyd ud over det de sagde?

— Overhovedet ikke... De gik lige så stille. Jeg kunne overhovedet ikke høre at de gik. Så der var ikke spor lyde... De kom lige så stille forbi min seng. Jeg kunne ikke høre spor...

— Hvordan gik de?

— Lette... De gik så lette. De gik altså på gulvtæppet, men de gik så elastiske...

— De kunne altså se, at de rørte ved gulvtæppet?

— Ja, jeg så dem jo lige dér. Jeg studerede dem hele vejen dér. Jeg stirrede jo på dem... Men jeg var ikke bange...

»...«

— Hvor henne var de i forhold til Dem, da de forsvandt?

— Da var de lige ved hovedet... For vinduet var jo dér... De var væk...

— Drejede de hovedet efter Dem?

— Overhovedet ikke... Overhovedet ikke nogen ting. De kom lige så stille. Der var ikke noget med, at de vendte hovedet hen imod mig...

— Hvad så med Dem selv, så De efter dem – altså, fulgte De dem med hovedet?

— Nej, det gjorde jeg ikke. For jeg lå stadigvæk... og jeg havde nok forestillet mig, at de kom tilbage igen. De vendte jo og kom tilbage igen... Det havde jeg forestillet mig, selvfølgelig...

— De rørte altså ikke hovedet?

— Nej, det gjorde jeg altså ikke... Jeg havde forventet, at de vendte om igen, og så skulle jeg til at snakke med dem, selvfølgelig. Men så var de væk... De var ude af vinduet. De var væk – de forsvandt... Bagefter sagde jeg til mig selv, at de selvfølgelig var kommet ind og ud af trækruden! De kan komme ind alle vegne, tænkte jeg... Så sad jeg og spekulerede meget på det, da jeg drak kaffe...

»...«

— Standsede de på noget tidspunkt?

— Overhovedet ikke... Der var ikke en eneste gang de standsede. De fortsatte lige så stille...

— Og så gik de forbi Dem, hen imod Dem?

— Ja, så gik de hen imod mig...

— Og hvad så?

— Og så gik de forbi mig... Og så var det dengang de vendte ovre ved skabet – dér var det, at jeg sagde: »Hvor kommer I fra?« »Vi kommer fra en anden planet«. Og så gik de... Og så pludselig var de væk. Så var der ikke noget... Og så kan jeg huske, da jeg blev lidt mig selv, jeg ved ikke hvor lang tid der gik. . sådan lidt chokeret over hvad jeg havde set... så ville jeg vende mig, og så kan jeg huske, at jeg rejste mig. Og så kiggede jeg, hvor var de henne... Jeg kan huske, at jeg kiggede under sengen! Det første jeg gjorde, da jeg stod op, det var at kigge under sengen... Jeg tænkte, hvor har de gemt sig henne – hvor er de henne? De kunne jo ikke komme ud af vinduet... Jeg var godt nok sådan lidt sær ved det... Jeg kan huske, at mit klædeskab derovre, det var sådan et hjemmelavet vi havde, med forhæng for, og dér kan jeg huske, jeg gik hen og rodede – lukkede lågerne op, og kiggede under sengen. Jeg kiggede ind til børnene – jeg kiggede over det hele...

»...«

DRØM?

Denne mærkelige fortælling kan og skal ikke stå alene, der må også være plads til en vurdering. Hér er det forfatterens helt personlige vurdering,

men læseren er velkommen til at drage sine egne slutninger.

Bortset fra visse uklare punkter, muligvis forårsaget af erindringsforskydninger, er der tale om en sammenhængende beretning, fortalt af et åbent og ærligt, men forståeligt forundret menneske. Kvinden tolker selv oplevelsen som besøg fra en fremmed planet, og det vil mange andre også gøre.

På den anden side er det indlysende, at det hele *kunne* forklares som en meget livagtig og usædvanlig drøm. Kvindens følelse af ikke at kunne bevæge sig, den uforklarlige entré og forsvinden gennem et lukket vindue (eller en trækrude!) – hele det bizarre forløb ligner meget en drøm og dens natur. Den kendsgerning, at kvinden havde lagt sig, og muligvis befandt sig et sted på grænsen mellem vågen tilstand og søvn, peger også i den retning. Ganske vist er kvinden overbevist om, at hun var ved fuld bevidsthed, og der registreredes ingen overgang fra drømmetilstand til vågen tilstand. Men dette ligger stadig indenfor rammerne af vor viden om drømme.

For at få et mere nuanceret billede af sagen, er det nødvendigt at vide mere om kvinden selv. Det følgende uddrag af interviewet kan muligvis bidrage med flere brikker til det puslespil, der en dag kan give os en forståelse af denne og lignende observationer.

— Før denne oplevelse, havde De så været ude for noget andet usædvanligt?

— *Ja, det har jeg vist nok...*

— Altså, De fortalte noget om, at helt fra Deres barndom havde De også nogle... (resten af sætningen uforståelig)?

— *Jo, dér har jeg haft noget usædvanligt... Jeg kan vise Dem det, for det har været i avisen engang. Jeg skrev om det ind til nogle blade engang... De to dér har været inde, det er hvad jeg har haft...*

Ill.: El Magno.

»...Da de gik forbi mig, så gik de op til klædeskabet og så vendte de dér. Højre om... og så gik de ned mod mig igen.«

— Må jeg godt lige læse det op, så jeg kan få det med på båndet?

— *Ja.*

— Den 5. januar lå jeg om aftenen i min seng, og så da med ét en åben kiste for enden af min seng. Jeg kunne ikke se den dødes ansigt, men kunne på ligklæderne slutte, at det var en kvinde. Nøjagtigt en måned senere gentog hændelsen sig på ganske samme måde. Dog denne gang om morgenen. Jeg fortalte om det til min mand, og forstod, at varslet måtte gælde min svigermoder, der netop var blevet syg. Ved middagstid samme dag fornemmede jeg en stadig stigende ligstank i lejligheden, og jeg fik overtalt min mand til, at vi skulle tage afsted til hans mor. Vi måtte imidlertid tilbage samme aften, og da vi kommer hjem til vor lejlighed kl. 23.30, var stanken så stærk og kvælende, at jeg med nød og næppe kunne udholde det. Næste morgen fik vi pr. telefon besked om, at svigermor var gået bort netop kl. 23.30 om aftenen.

— *Ja, det er nemlig rigtigt...*

— Og så kommer der noget mere: Forleden eftermiddag ville jeg besøge nogle bekendte et stykke fra mit hjem. Men undervejs hører jeg en stemme sige: »Gå ned til havnen!«. Det lød så intenst, at jeg fulgte opfordringen. Da jeg kommer ned til vandet, ser jeg at to små drenge som jeg kendte fra vor gade, lå ude i en lille båd, som stadig drev længere ud. Der var ingen hjælp at få i nærheden, hvorfor jeg styrtede hjem efter børnenes forældre. Da det lykkedes at få båden ind, var den allerede halvt fuld af vand. Og det kunne måske være blevet de to småfyres skæbne, hvis ikke en stemme andet steds fra havde sørget for at de fik hjælp.

— *Jeg havde et par år, hvor jeg havde så meget af den slags...*

»...«

— Har De nogensinde haft nogle oplevelser, der kunne have relation til det her med de tre væsener — siden?

— *Siden efter dén tid? Der har været en ting medens jeg har boet her. Men det synes jeg ikke havde noget i forhold til de væsener dér. Det var en aften, da jeg lå og læste i sengen. Jeg ligger meget og læser dér kl. 01-02 stykker om natten. Jeg havde lagt bogen fra mig, og skulle til at sove. Og dér står der pludselig en person foran min seng. Men ham kunne jeg altså ikke lide. Det var én ligesom man ser på en tændstikæske. Tordenskjold! Hans hår var krøllet... Meget stor kraftig mand, der stod foran mig... Og smiler til mig! Og han havde en helt grå munkekjortel på. En helt grå dragt. Den havde en rød stribe ned foran sig... Han var fedlemmet — kraftige ben. Han stod bare og gloede på mig, og jeg glor på ham. Og han bliver ved med at glo på mig, og smiler til mig. Og så siger jeg: »Uha — gå væk. Jeg kan ikke lide dig!« Og han smilte igen, og så pludselig ser jeg bare sådan en røg. En stor røgsøjle! Jeg ved ikke hvad det var, men jeg var ikke bange. Det er ikke noget der sker ret tit, men det kommer en gang imellem...*

»... hører åbenbart til de mennesker, der er godt udstyret med psykiske evner...«

Kommentar

Ja, det kan siges, at vor observatør har været ude for lidt af hvert! Faktisk fortalte hun om endnu flere tilfælde af varsler, forudviden og andre psykiske fænomener.

For nylig bragte et dansk ugeblad en serie, hvor læserne blev opfordret til at henvende sig med oplevelser af denne art. Professor Preben Plum gennemgik og kommenterede beretningerne. Kvinden skrev ind om sine oplevelser, dog uden at medtage observationen af de tre små »personer«. Preben Plums kommentar i uddrag:

— *B. C. hører åbenbart til de mennesker, der er godt udstyret med psykiske evner. Hun fortæller her om et forudsyn, et samtidigt syn, om to hørelsesoplevelser og om sine ud-af-kroppen-oplevelser...«*

— *»Den omstændighed, at B. C. har haft en række tilsyneladende forskellige oplevelser, kunne overfladisk set stemme med den opfattelse, som mange psykiske forskere for øjeblikket synes at have, nemlig at evnen til disse oplevelser skyldes en og den samme ukendte sans, som man benævner ved et jargon-ord: ESP (extrasensorisk perception).*

— *Da vi imidlertid intet ved om, på hvilken måde de forskellige psykiske oplevelser kommer i stand, forekommer det uhensigtsmæssigt og for tidligt at opfatte de uopklarede erkendelsesmekanismer som udtryk for en enkelt egenskab. Når så oven i købet denne tænkte egenskab gives et navn som ESP, kan man let få det uberettigede indtryk, at man er kommet sagens forståelse nærmere.« (3)*

Så vidt professor Preben Plum. Men hvad nu med vore tre små »personer« — var det virkelig fremmede fra en anden planet? Måske nisser? En drøm? Eller var det et psykisk fænomen — en parapsykologisk oplevelse?

Sagen, og artiklen, kunne for så vidt være sluttet her — uden svar på de mange spørgsmål — og dermed have lignet andre observationsrapporter. I stedet skal tilføjes nogle oplysninger, som nok skal kunne rokke én og andens opfattelse af beretningen.

Troværdig?

Observatøren kontaktede SUFOI efter at have læst en bog, hvor hun for første gang så UFOnauter beskrevet. I et brev til SUFOI omtalte hun sin observation. Her følger et uddrag af brevet:

— *»...Jeg kan nu helt afgøre at jeg også har set disse. Det var i ca. 1957-58, jeg var gået i seng ved 22-tiden, da pludselig 3 små personer, ca. 1 meter høje går forbi min seng flere gange. De var klædt i fastsiddende mørkeblå dragter, dertil hjelme på. De var meget smukke og fint byggede, deres ansigter var uendelig smukke og deres hænder så slanke og fine... Da de tredje gang gik forbi for sidste gang, var det som en klokkeren stemme sagde: Vi kommer FRA EN ANDEN VERDEN, SØG SÅ SKAL DU FINDE...*

Som det ses, er der én væsentlig uoverensstemmelse mellem oplysningerne i brevet, og dét kvinden fortalte under interviewet: »Vi kommer fra en anden planet«. Budskabet fra de tre »personer« har ændret indhold! Man lægger også mærke til, at »personernes« højde ifølge brevet var 1 meter, mens de kun var halvt så høje ifølge interviewet.

Der gik adskillige måneder fra brevet blev modtaget og til interviewet blev gennemført, og man kunne få den tanke, at kvindens hukommelse simpelt hen havde svigtet. Dette og en ubevidst påvirkning efter at have læst bogen om UFOnauterne, kan meget vel være årsag til ændringerne.

— *fortsættes side 27*

INTERVIEW

HansJürgen Köhler

Af Peter A. Hansen

CENAP - Centrales Erforschungs Nets Aussergewöhnlicher Phänomene - kunne den 1. nov. 1983 fejre sit 10 års jubilæum. Den seriøse vesttyske ufo-forening med hjemstavn i Mannheim turde være vore trofaste læsere bekendt. En af CENAPs daglige ledere, Hansjürgen Köhler, benyttede en stor del af sin ferie til et besøg hos SUFOI. Indbefattet var et langt ophold hos undertegnede, og vi fik drøftet specielle og generelle problemer inden for ufo-forskningen i Danmark og Tyskland. For at uddybe nogle af CENAPs standpunkter bringes dette interview, der er et uddrag af en længere samtale.

PAH = Peter A. Hansen, SUFOI
HJK = Hansjürgen Köhler, CENAP

PAH: *Jeg mener, at CENAP oprindelig var den del af den vesttyske UFO-organisation DUIST (Deutche UFO/IFO Studien Gemeinschaft), der jo stadig har Karl Veit som leder. Hvorfor sprang I af vognen og begyndte for jer selv? Var sammenholdet ikke vigtigt for jer?*

HJK: *Efter 3 års samarbejde blev vi nødt til at starte helt forfra. DUIST lavede* ***ingen som helst form for UFO-forskning!*** *Man modtog de mest utrolige beretninger om møde med rumskibe fra mange egne af Tyskland. Derpå bragte man historierne videre i tidsskriftet* ***uden den ringeste undersøgelse.*** *Man tror, det er løgn! Da vi så gik i gang med nogle af disse tilfælde og senere kunne bevise — uden for enhver tvivl — at der var tale om varmluftballoner, drager og lignende, så blev vi af DUIST skældt hæder og ære fra. Til sidst blev situationen så uholdbar, at vi valgte at køre vort eget løb; men ærligt og seriøst. For hr Veit, mener vi kunne sige, at UFOerne blot er en religion. Men dette problem er mig bekendt heller ikke ukendt i Danmark.*

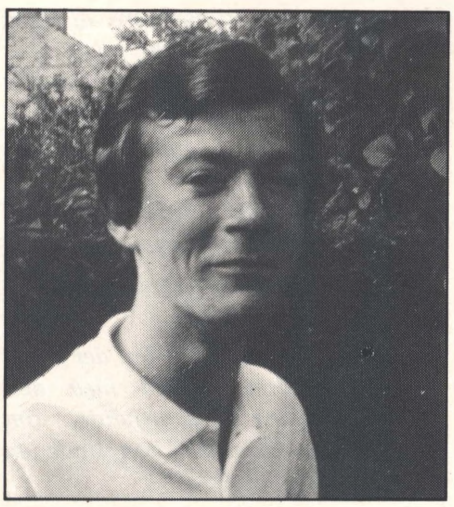

HansJuŕgen Köhler.

PAH: *Det sidste skal jeg ikke komme ind på lige nu. Men i øvrigt er vi i SUFOI meget glade for jeres indstilling til arbejdet.*

Hvor mange er I egentlig til det daglige arbejde?

HJK: *Hvis du mener til selve rapportarbejdet, så er vi blot en halv snes stykker. Og Tyskland er meget stort. Men vi får da hjælp fra GEP (Gemeinschaft zur Erforschung unbekannter Phänomene). De hører hjemme i Nordtyskland og dækker UFO-tilfælde fra denne region. Selv dækker vi så »kun« det midt- og sydtyske område. GEP og vi har planer om en fremtidig fælles rapportcentral. Vi forhandler om det i øjeblikket. Ideologisk ligger vi ikke så langt fra hinanden. Begge mener vi, at UFO-problemet ikke skal gøres mere mystisk, end det allerede er i forvejen. Derfor satser vi meget på en hurtig og lødig gennemgang af nye UFO-tilfælde.*

— Vi kan da godt misunde SUFOI, at I har ét — og kun ét — landsarkiv for UFO-rapporter. I Tyskland samles disse i de enkelte små foreningers registre og kan derfor ikke umiddelbart sammenlignes. Det vil nok tage os flere år at løse det problem. De enkelte grupper er jo så forfærdelig glade for deres »egne« rapporter.

PAH: *Jeg véd godt, at det strengt taget ikke kommer SUFOI ved, men jeg vil nu gerne vide, hvorfor GEP og CENAP ikke slår sig sammen til én stærk UFO-organisation i stedet for at arbejde hver for sig. Kan du sige noget om det i korthed?*

HJK: *Jeg kan jo kun tale for CENAP. Og vi er ikke helt tilfredse med det daglige samarbejde med GEP. Vi stiller måske for store forventninger til hurtighed i arbejdet. Vi har kendskab til flere tilfælde, hvor GEP forlængst burde have taget affære. Godt nok er dette en ulønnet fritidsbeskæftigelse, men arbejdet bør ikke syltes. Nye UFO-tilfælde skal undersøges straks — gentager: straks! — og ikke nogle måneder senere. Deri ligger vist den væsentligste forskel i vores arbejde. — Men spørg GEP!*

PAH: *Det skal jeg gøre, når lejlighed byder sig; men jeg har da hørt, at I skal afholde jeres tredje CENAP-seminar*

(Der Dritte CENAP UAP-Meeting) nu til efteråret, hvor til også GEP kommer. Hvad står øverst på programmet?

HJK: *Det gør en harmonisering af vore arbejdsmetoder. Som jeg netop var inde på, så gælder det i al UFO-forskning, at man hurtigt skal være på pletten. Men det véd I vel alt om i SUFOI. Hvis ikke det lykkes at opnå fuld forståelse med GEP på dette vitale felt, så vil vi alvorligt overveje selv at overtage arbejdet i Nordtyskland.*

PAH: *Det bliver lidt af en mundfuld. Men held og lykke! For resten: Hvorfor kalder I jeres nationale sammenkomst for et »UAP-meeting«?*

HJK: *Er det bogstaverne »UAP«, du studser over? De står for udtrykket »uidentificeret atmosfærisk phænomen«. Forkortelsen er brugbar både på engelsk og tysk. Vi mener, at ordet »UFO« er blevet slemt misbrugt. I daglig tale og i pressen dækker det reelt kun begrebet »rumskibe fra andre kloder«. Ved brugen af UAP mener vi at komme nærmere en populær beskrivelse af det fænomen, som vi studerer, og som vi naturligvis er overbeviste om eksisterer. Egentlig ville vi gerne give afkald på selve ordet UFO. Det er alt for værdiladet.*

PAH: *Jeg kan følge dig et langt stykke hen ad vejen, men vi har aldrig taget stilling til udtrykket i SUFOI. Personligt finder jeg, at udtrykket ikke »klinger« særlig godt i danske ører. — Men nu til noget helt andet, som vi siger: Jeg vil bede dig, som en god ven af SUFOI, om at fremkomme med lidt kritik af vores måde at gøre arbejdet på. Kritik skal man som bekendt have af sine venner. Mon ikke du har ét eller andet at kritisere?*

HJK: *Det spørgsmål var jeg i hvert fald ikke forberedt på! Men, OK, lad mig lige tænke mig om et øjeblik. - -*

Det falder mig ind, at jeg ofte har ærgret mig over UFO-NYTs forside. Den har ind imellem virket hårrejsende. Jeg hentyder blandt andet til illustrationerne af teoretiske UFO-væsener. I véd jo intet som helst om disse skabningers faktiske eksistens. Hvorfor så afbillede dem? Giver det ikke indtryk af, at der står en gruppe fanatikere bag bladet? Jeg vil råde jer til at bringe forsiderne i overensstemmelse med SUFOIs seriøse linie. Godt nok er selve artiklerne holdt i yderst forbeholdne vendinger, men mange ser måske blot forsiden.

— . En anden ting, der falder mig ind, er bladets beskrivelse af danske UFO-tilfælde. De er generelt for korte. Kun sjældent anføres, hvad SUFOI selv mener om tilfældet, hvilke undersøgelser der er udført, hvilke forbehold man har måttet tage, osv. Disse ting gør vi meget ud af i vores blad »CENAP Report«. Det bør fremgå af beskrivelserne, at I er gået kritisk til værks. Læseren skal kunne følge arbejdet skridt for skridt.

»Vi mener at ordet »UFO« er blevet slemt misbrugt i daglig tale, og i pressen dækker det reelt kun begrebet rumskibe fra andre kloder.«

Meget andet kan jeg ikke komme i tanker om. At SUFOI er lidt sen til at reagere på visse henvendelser, er vel blot en naturlig konsekvens af dens størrelse. Der er jo mange mennesker involveret. — Men jeg kunne snakke meget længere om jeres bedre sider...

PAH: *Jeg skal lade dine kritiske bemærkninger gå videre.*
— Nu vil jeg gerne vide, hvad du lægger i begrebet »UFO-forskning«?

HJK: *En grundig og nøjagtig gennemgang af et UFO-tilfælde.*

PAH: *Jamen er det ikke dét, der sker i rapportoptagelsen? Hvad med den videre forskning i de tilfælde, som man ikke umiddelbart kan finde en rimelig forklaring på?*

HJK: *I CENAP giver vi aldrig slip på en sag. Vores uidentificerede tilfælde — UAP — arbejdes der til stadighed med. Jeg er bekendt med SUFOIs arbejdsgang, hvor I har én gruppe mennesker til rapportoptagelsen og den første undersøgelse på stedet, og så en anden gruppe der tager sig af sammenligninger og statistik på et senere tidspunkt. Disse to funktioner adskilles ikke i CENAP. Men du må huske på, at vi i Tyskland modtager langt færre beretninger, end I gør hér i landet. Ialt har vi kun manglet en god forklaring på 8 UFO-tilfælde i den tid, vi har eksisteret; og vi har behandlet tæt ved 250 sager.*

PAH: *Skal disse tal opfattes på den måde, at CENAP kan forklare op mod 97% af alle indberettede tyske UFO-tilfælde?!*

HJK: *Ja. Igen vil jeg henvise til »CENAP Report«, hvor vi her måned bringer detaillerede gennemgange af de tilfælde, vi har fået præsenteret. Så kan læserne selv skønne, om vi har været for »flotte« i vore afvisninger. Selv mener vi det ikke. Engang hørte vi om en UFO-landing et sted i Midttyskland. En lokal TV-station havde interviewet vidnet og bragt hans fotos. Han var blot 12 år. Aviserne skrev om denne sensation. CENAP tog omgående af sted, og i løbet af små 2 dage var sagen opklaret. Vidnet trak historien tilbage, da vi kunne bevise, at fotografiet var forfalsket. Til gengæld var det ikke muligt at få aviserne eller fjernsynet til at dementere sagen.*

— Det er i det hele taget af allerstørste betydning, at man optager en rapport på stedet og undgår udsendelse af spørgeskemaer. Man skal også søge at vurdere vidnets forudsætninger for at »svindle«. En rapportoptager skal besidde væsentlige egenskaber; først og fremmest menneskekundskab.

PAH: *Hvilke kilder trækker I på, når I bringer UFO-stof fra den store verden? Der findes i hundredevis af blade med UFOer som emne. Hvor mange kan egentlig finde nåde for jeres kritiske øjne?*

HJK: *I hvert fald ikke blade, der udsendes fra DUIST, IGAP eller det berygtede National Inquirer. Men for at være lidt positiv, så er vi glade for det engelske Probe Report, UFO-NYT,*

samt tidsskrifter fra det franske GEPAN og fra NICAP i USA.

PAH: *Det kan undre mig, at du ikke nævner tidsskrifter fra CUFOS i USA, der har Allen Hynek som leder.*

HJK: *Jamen dem læser vi da også. Dog er Hynek ikke 100% effektiv mere. Han var engang god. Det er lige som om, det kritiske ikke længere er i højsædet i CUFOS. Det er synd, for de ligger inde med et stort og uvurderligt materiale.*

PAH: *Jeg har forstået på dig, at CENAP er ved at få et landsomfattende net af rapportoptagere op at stå i Tyskland; evt. med hjælp fra GEP. Men I har jo også problemer. Jeres månedsblad har vel højst et halvt hundrede abonnenter?*

HJK: *Desværre er svaret ja. Vi har jo ikke råd til UFO-NYTs fornemme udseende. Faktisk fotokopierer vi vores blad side for side. Men fra næste måned går vi over til en bedre teknik, som hæver standarden. Du må meget gerne fortælle UFO-NYTs læsere, at de kan abonnere på CENAP Report. Vi sender et gratis prøvenummer ved henvendelse til mig. Man er velkommen til at skrive på dansk til os. Vi kan godt læse sproget, men vi svarer dog på tysk.*

PAH: *Du skal have tak for dette interview til bladet. Ved lejlighed tror jeg, at jeg vil lave en artikel om de 8 UFO-tilfælde, som selv CENAP ikke kunne forklare. De må være meget specielle.*

HJK: *Selv tak! Vores materiale er til jeres rådighed.*

CENAPs adresse:
CENAP
Hansjürgen Köhler
Limbacher Str. 6
D- 6800 Mannheim 52
Vesttyskland.

SYNSPUNKTER

TRE UFO ARTIKLER

UFOer: ***Intet andet emne er mere sensationelt, aparte eller kontroversielt; intet andet emne polariserer folk eller enkeltpersoner i så høj grad; intet andet emne viser en sådan kamp mellem godtroenhed og fanatisme, beviser kontra optisk illusion, realiteter kontra trang til mystik, påstande og modpåstande . . . ! !***

Sådan udtaler Dr. Berthold E. Schwarts i bogen »Synspunkter - Tre UFO Artikler«. Vil du læse fortsættelsen - så skynd dig at købe bogen hos SUFOI!

I »Synspunkter« bliver tre centrale emner inden for UFO-forskningen gennemgået af tre anerkendte videnskabsmænd: UFOer og kuglelyn, rapportmaterialet og UFO-observatørerne.

Synspunkter - Tre UFO Artikler,
60 sider, illustreret . . . . . kr. **19,80**

Findes der liv på Jupiter?

Eller skal vi længere ud i solsystemet for at finde udenjordisk liv - eller til planeter i kredsløb om andre stjerner end vor egen sol? Har intelligensvæsener skabt vældige civilisationer på nogle af Mælkevejens milliarder af stjerner?

Spørgsmålene forsøges besvaret af *Nils Mustelin,* der tager os med på en svimlende opdagelsesrejse gennem tid og rum.

Nils Mustelin:
Liv Blandt Milliarder af Stjerner,
276 sider, stift bind, rigt illustreret . . . . . kr. **51,95**

Projekt UFODATA

Projekt UFODATA har siden 1977 arbejdet med en elektronisk registrering og behandling af de tusindvis af UFO/IFO-rapporter, som befinder sig i SUFOI's Rapportarkiv.

Denne rapport fortæller med almindelige ord, hvordan Projekt UFODATA opstod, hvad det har nået og hvad dets mål for fremtiden er. Kræver ingen tekniske forudsætninger.

Per Andersen: **Projekt UFODATA,**
38 sider duplik, illustreret. . . . . kr. **13,00**

Materialerne bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10,- (ekspedition/porto) til **giro 9117725, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.** Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

UDEFRA

Tålmodighed belønnet

Af Paul Cerny

Af og til fortjener udholdenhed succes. I en periode på 27 år med flittige undersøgelser og masser af tid brugt i »marken« med at observere aktivt i øde områder, har jeg observeret i alt 7 objekter, som jeg ikke kan forklare som naturlige fænomener. Dette lille antal af hændelser gennem denne periode, ser ud som et meget magert resultat for mig, når man tager den tid, der er brugt på at observere i betragtning. Det var forskellige observationer af objekter i luften, af hvilke 4 var i lav højde. Det sidste og mest imponerende blev observeret sammen med Tom Gates, MUFONs astronomikonsulent, i nærheden af Happy Camp, Californien, i februar 1976.

I oktober modtog jeg en opringning fra en Red Bluff politibetjent og hans radiooperatør, som informerede mig om en orange kugle, der krydsede motorvejen i lav højde foran dem, da de nærmede sig Red Bluff fra øst. Den 4. december modtog jeg en opringning fra Anita Sowles og hendes mand, som bor nogle få kilometer syd for Red Bluff. Denne unge kone og tandtekniker havde sammen med andre familiemedlemmer en nærobservation nær Los Molinas syd for Red Bluff engang tilbage i 1960'erne.

Anita og hendes mand, Tim, og deres to drenge på 5 og 7 år, så gennem forruden på deres pickup to store knaldrøde lyskugler manøvrere foran dem på himlen, da de nærmede sig Red Bluff kl. 19.05. Kuglerne styrtede frem og tilbage, vedblev med at blive i den samme afstand fra hinanden, og ændrede på intet tidspunkt form eller lysstyrke. Lejlighedsvis kunne en række af mindre lys ses mellem de to store, og fik det til at ligne en håndvægt. Objektet aftog gradvist i størrelse og efter 5 til 7 minutter forsvandt det ud af syne i lav højde.

Dette sat i forbindelse med politirapporten og muligheden for at det var observationer, som ikke var blevet rapporteret, tilskyndede mig til at tage en tur til dette område. Da jeg ikke var i stand til at finde nogen til at gøre mig selskab med så kort varsel, tog jeg køreturen på ca. 400 km alene og ankom fredag aften den 10. december ved 20.15 tiden til omtrent det samme område på Hovedvej 36, hvor politiet rapporterede deres møde. I 4000 meters højde, gradvist højere op imod de bjergrige områder imod Lake Almanor, der er et udsigtspunkt, hvor man kan se udover canyon'en ved den nordlige side af vejen. Den sydlige side af vejen har også en dyb, jævn canyon.

Idet objekterne i de andre observationer kom fra og manøvrerede let imod sydsiden af Hovedvej 36, hvor den kæmper sig vej gennem bjergene mod øst, parkerede jeg bilen omkring 30 meter fra vejen på parkeringspladsen, godt af vejen for den lejlighedsvise passeren af den fåtallige trafik. Der passerede i gennemsnit en bil hvert 10. minut. Jeg stillede bilen i syd-østlig retning, slukkede lysene og motoren og åbnede min kamerataske

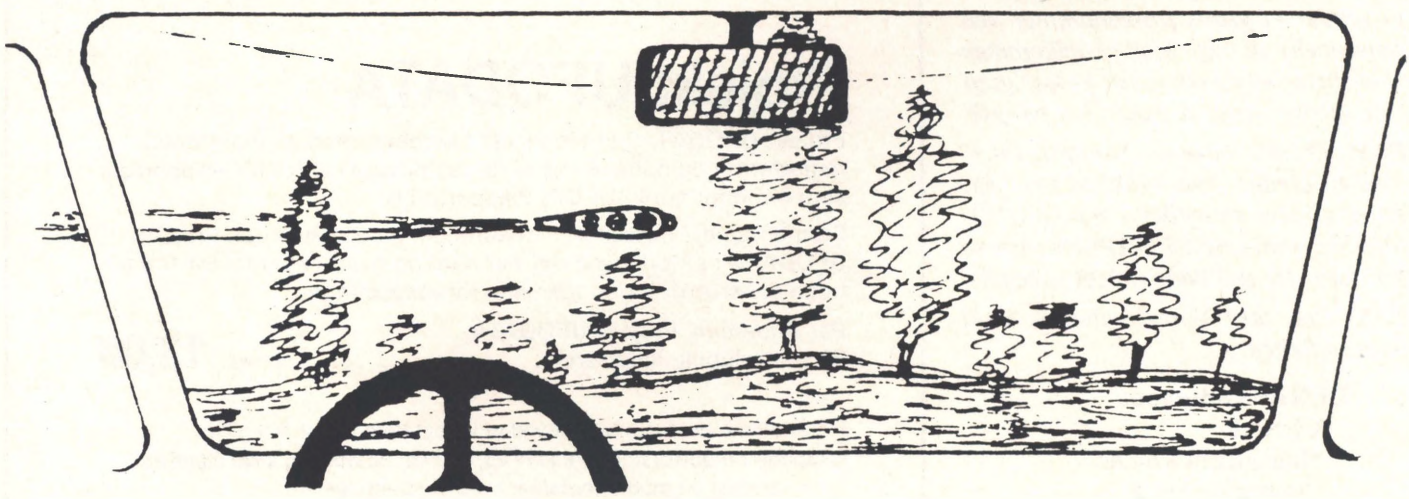

Objekt set gennem frontrude.

på sædet ved siden af mig. Den måneløse himmel var klar og mørk, undtagen for de millioner af stjerner og den vage kontur af en vold på den modsatte side af motorvejen foran mig. Gennem forruden kunne jeg se nogle få forkrøblede træer på toppen af volden. I omkring 15 graders højde over volden kunne jeg se et svært telefonkabel strække sig langs den lavtliggende horisont.

Jeg havde ikke været der mere end 2 eller 3 minutter, da noget lyst helt til venstre for forruden blev opfanget af mit øje. Med det samme focuserede jeg på det lys, der nærmede sig. Mit blik var naglet til dette hastige objekt, da det »sejlede« forbi over de 90°, der var synlig igennem forruden. Jeg kan ikke engang huske, at jeg blinkede! Objektet kunne ses i omkring 10 sekunder, før det forsvandt ud af syne på højre side. Det passerede halvvejs mellem toppen af volden og telefonkablerne i omkring 10° højde, i en perfekt lige bane parallelt med motorvejen. Det bølgede meget let to gange i nedadgående retning i den første trediedel af dets bane foran mig. Denne bevægelse var så let, at den var næsten umærkelig. (Se tegninger).

Objektet havde kurs direkte til højre for Red Bluff, omkring 56 km mod vest. Objektet passerede bagved nogle få af de højeste af de forkrøblede træer på toppen af volden, som groft taget var 7,5 til 9 m over kørebanen. Det er selvfølgelig svært under disse vilkår og betingelser at bedømme størrelse, afstand og hastighed. Jeg vendte og drejede dette i min hjerne i nogen tid efter observationen. Varigheden var nær ti sekunder, ud fra hvad jeg kunne bedømme efter dets passage. Et groft skøn på afstanden vil være på omkring 1,5 km, måske mindre; hastigheden omkring det samme som hos et jetfly. Dets størrelse må have været to gange bredden af fuldmånen.

Min første tanke var, at det var et cruise missil. Formen var ved første øjekast meget lig, også flyvemåden for dette lange, lysende objekt var lig den for et cruise missil, som jeg havde set i tv-nyhederne nogle få måneder forinden. På det tidspunkt husker jeg, at jeg fumlede febrilsk med mit 410 mm telefoto-kamera, som allerede var indstillet, så godt som det kunne til nattefotografering med en egnet farvefilm (ASA 1000). Dette gjorde jeg uden at tage øjnene fra objektet, der passerede fra venstre mod højre. 10-sekunders-passagen af objektet var så kort, at jeg ikke engang klarede at gribe efter kameraet og løfte det ud af dets hylster.

Tegning af objektet.

Jeg tog øjeblikkelig en skriveblok og tegnede en skitse af objektet og lavede noter på stedet af alt, hvad jeg havde observeret, plus detaljer af det uidentificerede selv. Jeg var nødt til at udelukke et missil på grund af et antal klare kendsgerninger. Detaljerne ved objektet var meget usædvanlige. Den overordnede form af dets skarpe kontur var lig den af en gulerod eller en forlænget isvaffel. Det bevægede sig med den store ende forrest. Der blev ikke udsendt ild eller flammer fra den temmelig spidse hale. På trods af dette var der et langt, tyndt, gråhvidt spor, som kom fra den smalle bagende. Sporet var omkring fire til fem gange længden af kroppen.

Objektet havde fire store og gradvist større orange pletter, lysende områder, langs den lange overflade af kroppen, som om det kunne have været store åbninger eller simpelthen lysende arealer. Det mest usædvanlige træk var den afrundede hoveddel, med hvad der lignede to gennemsigtige kupler ved siden af hinanden. Kuplerne trådte frem fra overfladen på den forreste del. Objektet mindede mig på en eller anden måde om en guldfisk med udstående øjne. Hele objektet var oplyst imod den mørke himmel, men glødede ikke eller udsendte lys i nogen grad. De orange klatmarkeringer udgjorde den mest iøjnefaldende lysstyrke.

Jeg blev på stedet med skærpet opmærksomhed og ventede i omkring 3 timer, men min nattevagt blev ikke belønnet. Forestillingen var forbi.

Kilde:
MUFON UFO Journal, jan. '83.
Oversættelse:
Flemming Rasmussen.
Bearbejdelse:
Kim Møller Hansen.

World UFOlogical Association

Alle, på nær tre ud af de ni ledere, som er udpeget til at lede den nyligt stiftede *World Ufological Association,* er blevet udpeget. Ledervalget er ved at blive bekræftet i Nordamerika, Sydamerika og Sovjetunionen.
På nuværende tidspunkt er følgende udnævnt:
Cynthia Hind (Afrika), Sebastian Robiou (Mellemamerika og Caraibien), Vicente-Juan Ballester Olmos (Europa), Hilary Evans (Europa), Paul Norman (Australien og New Zealand) og K.C. Chou (Asien).
WUA er en organisation bestående af enkeltmedlemmer, uafhængigt af nationalitet og tilknytning til UFO-organisationer.

Medlemmerne er gennem en akademisk uddannelse højt kvalificeret m.h.t. udforskning af UFO-fænomenet. I den henseende er WUA forskellig fra Den Internationale Komité for UFO Forskning (ICUR), som er organiseret på basis af nationer og fra Det Nordamerikanske UFO Forbund (NAUFOF), som er organiseret på basis af UFO-grupper i Nordamerika.
Udnævnelsen af de resterende tre ledere forventes at blive offenliggjort indenfor de næste måneder.

Kilde:
CUFOS Associate Newsletter
February-March 1984
Stine Larsen KMH

Ser De et UFO...
kontakt SUFOIs Alarmcentral, **tlf. 06-19 88 90**

Har De set et UFO?
Kontakt Deres lokale områdeleder — se side 3.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

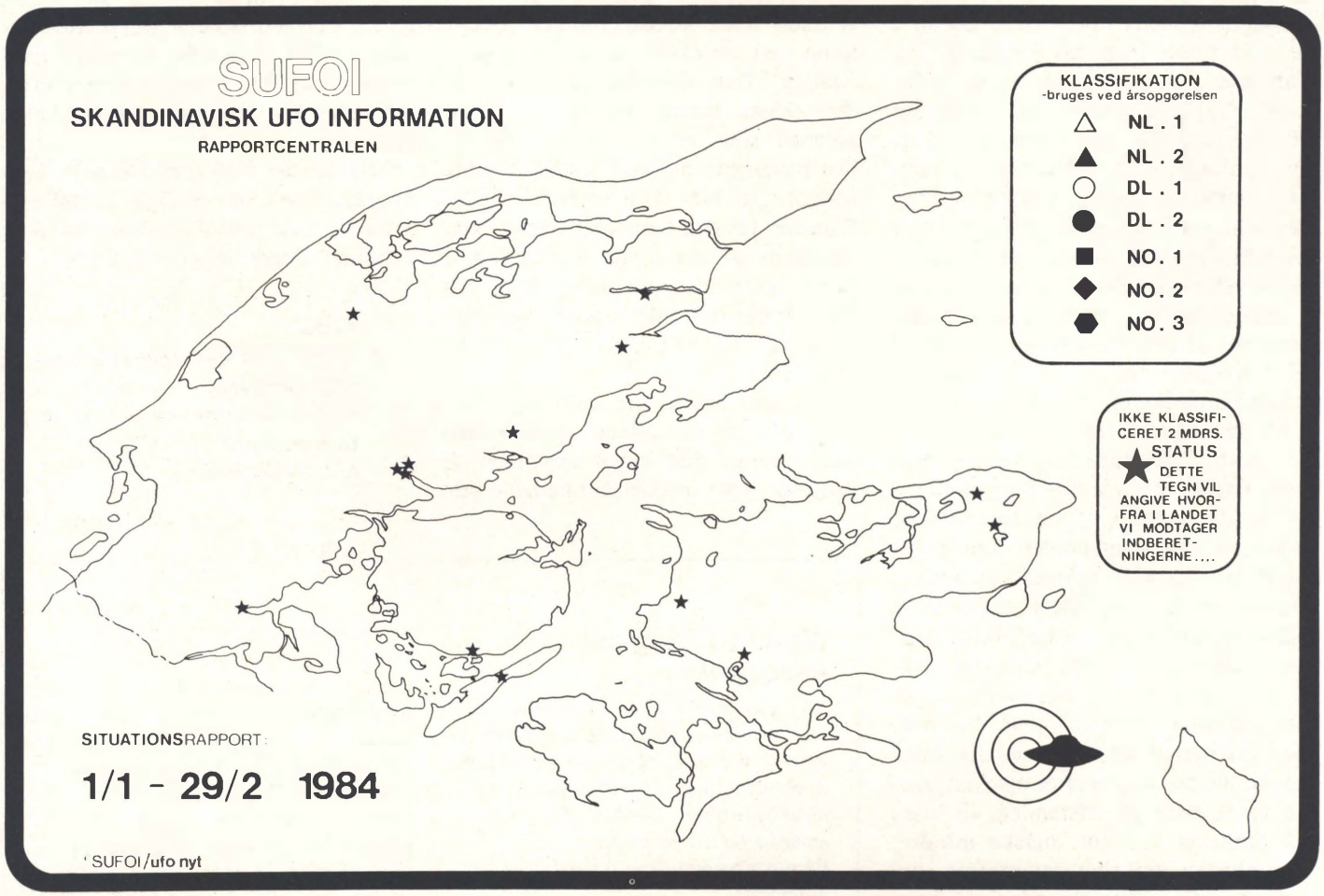

NL.1.

Nattelysfænomen 1

Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.

Nattelysfænomen 2

Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. lagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.

Dagslysfænomen 1

Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.

Dagslysfænomen 2

Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. lagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.

Nærobservation af 1. grad

Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.

Nærobservation af 2. grad

Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.

Nærobservation af 3. grad

Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. januar til 29. februar 1984

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
—?—74			6200 Aabenraa	1		
23-07-83	ca.22.40 DST	4 min.	5953 Tranekær	1	rød/hvid/grå	
11-10-83	ca. 21.30 DNT	3-5 min.	7500 Holstebro	2	mørk/rød	fly
27-12-83	07.20 DNT	5 min.	9550 Mariager	2	orange	
03-01-84	08.22 DNT	5 min.	3200 Helsinge	5	hvid	
04-01-84	18.25 DNT		3370 Hadsten	1	sølv/metal	
04-01-84	19.10 DNT	1 min.	3460 Birkerød	1	hvid	fly
04-01-84	ca. 22.30 DNT	1-2 min.	5700 Svendborg	1	rød	
12-01-84	ca. 19.30 DNT	10-15 min.	7100 Vejle	2	grå/hvid	
12-01-84	ca. 19.30 DNT	ca. 5 min.	7100 Vejle	2	hvid/rød/grøn	
12-02-84	ca. 19.30 DNT	2 min.	4700 Næstved	1	gul	
14-01-84	ca. 19.30 DNT	15 min.	7100 Vejle	2	hvid/rød/grøn	
21-02-84	00.21 DNT	10 sek.	8751 Gedved	1	»koldt lys«	
23-02-84	03.30 DNT	15 min.	4200 Slagelse	1	hvid	

HUSK
SUFOIs
STØTTEFOND Giro: 9 11 77 25

Husk!

Har du husket at købe ...

Frank Pedersen, Iver O. Kjems:
UFO-ORIENTERING (restoplag).
Spændende introduktion til UFO-sagen, 120 sider rigt illustreret med bl.a. UFO-fotos..... **Pris kr. 40,00**

Willy Wegner:
Dansk UFO-litteratur 1971-1979.
Utrolig detaljeret bibliografi over samtlige danske bøger om UFOer, tidsskrifter og artikler. Indeholder et omfattende indeks. 295 sider duplik. ..... **Pris kr. 60,00**

Nils Mustelin:
Liv blandt milliarder af stjerner.
En bog om menneskets søgen efter liv andre steder i universet. En spændende opdagelsesrejse gennem tid og rum. 276 sider, rigt illustreret..... **Pris kr. 51,95**

Bøgerne bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 10,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Så er Vojens med igen

Som alle jo ved, har der siden SUFOI forlod Vojens været et UFO-mæssigt tomrum i det sønderjyske. Godt nok har både Åbenrå og Sønderborg gjort et gigantisk arbejde, og med større og større succes, men trods det har SUFOIs »vugge« stået og samlet støv. Det er der nu rådet bod på.

Vi er en (foreløbig) lille gruppe initiativrige mennesker, der, ved at stifte Vojens UFO Studiegruppe (VUFOS), er begyndt at »støve vuggen af«. Iblandt os har vi både en rapportoptager, en fotomand, et par data-mennesker og andre ligeledes almindelige væsner. Det eneste vi mangler er ligestillede samt noget at rive i. Vi har foretaget de første spæde skridt i retning af et samarbejde med Åbenrå UFO Studiegruppe, bl.a. via sidste års jubi-udstilling i Vojens, men kunne godt tænke os noget mere at arbejde med og nogle flere til at udføre det.

Skulle ovenstående opfordring have jeres interesse, kan I kontakte VUFOSs sekretær:

Karen-Lene Kølle
Tjørnevej 15, 6500 Vojens.

Telefon træffetid mellem kl. 15.00–22.00 på (04) 54 17 31.

Bøger sælges billigt

Et antal antikvariske bøger sælges billigt. Der er emner inden for mystik, okkultisme, spiritisme, religion og filosofi. Mange af bøgerne er fra omkring århundredeskiftet. F.eks.:

Fortrolige Spiritistiske Samtaler (1889), kr. 50,-.

Den Synske (1925), kr. 10,-.

Satans Søn? Den Russiske Mystiker Rasputins Livsroman, 3 bind (1917), kr. 50,-.

Jeg var dus med aanderne (1945), kr. 45,-.

Skriv eller ring efter gratis bogliste hos Per og Inge Andersen,

Damsbovænge 13, st.tv.,
2500 Valby, tlf. 01-30 27 47.

Kære læser...

Grundet flere uheldige omstændigheder, er udsendelsen af dette nummer blevet forsinket. Dette beklager redaktionen.

Med venlig hilsen, red.

UFOLOGI

Åbent brev til videnskaben

Af Dr. Pierre Guérin)*

Ligesom i USA og England gøres der nu i Frankrig energiske bestræbelser på, én gang for alle, at bevise, at alle de bemærkelsesværdige tildragelser i forbindelse med de store UFO-bølger for 25-30 år siden enten var svindel eller en følge af mistydning af normale fænomener. Efterhånden som hændelserne bliver af ældre dato og øjenvidnerne dør, vil dette naturligvis blive lettere og lettere. Denne vigtige erklæring fra en fremragende fransk videnskabsmand blev første gang offentliggjort i *Lumières Dans La Nuit*, maj-juni 1982.

Du ved udmærket, at det, som vi i mangel af et bedre udtryk kalder »UFOer«, virkelig eksisterer, selv om du ikke har nogen stumper af sådan et, som du kan fremvise som bevis for Videnskabernes Selskab. I det store og hele har din beskæftigelse som »UFOlog« været fyldt af forsøg på at bevise denne virkelighed, imod påstandene fra »rationalisterne«, og det er lykkedes dig at bevise det, lige meget hvad *de* måtte blive ved med at hævde. Den fortsatte fornægtelse af kendsgerningerne forbavser dig, ja, det forarger dig. Sandheden er, at du simpelt hen ikke kan forstå deres holdning — og jeg er bange for, at disse ikke selv fuldt ud har analyseret grunden til deres fornægtelse. Men jeg tror, jeg forstår grundene til det, og jeg vil prøve at forklare dig dem. Først vil jeg dog lige minde dig om, hvad det er for en slags »beviser«, du er i besiddelse af. Dette aspekt er grundlæggende for vores diskussion.

Det er alt for let at påstå (som vore modstandere nu triumferende har gjort), at de har undersøgt, styk for styk, alle pressens rapporter, der tjente som grundlag for Aimé Michels bog om »mystiske objekter i himlen« i Frankrig for 28 år siden, og så fortsætte med at vise, at de på ny har udspurgt de påståede vidner alle disse år efter (forudsat, at de selvfølgelig ikke er døde i mellemtiden) eller har udspurgt deres naboer — som måske ikke kunne lide dem og ikke troede på dem dengang — jeg gentager: at argumentere, som vore kritikere gør det nu, for, at ALLE disse rapporter var fejltagelser i forbindelse med Månen, med meteoritter eller — sjældnere — ganske almindelige svindelnumre, plus endelig det forhold, at journalisterne alligevel også har fordrejet historierne.

Kun undersøgt pr. telefon

I visse af sagerne, der er blevet analyseret på denne måde, er jeg faktisk fuldstændig enig i de konklusioner, modstanderne er kommet til, selv om jeg tvivler meget på, at de rent fysisk overhovedet har kunnet få tid til VIRKELIG at undersøge hver enkelt af de sager, de citerer. Alt for ofte har de — tvunget af omstændighederne — udført deres undersøgelser ved hjælp af... telefonen! Men det er ikke det værste. De faktiske kendsgerninger er, at de sager, de har »ordnet« på denne måde, kun udgør omkring 80% af de sager, som er opført i Aimé Michels bog, og ikke dem »alle sammen«, som det påstås af dem, vore modstandere får til at skrive forord til deres bøger.

Men det er præcis de sager, som er udeladt og som de andre ikke taler om — det er netop dem, der så stærk modstår alle forsøg på at blive »ordnet«. Alle UFOloger har længe været klar over, at den største procentdel, de 80% (somme tider 90%, afhængig af kilden), er præcis den del af rapporterne, der, *efter omhyggelig undersøgelse*, falder for andre (naturlige) forklaringer, sådan at vi står tilbage med en overordentlig vigtig rest. Men lad os alligevel ignorere dette forsøg på at nedgøre UFOlogien med grov intellektuel uærlighed — *uærlighed,* fordi det er gjort bevidst i et forsøg på at få os til at tro, at disse ikke reducerbare 20% (eller 10% alt efter omstændighederne) af rapporterne også er reducerbare.

En overflod af detaljer

Grunden til, at disse 20 (eller 10)% af sagerne er »ikke-reducerbare« er *ikke,* (som modstanderne giver udtryk for) at øjenvidnerne har rapporteret for få detaljer — tværtimod — det er på grund af en sand overflod af og en stor præcision i deres detaljer! Når en påstået observation har varet i mange sekunder — somme tider mere end et helt minut — og har givet vidnerne tid nok til at knibe sig selv i armen og blive sikker på, at de ikke drømmer, og når objektet (for det er, hvad vi er nødt til at kalde det: objektet) er set, ofte i fuldt dagslys, på kort eller moderat afstand (fastslået ved hjælp af sammenligningspunkter i terrænet), med en tydelig diameter, der langt overskrider den mindste størrelse, som øjet kan skelne; og når det afslører en mangfoldighed af præcist strukturerede detaljer såvel som bevægelser — i sådanne sager kan

**) Astronom og fysiker, forskningsleder ved CNRS, Det Nationale Franske Forskningsråd.*

du ikke give dårlige observationsbetingelser eller overraskelseseffekt (begge disse faktorer har ofte gjort mange vidnesbyrd yderst skrøbelige) skylden. Nej; i sådanne sager har vi fra begyndelsen kun tre muligheder tilbage, nemlig:

1. Øjenvidnerne har fundet på historien.
2. De er mentalt syge personer, tilbøjelige til at få hallucinationer.
3. De er personer med et rask sind, som virkelig har set, hvad de rapporterede og beskrev, om ikke med 100% nøjagtighed, så dog tilstrækkelig nøjagtigt til, at enhver forbindelse med kendte objekter og fænomener helt kan udelukkes.

Hvis vi vender os mod svindelnumre, indrømmer vores modstandere selv, at svindelnumre er relativt sjældne. Og lad mig tilføje, at enhver seriøs undersøger, som har udført sine undersøgelser ved kilden (og jeg indrømmer, at jeg selv somme tider ikke har levet op til denne regel), har som regel ikke besvær med at afsløre et svindelnummer — ofte kan ophavsmanden selv ikke ret længe lade være med at prale med det. Og hvis det drejer sig om en lystløgner, vil »vidnets« opførsel ikke narre den opmærksomme undersøger.

Hallucinationer — og »vågne drømme«?

Hvad angår hallucinationer, ved du, at vi har kontaktet psykiatere og i flere tilfælde henvist vidnet til en konsultation, selvfølgelig efter at dennes tilladelse er givet. Til tider har diagnosen »mentalt syg« været positiv (kranietraume), men de fleste gange har diagnosen været negativ; og i de sidstnævnte sager kunne øjenvidnerne på ingen måde have »hallucineret«, hvad de så. Under alle omstændigheder har vi lært af psykiatere, at *hvis der er tale om hallucinationer, kan de ikke fremmane visioner, som viser de præcise enkeltheder, der er i den gode UFO-rapport.* Og i virkeligheden har mennesker, som har besøgt lægerne og har lidt af kranietraumer, aldrig beskrevet andet end særdeles »uldne« scenerier. Og endelig fandt vi frem til, at de påståede »vågne drømme« — fra øjenvidner, der har et rask sind, men er knuget af angst for krigs- eller forureningsfarer — *ikke eksisterer i medicinsk forstand* og blot er en til lejligheden sammenkogt opfindelse fra visse modstandere af UFOlogien, som er i bekneb for et argument, med hvilket de kan afstive deres standpunkt.

Og nu er vi så ved en eliminationsproces kommet til det punkt, hvor vi er nødsaget til at acceptere tesen om, at tingene er *set korrekt og beskrevet korrekt.* Og tilfældigvis besidder vi indirekte bevis for virkeligheden af sådanne beretninger. De stammer fra iagttagelser af meteoritter — eller af rumfartøjer, som vender tilbage til Jordens atmosfære. Mange vidner siger i sådanne sager, at de så et »UFO«, og at det spyttede ild ud gennem dets dyser og havde »åbninger«. Det, de tror var ild, er faktisk en god beskrivelse af den ioniserede gas bag meteoren, og når de siger »åbninger«, er det — og det er ikke mindre præcist beskrevet — de forskellige dele af en raket, set som de kommer flyvende på rad og række. Alt dette muliggør en præcis identifikation og tjener kun til at fremhæve kvaliteten af vidnets udsagn.

Vidnesbyrd og videnskabeligt bevis

Som du kan se, vedrører alt dette indtil nu kun området: vidnesbyrd, og ikke det, som kaldes »videnskabeligt« bevis. Men forresten: findes der egentlig et begreb som videnskabeligt bevis? Eksisterer det? Efter at have overvejet dette nøje, tror jeg nok, jeg tvivler på det — i det mindste tvivler jeg på det, når det drejer sig om den »nøgne« observerede og rapporterede kendsgerning. Beviset for en nøgen kendsgerning kan — i mangel på en hvilken som

TRINDADE *observationerne*

UFO-observationerne ved den brasilianske ø Trindade i 1958 hører til blandt de mest omtalte sager i UFO-kredse, hvilket ikke er så underligt, når man ved at:

- *Flådeofficerer og kompetente eksperter så UFOer ved mindst 8 forskellige lejligheder.*
- *UFOerne blev fotograferet og også registreret på radar.*
- *Adskillige mennesker fik en nærobservation i 2 af observationerne.*
- *Observationerne fremtvang officiel brasiliansk anerkendelse af UFO-fænomenernes eksistens.*
- *UFO-billederne har gennemgået en computerfotografisk analyse i USA, og er erklæret for ægte.*

Disse spændende observationer har flere gange været omtalt her i UFO-NYT, bl.a. en længere artikel i UFO-NYT 1982, nummer 1. Men allerede i 1967 udgav SUFOI hæftet »Trindade Observationerne« med en mængde original-stof om de efterhånden klassiske observationer.

I SUFOIs hæfte kan man bl.a. læse om følgende officielle udtalelse fra den brasilianske flådes rapport om hændelsen: »Personlige rapporter og fotografisk bevismateriale af afgjort værdi afslører eksistensen af uidentificerede luftgående objekter«.

I flere år har hæftet »Trindade Observationerne« været totalt udsolgt, og er ret naturligt blevet et samlerobjekt, som mange UFO-interesserede mangler i deres samling.

Under en oprydning i SUFOIs materialelager er der imidlertid dukket et mindre antal hæfter op, som vi nu sælger til dem, der kommer først. Bemærk, at restoplaget er meget lille.

Bestil derfor allerede i dag »Trindade Observationerne«, 30 sider med illustrationer. Prisen er absolut i bund ..... **kun kr. 30,-**

Hæftet bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 7,- (ekspedition/porto) til **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**
Skriv venligst »Trindade« på modtagerdelen af girokortet.

helst forklarende model — ikke være andet end vidnesbyrd. Når der er tilstrækkelig mange og indbyrdes overensstemmende bevis-stykker — og hvis deres uafhængighed i øvrigt garanteres (og det var altid tilfældet i sager, der angik UFO-rapporter, før medierne kom ind i sagen og forringede materialet) — kan man faktisk komme til en grad af overbevisning, der selv om det ikke er videnskabeligt bevis og aldrig vil blive videnskabeligt bevis ikke desto mindre har betydning. Vi ser dette hver dag under udførelsen af videnskabeligt arbejde, hvor alt må begynde på denne måde (med vidneudsagn), og hvor en forklarende model først kommer til senere — i hvert fald i teorien.

Hvorfor er det sådan, (og er det det, der gør dig vred?) at der er to sæt af vægte og to systemer af målinger? Hvad jeg mener, er: hvorfor bliver UFOer som helhed vraget af videnskaben, hvorimod f.eks. meteoritter blev accepteret, da der blev leveret vidnesbyrd om dem af Biot til det franske videnskabsakademi? Sig ikke, at beviser for meteoritter ikke kun var vidnesbyrd, men også »gods« — fragmenter af sten, som var faldet ned fra himlen og var blevet samlet op på stedet af Biot og taget til Paris. Hvad jeg mener, er, at disse fragmenter *på samme måde* kun var »vidnesbyrd« — baseret på andres udtalelser (ligesom mærkerne på jorden efterladt af UFOer er det). For man var nødt til at acceptere udsagnene fra de bønder, der havde set disse sten falde ned, og ligeledes at acceptere Biots ord for, at de sten, han præsenterede, virkelig var nogle af disse sten! Men nej.

Den virkelige grund til, at meteoritterne blev accepteret på det bestemte tidspunkt, er, at kemi og krystallografi på det tidspunkt var tilstrækkelig udviklet til at kunne give den fuldstændige eksperimentelle og begrebsmæssige ramme, der var nødvendig for at analysere og forstå meteoritterne. Et århundrede tidligere eller deromkring ville dette ikke have været sådan, og meteoritterne blev afvist på trods af, at der var lige så mange vidnesbyrd om, at sten var faldet ned fra himlen, som der kom senere.

Du vil ikke kunne ændre noget!

Erkendelsesteoretikeren informerer os om, hvordan videnskaben *bør være;* videnskabshistorikerne fortæller os, hvordan den *er*. Alle nye fænomener (som det er fuldt legalt at tvivle på i starten, ud fra videnskabelig forsigtighed) bliver stort set kun genstand for overvejelser, *hvis de passer ind i en allerede eksisterende begrebsramme*. I Biots dage kunne meteoritterne passes ind i en sådan ramme, men ville ikke have kunnet tidligere. Nu om dage kan UFOer (endnu) ikke passes ind i vores videnskab. Så på trods af de øjensynlige beviser bliver de fornægtet..

Du vil ikke kunne ændre noget som helst...

Denne fornægtelse er i første række psykologisk. For lige så længe, som videnskab har eksisteret, er alle disse fænomener — først uforklarede, hvilket religiøs og/eller simpelt hen den folkelige opfattelse tilskrev ikke-menneskelig intelligent indblanding, ofte benævnt »guddommelig« eller »djævelsk« (som f.eks. lyn, katastrofer osv.) — gradvis vist sig at kunne forklares på grundlag af naturlove, uden indblanding af ånder eller en ånd. Med det resultat, at videnskabsmændene er kommet i vane med at betragte alle nye fænomener, som ved første øjekast ser ud til at stamme fra en ikke-menneskelig udenjordisk indblanding, enten som tilfælde af dårlig observation eller reducerbart til et ikke-intelligent naturfænomen, som øjenvidnet ikke har kunnet genkende ordentligt. Enhver holdning, der er i modstrid med denne, bliver betragtet som intellektuel tilbagegang.

Universets topologiske struktur

Og ud over dette har vi fysikerens argumenter. Vores nuværende viden om Universets topologiske struktur (eller »fysiske udseende«) er begrænset til størrelserne x, y, z osv.; og vi kan ikke forestille os, at vi — for at kunne komme fra én stjerne til en anden — kan tænkes at kunne rejse på nogen som helst anden måde end langs én fortløbende bane. Dette rum giver et samspil mellem relativistiske begrænsninger af hastighed og energi, som umuliggør rejser om bord på et lille fartøj som et UFO — i et rimeligt tidsrum og med tilstrækkeligt »brændstof«. Den enkelte og enestående landing af et enormt rumfartøj — som ankom hertil fra dybderne af det interstellare rum en gang for hver fem tusinde år — ville ikke bringe fysikeren ud af ligevægt. Det, der bringer uorden i hans cirkler, er denne umådelige kommen og gåen af mindre fartøjer, der oven i købet ser ud til at trodse alle inertiens love i vor atmosfære. Dette er faktisk en af de virkelige årsager til, at »rationalisterne« affærdiger UFOerne. Men vi UFOloger har længe været af den opfattelse, at universets topologiske struktur måske er mere kompleks og indviklet, end vi i dag indrømmer, og at der måske eksisterer rum-tidsmæssige »genveje«, der ville muliggøre rejser fra én stjerne til en anden uden at gøre vold på de relativistiske begrænsninger i det klassiske firdimensionelle rum. Matematiske modeller (såkaldte tvillinge-universer) eksisterer allerede i dag, men vi har absolut ingen viden om, hvorvidt de — bortset fra modellernes ubestridelige indre logik — passer på virkeligheden

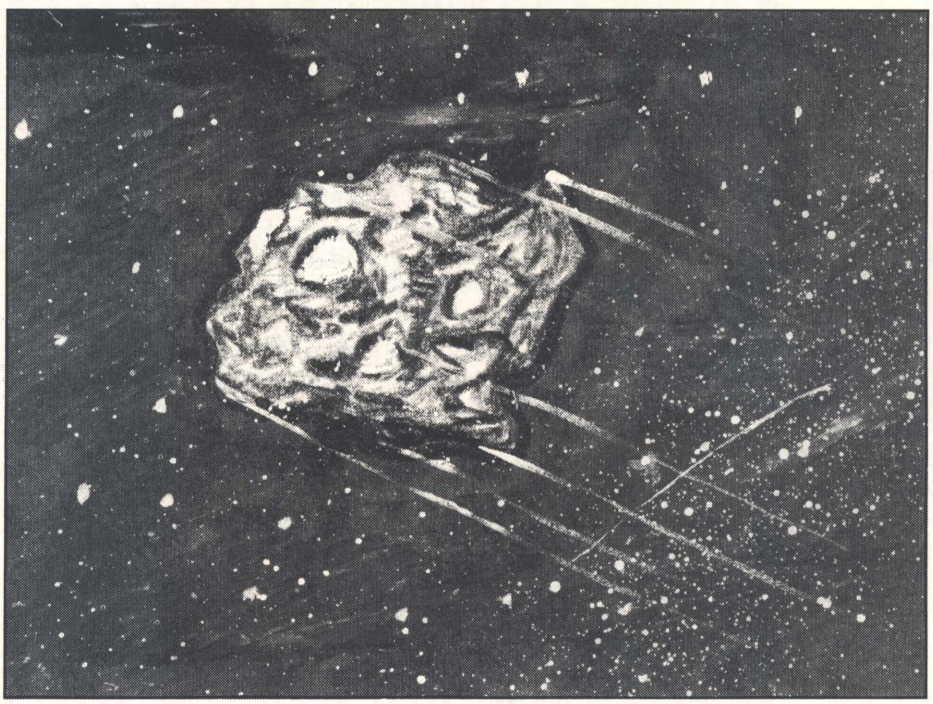

Ill.: Henrik Pedersen.

»Meteoritter blev afvist på trods af, at der var ligeså mange vidnesbyrd om, at sten var faldet ned fra himlen.«

og besidder nogen fysisk mening. Sådanne modeller vil gøre det muligt at ophæve de inertielle umuligheder. Således vil et UFO, som udfører en retvinklet drejning med høj hastighed, i realiteten ikke udføre nogen bevægelse i rummet x, y eller z osv. Det vil indtage en serie øjeblikkelige positioner efter hinanden, hvorimellem det vil benytte »genveje« som beskrevet ovenfor. Dette ville for øvrigt passe godt med visse observationer, hvor fartøjer er forsvundet »i den blå luft« og er kommet til syne straks efter i nærheden. Men selvfølgelig er alt dette stadig science fiction og vil blive ved med at være det, indtil den dag vore mest ortodokse og mest rationelle fysikere laver et gennembrud i vores nuværende forestilling om tid og rum. Og vi ved ikke, om det tidspunkt nogen sinde vil komme, eller hvornår. Hvad angår mig selv, er jeg nu for gammel, og fremfor alt betyder min træning som eksperimentel videnskabsmand, at der er for mange huller i min teoretiske viden til, at jeg selv kunne tænke på at påbegynde nogen forskning i denne retning. Men jeg ved, at der er andre forskere (ikke nødvendigvis med interesse i UFOer), som tænker på det.

I hvert fald — indtil den dag, da vores videnskaber bliver tilstrækkelig avancerede til at finde en plads til UFOerne — er det totalt nytteløst at forsøge at få videnskaben til at tage UFO-rapporter alvorligt — end ikke dem, hvor der er det allerbedste bevismateriale. Og vores videnskaber er langt, langt fra denne dag...

Dette er grunden til, at jeg i den foreliggende situation har opgivet ethvert håb om at kunne fremme nogen form for interesse for UFOlogi inden for videnskaben. En sådan interesse kan kun komme som et resultat af en ny »revolution« eller et antal revolutioner i fysikken, men ikke ved noget forhastet psykologisk »pres«.

Ill.: Derzö Sternoczky.

Forord af »Lumiéres Dans La Nuit's« redaktør

Alle vil være klar over det standpunkt, astrofysiker Dr. Pierre Guérin har taget til forsvar for de fysiske realiteter af UFOerne; hans synspunkter går imod den fremherskende retning hos majoriteten af den videnskabelige verden (og ikke kun af dens hårde »rationelle« fraktion). I sin egenskab af »officiel« videnskabsmand ved Pierre Guérin

bedre end nogen anden, hvilke slags angreb du udsættes for, når du røber et »UFOlogisk« synspunkt i *det* miljø. Dr. Guérin har eftertrykkeligt forklaret, at ved at trykke det »åbne brev« har hans formål på ingen måde været at frasige sig eller distancere sig i den mindste grad fra sit tidligere standpunkt, eller »indordne sig« ved nogen som helst »kapitulation«; han har heller ikke noget ønske om at tage modet fra det store antal amatørforskere, som er intenst interesseret i studiet af UFO-fænomener. Alt, hvad han ønsker at gøre, er at fortælle os, hvordan billedet tegner sig for øjeblikket med hensyn til den officielle erkendelse af UFOlogi i den videnskabelige verden, men på samme tid »at lade døren stå åben« for en senere og mere progressiv erkendelse, hvis og når videnskaben — og især fysikken — nogen sinde bliver tilstrækkelig avanceret til at finde et sted, hvor dette fænomen kan placeres naturligt inden for dets begrebsrammer. Ifølge Dr. Guérin er dette øjeblik endnu ikke kommet, og denne kendsgerning betyder enorme begrænsninger for de forhåbninger, som visse personer har givet udtryk for, både i USA (Condon komiteen) og i Frankrig (G.E.P.A.N.), om at officielle organisationer vil blive skabt med det formål at kaste lys over problemet. Det pres, der lægges på sådanne organisationer, (pres skabt for at forhindre dem i at fæste lid til tanken om extraterrestriale besøgende) kommer hovedsagelig fra vægten af den etablerede videnskab på universiteterne, fra hvilke de er opstået og af hvem de konrolleres, mere end det er fra den (ubestridelige) lyst, som visse ministerielle kredse har til at skjule eksistensen af UFOer for offentligheden — dels for at undgå panik, dels også med det mål for øje, at opsamle eventuelle teknologiske data af hemmelig og militær karakter. Videnskabsmænd er i reglen højst allergiske over for enhver form for pålagt hemmeligholdelse, og de ville ikke have undladt at frasige sig denne fortielsespolitik for lang tid siden, hvis de da ikke selv, for en stor dels vedkommende, havde været fuldstændig overbevist om, at der ikke var noget at skjule for offentligheden, af den simple grund, ifølge deres synspunkt, at UFOer ikke eksisterer. Sådan er den faktiske situation.

Læseren vil i øvrigt lægge mærke til, at i dette »åbne brev« præsenterer Pierre Guérin underforstået den fysiske, strukturerede og ikke-jordiske beskaffenhed af UFOerne som »fartøjer« af ikke menneskelig oprindelse — og han gør det som noget fuldstændig indlysende (uden at diskutere det). For efter hans mening er sådanne begivenheder som iagttagelsen af et UFO på nært hold (med øjet og samtidig med radar) af piloter i militære flyvemaskiner; sagen hvor en helikopter blev »suget op« af et UFO, de afskårne lysstråler udsendt fra UFOer — for ikke at forglemme de nyere sager med lemlæstelser af kvæg — alt sammen noget, der intet har tilfælles med den klassiske type af paranormale fænomener, som længe er blevet katalogiseret af parapsykologer og er af fuldstændig menneskelig oprindelse. Dette »primære« UFO-fænomen, siger Guérin, udspringer ubetinget af en teknologi. Fejltagelsen, de forskere begår, som reducerer hele UFOlogien til paranormale manifestationer, er, at de altid overser dette aspekt af sagen og kun tager hensyn til den tilsyneladende »paranormale« side af CE III (nærobservationer af 3. grad) — sager, hvorimod det efter Guérins mening »psykiske« element i sagen er forårsaget af en psykisk indblanding, der direkte er rettet mod nærobservationsvidnet af UFOet og er afhængig af vidnets særlige kultur og særlige forudindtagethed. (Vi udelukker selvfølgelig simple forsøg på svindel, med eller uden udsigt til økonomisk profit...)

Den engelske oversætters kommentarer

Som sædvanlig er Dr. Guérins meget individuelle stil meget svær at oversætte, og jeg har taget mig den frihed nogle få steder at oversætte ret frit for at bringe større klarhed over hans argumentation. Kommentaren fra Lumiéres Dans La Nuits redaktør forekommer et andet sted i den franske original, nemlig som forord eller introduktion til Dr. Guérins åbne brev. Jeg har dog tænkt, at det måske ville være mindre forvirrende for læserne, hvis den sættes til sidst.

Nogle få ord om Dr. Pierre Guérin, denne eminente videnskabsmand (en af Frankrigs førende astronomer) vil være på sin plads. Han blev for nogle år siden kendt for sit arbejde omkring Saturns ringe, og det ser ud til, at han på et tidligt tidspunkt har accepteret eksistensen af UFOer. Han blev først kendt for FSRs (Flying Saucer Reviews) læsere under pseudonymet Jules Lemaître. Det var den signatur, han benyttede i en artikel i FSR fra nov.-dec. 1959. Dens titel var »Angels or Monsters?: An Unbiased Enquiry into the Contact Reports« (Engle eller uhyrer? — en fordomsfri undersøgelse af kontaktberetningerne). Han konkluderede, at som helhed var rapporterne om de ubehagelige skabninger (uhyrerne) indtil videre tilsyneladende de mest overbevisende af de to, men foreslog, at to vidt forskellige grupper kunne være involveret.

Nogle år efter skrev Dr. Guérin til FSRs redaktør noget i retning af, at det »intellektuelle slag« så ud til at være vundet, at mange fra den nye generation af franske forskere så ud til at være villige til at acceptere eksistensen af UFOer, og at vi derfor i fremtiden måtte udsende hans artikler under hans eget navn — og dette har vi gjort siden da.

De franske radioudsendelser

I de første måneder af 1974 udsendte den franske radiokanal France-Inter en lang serie på omkring 40 interviews og diskussioner om UFOer med videnskabsmænd, UFOloger (mig selv iberegnet) og UFO-observatører fra en lang række lande: Dr. Guérin optrådte på en fremtrædende plads mellem de interviewede, og det gjorde den franske forsvarsminister Robert Galley også; han fortalte millioner af lyttere i Frankrig og ud over Vesteuropa, at den franske regering tog emnet UFOer alvorligt og siden 1954 havde haft et departement, som kiggede på UFO-rapporterne.*) Kort tid efter dette lavede mr. Hugh Burnett en lang dokumentarudsendelse for BBC TV omkring UFOer. Charles Bowen og jeg blev begge interviewet (hver for sig) til programmet, og vi talte længe og lagde vægt på den franske ministers afsløringer — de første, der nogen sinde var kommet fra en fungerende minister. Da BBC-udsendelsen om UFOer endelig blev vist, var alt, hvad Charles Bowen og jeg havde sagt om den franske minister, skåret væk. Ministerens afsløringer havde fået stor dækning i aviserne i Vesteuropa og ud over hele verden, men tilsyneladende er ingen referencer til disse blevet tilladt i de britiske medier, og under debatten for nylig i Overhuset blev en række usand-

*) *I UFO-NYT nr. 1, 1975 bragte vi (på side 12-14) en længere artikel med omtale af radioudsendelserne og bl.a. interviewet med forsvarsministeren.* *UFO-NYT red.*

heder fortalt, idet det ved flere lejligheder blev hævdet, enten at (a) et sådant fransk program ikke var blevet udsendt, eller (b) at en sådan udtalelse ikke var blevet fremsat af den franske minister. Radioserien førte til fremkomsten af en meget solgt fransk bog, »La Nouvelle Vague des Soucoupes Volantes« (Den nye Bølge (af) Flyvende Tallerkener), skrevet af programmets producer, Jean-Claude Bourret. Jeg oversatte den senere til »The Crack in the Universe: What you have not been told about Flying Saucers« (Neville Spearman 1975) (Sprækken i Universet; Hvad De ikke har fået at vide om Flyvende Tallerkener). Også denne bog blev fornægtet i Overhuset, hvor det først blev hævdet, at en sådan bog ikke var fremkommet, og derefter, at jeg ikke forstod fransk ordentligt og ikke havde oversat hr. Galleys udtalelser om UFOer korrekt.

Mørke udsigter

To af kapitlerne i denne bog blev helliget Dr. Pierre Guérins synspunkter. I et kapitel med overskriften »My Philosophy in the Matter of the UFOs« (Min UFO-filosofi) er hans holdning allerede bemærkelsesværdigt mere skeptisk med hensyn til muligheden for, at vore videnskabsmænd af i dag vil gå ind for at acceptere beviserne for UFOernes eksistens. Hovedindholdet af hans kommentarer var faktisk: »videnskabsmænd vil kun acceptere beviserne, hvis de ønsker det. Hvis du giver dem netop ét stykke godt bevis, vil de simpelt hen forkaste det og forlange tyve mere. Det er dem selv, der laver reglerne for, hvad der skal til som bevis.«

Dr. Jacques Vallée har i en af sine bøger sagt nogenlunde det samme for nogle år siden, da han kommenterede, at alt for mange videnskabsmænd reagerede med deres følelser og ikke med hovedet over for UFO-fænomenet.

Man kan få den mistanke, at Dr. Guérin, som har en høj videnskabelig stilling under regeringen, i årene efter det franske radioprogram i 1974 har måttet stå for en masse. Hvis vi husker hvad der skete med Dr. James McDonald og Dr. M. K. Jessup i USA, for blot at nævne to, så kan vi ikke føle andet end beundring for den måde, han står fast på.

Som konklusion kan man mene, at der faktisk er en stor del sandhed i Dr. Guérins tese om, at videnskabsmænd ikke kan få sig selv til at acceptere bevismaterialet for UFOerne, simpelt hen fordi det endnu ikke passer med deres videnskab og deres nuværende begreb om universets beskaffenhed. Der er på samme måde måske en stor del sandhed i det synspunkt, at regeringer er ivrige efter at undertrykke diskussionen om UFOproblemet, fordi (1) de frygter panik i befolkningen og (2) fordi nogle af landene måske håber at kunne sikre enorme militære fordele ved et hemmeligt studium af UFOernes fremdriftsmetoder.

Bliver vi styret?

Alt dette kan faktisk være fuldstændig sandt. Men der kan også være mere end det. Som Dr. Jacques Vallée, John Keel og andre af os har forestillet os for længe siden, er det, vi ser i UFO-fænomenet, sandsynligvis bevis for operationer fra et eller andet kontrolsystem. (Charles Fort: »Jeg tror, vi er (nogens) ejendom!«) Og genstand for dette kontrolsystem ser ud til at være — os. Det er derfor meget sandsynligt, at ordren til at undertrykke sandheden måske kommer fra et trin over de jordiske regeringer. Eksistensen af telepati eller tankeoverføring mellem mennesker er en indiskutabel kendsgerning, og vi har allerede masser af beviser for, at andre væseners telepatiske kontrol over mennesker også er mulig. Ingen behøver derfor nogen sinde forestille sig, at en regering eller myndighed eller et organ, der handler efter befaling fra sådanne telepatiske kontrollører, nødvendigvis er klar over, at de selv er under kontrol, og at de blot udfører en eller andens instrukser.

Når man først har sagt den slags ting, er hele spørgsmålet om menneskets frie vilje og menneskets ansvarlighed selvfølgelig med det samme stillet i tvivl, og vores situation bliver yderst ubehagelig. Men hvis man betragter den frygtelige kurs i menneskehedens historie her på Jorden, vil en sådan teori måske så føles at gå for langt for at forklare, hvorfor vi er, som vi er, og hvorfor vi er i den knibe, som vi befinder os i i dag?

En gammel burmesisk tradition siger, at gennem hele vort jordiske liv har vi en god engel siddende på den ene skulder, der hvisker ind i det ene øre, og en slem engel på den anden, der hvisker ind i det andet. Måske har vi så en fri vilje trods alt? Måske afhænger det af, hvilken engel vi vælger at lytte til?

Nu er der sagt nok; for disse sager er det uhyre farligt at diskutere.

Flying Saucer Review No 5. 1983

NÆRKONTAKT

— fortsat fra side 14

Direkte adspurgt fastholdt kvinden at ordlyden var: »Vi kommer fra en anden planet«, men de to versioner er så forskellige, at man nødvendigvis må sætte et spørgsmålstegn ved troværdigheden af oplysningerne. Og det gælder *hele* beretningen, for hvem kan sige hvad der er ændret i tidens løb? Det drejer sig jo trods alt om noget der foregik for over 25 år siden.

Selvfølgelig er det rimeligt at antage, at en kerne af sandhed er genfortalt korrekt. Blot skal man huske, at selv en lille ændring af detaljer kan have meget stor betydning for tolkningen af beretningen.

Hvad nu hvis ingen af de to versioner af »budskabet« er den rigtige? Kvindens interesse for og viden om parapsykologi kan tænkes at have givet ordlyden af den første version en drejning, der harmonerer hermed. »Søg så skal du finde« er jo en sætning der bl.a. kendes fra okkult litteratur.

Ja, sagen er faktisk helt åben for spekulation. Ethvert udsagn kan gøres til genstand for kritiske overvejelser, og herved adskiller beretningen sig ikke fra mange andre. Spørgsmålet om troværdigheden er under alle omstændigheder en meget subjektiv vurdering, og stadig mangler svar på hvad der *egentlig* ligger bag en sådan oplevelse. Var de tre »personer« fysisk til stede i kvindens soveværelse, eller var det en form for psykisk oplevelse — noget der foregik i kvindens hoved?

Og hvis det var det sidste, hvilken form for fysisk/psykisk tilstand og påvirkning fremkalder da et sådant »syn«? Rækken af spørgsmål er uendelig, men svarene vil under alle omstændigheder have betydning for hele spektret af såkaldte UFO-fænomener.

Noter:

1. J. Allen Hynek: UFO-dokumenteret, side 37. SUFOI, Strubes Forlag 1974.
2. Se f.eks. Åge Skjelborg: På sporet af UFOnauten, Berlinske Forlag 1979.
3. Hjemmet, nr. 19, 1983, side 35 og 37.

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast – herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Hvordan man laver en UFO

Kosmonauten Georgij Gretjko fortæller:

Under opholdet i rumstationen Saljut-6 fik vi besøg af vores kolleger fra Jorden, Dsjanibekov og Makarov. Jeg syntes de måtte advares om, at de måske en dag ville se otte flyvende tallerkner, som forfulgte os i en kilometers afstand, men at de ikke skulle blive urolige. »Det har de gjort op til flere gange, men de angriber ikke og vil os tilsyneladende ikke noget ondt«. Den er god med dig og dine små numre«, replicerede Dsjanibekov. Jeg trak på skuldrene og gik i gang med arbejdet. »Jeg synes bare I skulle vide det«. Efter nogen tid gik jeg hen til koøjet. »Hej, kom hen og se«. Det var et pirrende syn: på baggrund af den opgående sol og den mørke himmel fulgte otte lysende, brændende, glitrende objekter i sporet på os. Som fløj dér i 350 kilometers højde med stor hastighed, og så endda i formation og uændret afstand til os, var det kort og godt lidt uhyggevækkende. Mine ærede kolleger var færdige med at være morsomme. »Jeg henter lige kikkerten, bare én af dem må vi se nærmere på«, sagde Makarov. »Godt, sagde jeg, men skynd dig, de er på vej væk fra os med lysets hast«.

Da han kom tilbage, var de ganske rigtig væk.

Og nu går jeg til bekendelse. Det var mine egne UFO'er; jeg havde selv skudt dem af, uden større besvær. Inden Saljut gik ud i solen, skulle jeg bare hamre let på indersiden af skroget; derved ville nogle kompakte »støvplader« blive slået løs. Kunsten var bare at fabrikere otte store af slagsen.

Det skulle være otte, fordi Sevastjanov, en anden kosmonautkollega, engang bildte os ind, at han havde set syv, og jeg agtede at slå ham med mindst én. Da mine flyvende objekter var på tilpas afstand, be-

høvede jeg kun at udbryde: UFO'er i sigte, én kilometer borte«. Synsopfattelsen er indrettet sådan, at hvis en person regner med at se noget på en kilometers afstand, indstiller han synet derefter. Det fik mine UFO'er til at virke større, end de i virkeligheden var. Da det kom til stykket, fløj de bort fra os med kolossal hastighed. Jeg havde banket dem løs på det tidspunkt, da solen netop var ved at dukke frem mens Jorden og himlen endnu var mørke. Få minutter efter befandt vi os over den lyse Jord, og støvpladerne var ikke længere til at se.

Nej, jeg har ikke oplevet fænomener af UFO-typen, og mine kolleger har heller ikke. Hvad amerikanerne angår, kan Nikolaj Rukavisjnikov berette: På en udstilling i Paris mødte han sin gamle ven og kollega Thomas Stafford. De to har kendt hinanden længe, lige siden den fælles sovjetisk-amerikanske rumflyvning med Sojus-Apollo. Rukavisjnikov benyttede lejligheden til at spørge: »Sig mig ærligt og redeligt, Tom, hvad skal man mene om de amerikanske journalisters skriverier om, at amerikanske astronauter er stødt på UFO'er?« Stafford svarede på russisk: »Det er det rene . . . « Han benyttede en temmelig saftig russisk vending, som måske ikke var smuk, men til gengæld særdeles præcis. (APN)

Fra det virkelige liv

I det engelske blad BUFORA Bulletin har vi fundet følgende lille beretning, der indeholder en interessant pointe. Det er redaktøren af et andet engelsk UFO-blad, MAGONIA, der beretter om en personlig oplevelse en vinteraften i 1981 kort efter klokken 20:

Oplevelsen

Jeg var netop stået af toget og gik langs med stationen mod den pub, hvor jeg skulle møde mine kammerater. På det tidspunkt blev jeg opmærksom på et klart, flimrende lys lige over hovedet på mig i 30—40 graders højde. Det svævede uden at bevæge sig, men syntes at blive klarere, for derefter at blive delt i et rødt og et grønt lys samt en klar, fremadrettet lysstråle. Der var stadig ingen bevægelse.

Pludselig var der et mægtigt lysglimt, der næsten blændede mig. Da jeg atter kikkede op på lyset, kunne jeg stadig se de to farvede lys på samme position, men nu tilsyneladende blinkende på et stort, lysende og hvidt trekantet objekt. Det syntes stadig at være på det samme område af himlen, og først efter at have iagttaget det nogle sekunder, opdagede jeg, at det bevægede sig langsomt mod venstre og tilsyneladende kom nærmere. Selv om jeg gik på et fortov og der ingen trafik var (toget var kørt nogle minutter før), hørte jeg ingen lyd på noget tidspunkt.

Opklaringen

Så meget om min observation. Det var en ganske dramatisk serie af hændelser, især lysglimtet, som ikke syntes at komme nogen steder fra, og som var blændende stærkt. Men jeg er bange for, at resten af historien bliver noget af et anti-klimaks — men belærende. Jeg skyndte mig ikke at kontakte min BUFORA-kontaktperson, lige som jeg heller ikke satte historien på forsiden af MAGONIA. For selv om jeg har be-

skrevet præcis hvad jeg *så* den vinteraften, så har jeg udeladt et par ting, som jeg *vidste,* og jeg standsede historien et par sekunder for tidligt!
Læsere af MAGONIA vil vide, at redaktionsmøderne finder sted i en pub i Richmond, og en af ulemperne ved denne ellers dejlige by er, at den er placeret direkte under hoved-flyveruten til Heathrow. Bogstaveligt talt hver andet minut dagen igennem kommer der et lavtgående fly hen over byen. Vejen fra Richmond station er næsten parallel med denne flyrute. Så lige så snart jeg så lysene på himlen *vidste* jeg (men kunne ikke *se*), at dette var et fly på vej *direkte* mod mig, og som derfor ikke så ud til at bevæge sig. Den hvide stråle var selvfølgelig de svingende landingslys. Først var disse lys rettet direkte frem, så jeg observerede en lysstråle, for derefter at blive drejet nedad for landing.
En stråle fra disse kraftige projektører, der drejede nedad og hen over jordoverfalden, ramte mig tilfældigvis i hovedet. Jeg ved ikke, hvor langt jeg skulle have været til højre eller venstre for at have undgået denne kraftige »oplysning«, men jeg må have været i midten af et par tusind watts lysstråle. Derefter var strålen rettet nedad og oplyste den lidt tågede vinterluft, hvorved der blev skabt en oplyst trekant med et rødt og et grønt lys.
Så et nyt UFO måtte bide i græsset.
Men havde jeg *ikke* haft kendskab til flyruten, hvis jeg havde været et sted, hvor lavtflyvende maskiner er en sjældenhed, hvis jeg ikke stadig havde gået på fortorvet omkring et minut senere, hvor flyet var direkte over mig med dets larmende motorer, hvad så...
Spørgsmålet om lyd er meget vigtigt. Dette var et stort passagerfly, som fløj meget lavt, men jeg hørte ingen motorstøj på trods af stilheden (den nærmeste vej er flere hundrede meter væk bag ved nogle høje bygninger) Ieg hørte først motorlyden da flyet bogstaveligt var lige over mig. Om dette var på grund af vindretningen, atmosfæriske forhold eller et meget stille fly, ved jeg ikke. Men det tjener til at afsløre en eller to misforståelser, der ofte findes i UFOlogien. Mangel på motorstøj behøver ikke at udelukke et fly som en forklaring på en observation. »Svæven« eller »mangel på bevægelse« udelukker ikke et fly. Flylys opfører sig ofte på mærkværdige måder, og de bliver ikke altid ført ordret efter de civile flyreglementer.

Hvorfor bringer SUFOI nu igen en sådan historie? Det har jo ikke noget med UFOer at gøre!
Jo, det har faktisk. Af de mange rapporter, som SUFOI hvert år modtager, er vi i stand til at opklare omkring 90% som omhandlende naturlige fænomener. Og fly er årsagen til en stor del af disse misfortolkninger.
SUFOI ser det som én af sine opgaver at oplyse UFO-NYT's læsere — og befolkningen i almindelighed — om naturen af de fænomener, der kan observeres på himlen. Både naturfænomener som er sjældent forekommende, og som derfor ikke kendes af ret mange mennesker, og naturfænomener, der optræder ofte, men som til tider kan optræde under en sådan form, at misfortolkning er mulig.
Og denne form for information bringer vi ikke kun for at spare os selv for noget arbejde — ved at der kommer færre misfortolkninger ind som rapporter. Vi føler derimod det er vores pligt dels fordi vi som »UFO-eksperter« har et godt kendskab til de underlige, men naturlige, fænomener, der kan ses på himlen, og dels fordi der ikke er ret mange andre steder, hvor offentligheden kan få denne form for oplysninger. SUFOI føler det er vores pligt at yde denne ekstra service.
Men det betyder *ikke,* at vi ikke beskæftiger os med UFOer — det er stadig vores primære arbejdsområde — og alle er fortsat velkomne til at kontakte SUFOI med observationer, der er af en sådan karakter, at de synes uforklarlige.

Kilde:
BUFORA Bulletin, u.å.
Oversættelse og kommentarer
ved Per Andersen

TILSLØRING

Af Jenny Randles

Omkring klokken to en morgen i februar 1979 så talrige vidner over en strækning på 130—160 km i England et stort, kraftigt orange-lysende, rundt objekt.
Det bevægede sig på en temmelig kontrolleret måde og var synligt for de fleste vidner i mere end to minutter, idet det stødt og roligt bevægede sig over himlen.
Blandt vidnerne var flere politibetjente, deriblandt to, som så det dale ned i et stenbrud, og endnu en anden betjent forfulgte det i sin patruljevogn.
Det fløj lavt hen over bagenden af en anden bil, hvor de to passagerer blev så forskrækkede, at de lagde sig ned på bunden af bilen, idet de troede, at bilen skulle eksplodere.
Mange af de bosatte på en campingplads var vågne, da objektet passerede hen over dem. Pludselig begyndte døre og vinduer at klapre, beboerne følte, at hele pladsen var ved at ryste fra hinanden. De sprang ud af køjerne og for ud, tids nok til at se denne orange ting passere hen over deres hoveder og forsvinde ud mod havet.
Der var også mange rapporter om elektriske forstyrrelser på radioen, hvor stationerne blev væk, da objektet passerede.
Den sædvanlige bølge af mulige løsninger blev fremlagt i en dags tid eller deromkring, indtil Forsvarsministeriet kom med løsningen. De fortalte, at det var et kraftigt lysende meteor. De forklarede ikke, hvordan det frembragte effekten på radioerne, hvordan det kunne forårsage rumlen og rystelserne af bygninger og biler o. lign. Da det blev rapporteret til dem, at objektet var synligt for længe til at være et meteor, og at der i adskillige af områderne, hvor det blev set, var overskyet, sagde de: »Nåh-ja, undskyld. Vi har nu opdaget, at det faktisk var et civilt fly, som netop landede i en bestemt lufthavn.«
De vidste selvfølgelig ikke, at vi allerede havde checket de private lufthavne og fået en komplet fortegnelse over alle fly, der var startet og landet. Dette forelagde vi hurtigt for ministeriet og viste dem, at der ikke var nogen flyvning i et 45 minutters interval omkring observationstidspunktet. Hertil blev der svaret: »Åh... undskyld, vi prøver igen«.
Den næste forklaring var, at et fotorekognosceringsfly var fløjet over området, og minsteriet opgav navnet på den involverede besætning.
Vi talte med de folk, det drejede sig om, og fandt ud af, at fotorekognosceringen havde fundet sted den foregående aften. Så gik vi tilbage til Forsvarsministeriet, og de sagde: »Åh, ja ... hovsa undskyld.«
Til slut fremlagde de så sandheden. Det var i virkeligheden et amerikansk F-111 fly fra en særlig amerikansk base. Flyet var kommet ud af kurs og forsøgte at finde den igen.
Vi henvendte os så til amerikanerne og spurgte, om det var sandt. Jeg kan ikke gentage, hvad majoren sagde, men han tror ikke særligt meget på denne hypotese. Da vi forelagde dette for Forsvarsministeriet, svarede de ikke. Endelig omkring 18 måneder senere, fik vi et fjoget svar:
»Ja, undskyld, måske tog vi fejl. Hvis det amerikanske luftvåben sagde, at de ikke havde et F-111 fly der, så havde de det ikke, og så ved vi ikke, hvad det var.«

Kilde:
MUFON UFO Journal
nr. 188 October 1983.
Oversættelse:
Stine Larsen
Bearbejdelse:
Kim Møller Hansen

UFO-KLASSIKER

Delphos, 1971

Af Kim Møller Hansen

Nærobservationer af anden grad er af umådelig vigtighed, for når det rapporteres, at et UFO har efterladt sig håndgribeligt bevis for sin tilstedeværelse, er vi tydeligvis kommet ind på et område, hvor vi kan skimte en »videnskabelig gevinst«... Det er i denne kategori af UFO-rapporter, vi finder den virkelige udfordring til videnskabelig forskning«.

Ovenstående er sagt af J. Allen Hynek, der som medlem af avisen National Enquirers »Blue Ribbon UFO-Panel« i maj 1973 var med til at kåre *Delphos-hændelsen som »den mest gådefulde sag panelet havde undersøgt i 1972 — et stort videnskabeligt mysterium. Panelet har undersøgt muligheden for svindel, men er ikke helt sikker på, at hændelsen virkelig har fundet sted.«*

Foto: APRO.

National Enquirer's Blue Ribbon Panel. Fra venstre mod højre: Dr. J. Allen Hynek. Dr. Robert F. Creegan, Dr. R. Leo Sprinkle, Dr. James A. Harder og Dr. Frank B. Salisbury. I forgrunden ses Betz' mystiske kugle.

Delphos-sagen blev udvalgt blandt 1.000 andre »kandidater«. Anerkendelsen lød på 5.000 dollars til familien Johnson, sagens hovedpersoner. »UFO-landingen« ved Delphos har derfor lige siden været mange ufologers ynglingssag, når skeptikere krævede fysiske beviser for UFO-fænomenets eksistens.

Paddehat-UFO

Hændelsen fandt sted den 2. november 1971 på en farm lige nordøst for byen Delphos i staten Kansas. Durel Johnson og hans hustru var ved mørkets frembrud gået ind for at spise aftensmad, og deres 16-årige søn, Ronald, skulle komme ind kort efter, når han han havde fodret fårene. Da han ikke kom, kaldte moderen på ham, men fik intet svar, hvorefter forældrene spiste deres mad uden at vente længere.

Klokken 19, netop som de var færdige med at spise, kom Ronald styrtende ind og fortalte, at han på 23 meters afstand havde set et lysende objekt svæve ca. 60 cm over jorden i en klynge træer, der ligger adskillige hundrede meter bag stuehuset. Drengen fortalte, at han hørte en rumlende lyd, hvorefter han kiggede op og fik øje på et paddehatteformet objekt. Det havde en diameter på omkring tre meter og lyste i alle regnbuens farver. Et svagt lys udgik fra objektets bund mod jorden. Objektet paralyserede og blændede ham, indtil det endelig fløj over et skur 15 meter borte og forsvandt i sydlig retning mod Delphos.

Det lysende aftryk

Forældrene ville først ikke tro drengen,

men da de endelig gik med ham ud, så de, ifølge Dural Johnson, UFOet befinde sig oppe mellem træerne ved vejen kun nogle få hundrede meter væk. De gik tilbage til det sted, hvor Ronald havde set objektet svæve ved en gruppe elmetræer. *Da de nærmede sig, så de i mørket en »glødende cirkel. Jordoverfladen lyste gråhvidt. Dele af de omkringstående træer lyste også op.«*

I denne situation ville de fleste mennesker nok have holdt sig på behørig afstand af frygt for, at det kunne dreje sig om en eller anden form for farlig stråling. Men ægteparret Johnson nøjedes ikke blot med at gå hen til den lysende ring — de bukkede sig og rørte ved det hvide pulverlignende stof på jorden, som iøvrigt ikke føltes varm. Fru Johnson påstod senere, at hun havde fået en følelsesløshed i fingerspidserne og derfor gned dem mod benene for at få stoffet af, blot for at erfare, at hendes ben også blev følelsesløse. Også hr. Johnson forklarede senere, at hans fingre blev midlertidigt følelsesløse. Følelsesløsheden i fru Johnsons fingre holdt sig i næsten to uger, hvilket forhindrede hende i at tage pulsen på patienterne på det plejehjem, hvor hun arbejdede (Men gik besynderligt nok ikke til en læge desangående).

Ronald fortalte, at hans øjne efter observationen var blodskudte i flere dage, og at han senere led af hovedpine.

Efter at have studeret den lysende ring gik fru Johnson, trods følelsesløsheden i fingrene, ind efter familiens polaroid-kamera og vendte tilbage for at fotografere ringen. I mellemtiden kørte hr. Johnson og sønnen ind til Delphos — ikke for at søge lægehjælp — men for at besøge den lokale avisredaktion og invitere redaktøren ud til farmen for at se »landingsstedet«.

Redaktøren af »Delphos Republican«, Williard Critchfield, arbejdede imidlertid netop på dette tidspunkt på højtryk, fordi avisen var på vej i trykken, så han kunne ikke afse 20 minutter til et besøg.

Næste morgen kørte Dural Johnson igen til byen. Denne gang for at spise frokost i byens største restaurant, hvor redaktør Critchfield sædvanligvis spiste. Han var imidlertid ikke til stede, men en af hans journalister, Lester Smith, var der. Hun tog imod Johnsons tilbud om at bese observationsstedet. De kørte straks derud, hvor hun så den uregelmæssige, hesteskoformede ring, der målte omkring 2,3 meter i diameter. Hun tog billeder af

Det hesteskoformede aftryk, også kaldet Delphos-ringen.

ringen og bemærkede, at jorden indenfor og udenfor cirklen var meget mudret som følge af den seneste tids regn, medens selve ringen var tør og havde en meget lys farve sammenlignet med jorden.

Observationsstedet var omgivet af træer på tre sider, så objektet måtte være kommet fra syd og fløjet over et lavt skur. Netop i denne mulige flyverute bemærkede Lester Smith et udgået træ. Træet var væltet og lå i en øst-vest retning. Hvis træet var blevet væltet af UFOet, da det kom fra syd eller forsvandt mod syd (som Ronald fortalte), skulle det imidlertid have lig-

Svævede et paddehat-formet objekt over dette sted den 2. november 1971? Stedet er omgivet af træer på tre sider, så UFOet må være kommet sydfra og forsvundet i samme retning og fløjet over det lave skur, som ses i billedets højre side. På billedet ser man også sherif Ralph Enlow og 16-årige Ronald.

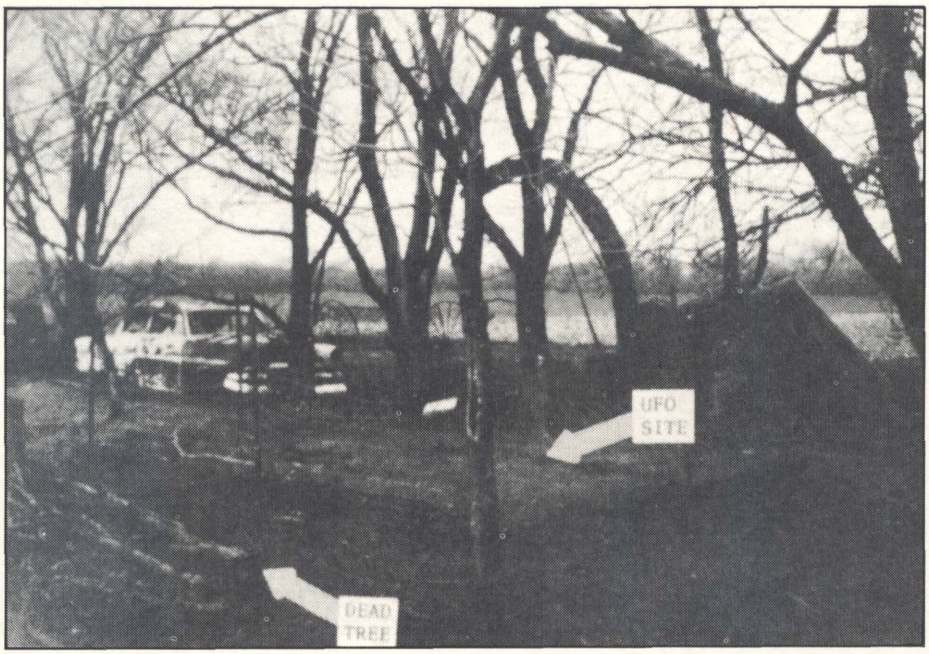

Ifølge familien Johnson væltede UFOet et udgået træ. Mærkeligt nok havde træet ikke mærker efter dette sammenstød, ligesom træet var væltet i en forkert retning. »Landingsstedet« er indhegnet for at holde nysgerrige turister på afstand.

get i en nord-syd retning. Desuden var der ingen mærker på det væltede træ efter et eventuelt sammenstød.

Politi-besøg

Lester Smith rådede Johnson til at rapportere hændelsen til de lokale politimyndigheder, hvilket han afviste. Smith kontaktede derfor selv sherif-kontoret, og senere samme dag besøgte sherif Ralph Enlow stedet og tog billeder samt prøver af den mystiske ring. Det hvide stof i den hesteskoformede ring blev også fundet i selve jorden — helt ned i en dybde på mindst 20 cm. Stoffet blev kun fundet i selve ringen — hverken på de omkringstående træer eller på taget af skuret kunne det spores.

På de fotos, som sherif Enlow tog, ses det iøvrigt ganske tydeligt, at jorden *ikke* havde været udsat for tryk af nogen art eller kraftig varmepåvirkning. Små kviste, der lå spredt omkring på ringen, viste heller ingen tegn på tryk — eller varmepåvirkning.

Dette fotografi af den »selvlysende« Delphos-ring blev taget med et polaroid-kamera af fru Johnson på observationsaftenen. Ringen ser ud til at være selvlysende, fordi billedet er taget med brug af blitz. Dette ses bl.a. ved, at kviste og grene tæt på kameraet har større lysstyrke end genstande længere fra kameraet. Lysstyrken aftager proportionalt med afstanden fra kameraet.

Valfartssted for UFO-folket

Farmen i Delphos blev første gang besøgt af en UFOlog den 4. december 1971. — en måned efter hændelsen — da Ted Phillips interviewede familien Johnson og tog jordprøver. Ted Phillips er tilknyttet Center for UFO Studies (CUFOS) og har specialiseret sig i tilfælde, hvor der er konstateret fysiske spor efter et formodet UFO. Phillips besøgte senere Delphos adskillige gange. En lokal sagfører og UFO-interesseret, Clancy D. Tull, undersøgte også sagen særdeles grundigt og har bidraget med mange vigtige oplysninger. Dr. James Harder (APRO) og heltidsufologen Stanton Friedman gjorde hver et lynvisit på stedet, ligesom UFO-skeptikeren Philip Klass tilbragte den 28. februar 1973 i Delphos.

Johnsons farm blev ret hurtigt et Mekka for UFOloger, der valfartede til stedet og tog så mange jordprøver, at Johnson måtte sætte et hegn op for ikke at hovedattraktionen, det hesteskoformede aftryk, skulle forsvinde helt.

Mystiske eftervirkninger

Den megen virak, som kulminerede i månederne efter den 27. maj 1973, hvor familien Johnson havde modtaget checken på 5.000 dollars fra National Enquirer, så ikke ud til at genere familien — tværtimod! De nød berømmelsen, som imidlertid forduftede den 11. oktober 1973, da to mænd, Charles Hickson og Calvin Parker, i Pascagoula i staten Mississippi, påstod, at de havde været bortført i et UFO og underkastet fysiske undersøgelser. Denne hændelse skete under en større »UFO-bølge« i USA, og Hickson og Parker blev de nye TV- og radiostjerner. En uge senere hændte den næste forsidehistorie, da en militærhelikopter under kaptajn Coynes kommando var ved at kollidere med et formodet UFO over byen Mansfield i Ohio (Se UFO-NYT 5/82). — Delphos-hændelsen var ved at gå i glemmebogen.

Pudsigt nok skete der nu igen interessante ting på farmen i Delphos. UFOet var vendt tilbage! Ifølge en artikel den 13. oktober 1974 i »Salina Journal« med et længere interview med Dural Johnson var Ronald en aften kommet styrtende ind, idet han råbte: »Jeg *sagde jo det ville komme igen!*«

Ægteparret Johnson skyndte sig ud. Dural Johnson fortæller: »Det var det samme som sidst eller et magen til. Det svævede over det samme sted, fløj derefter over huset og forsvandt mod øst.«

Hændelsen skete i dagslys, men ingen andre så UFOet.

Mystiske eftervirkninger af den første observation kunne Johnson nu pludselig også berette om. Han påstod, at Ronald havde fået psykiske evner, og at han havde forudset UFOets tilbagevenden. Johnson fortalte, at få dage efter den anden observation tiggede og bad Ronald sin søster om ikke at køre til Salina. Hun gjorde det alligevel og blev indblandet i et trafikuheld.

Selv om Ronald ikke kom nærmere UFOet end ca. 23 m, var Johnson sikker på, at Ronald ligesom Hickson & Parker kan have været ombord i UFOet.

Johnson kunne også fortælle, at ⅔ af deres præmierede svin var blevet golde, medens UFO-besøget havde haft den modsatte virkning på deres unge får. Ronnie fortalte, at hans får netop var klar til at læmme, da UFOet kom. Mindre end seks måneder senere fødte de nye lam (uden forudgående befrugtning vel at mærke!) små lam, der døde kort efter.

Desuden var både hr. Johnsons og Ronalds armbåndsure gået i stykker to dage efter hændelsen. En urmager i Sanlina kunne ikke finde fejlen.

Ulve-pigen slår til igen!

Den mest hårrejsende »eftervirkning« var imidlertid Ronalds møde med »ulvepigen«. Hun påstås at være et ca. 1 meter højt væsen med et vildtvoksende blond hår. Hun er klædt i en laset, rød dragt og er blevet set af andre i Delphos-området.

Ronald fortalte, at »når det løb, *faldt det ned på alle fire og løb hurtigere end noget menneske*«.

Denne og lignende ulvepige-rapporter fik den lokale sherif til at foranledige en nærmere undersøgelse. Da han foreslog vidnerne at lade sig polygraphteste (populært kaldet en løgnedetektortest), afslog de. Siden da har der ikke været flere beretninger om ulvepigen i Delphos-området.

Troværdigheden falmer

UFOlogernes og journalisternes mange besøg på farmen gav god mulighed for at sammenligne familiens udsagn. Efterhånden som tiden gik, mistede familien mere og mere af sin troværdighed.

Da Philip Klass besøgte farmen i 1973, påstod Dural Johnson, at det lokale posthus åbnede og censurerede hans post, hvorefter konvolutterne blev lukket med tape. Da Klass bad om at måtte se en af disse konvolutter, som Dural havde endnu, kunne Dural ikke finde den og undskyldte sig med, at hans kone nok havde smidt den ud.

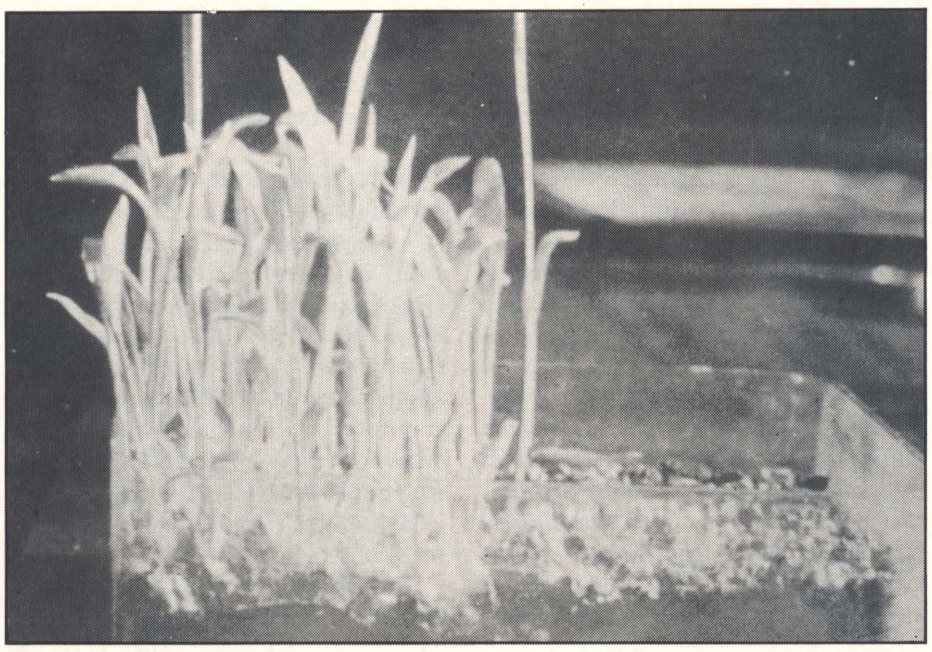

Hvede groede meget langsommere i jord fra Delphos-ringen end i kontroljorden (til venstre). Jorden var meget sur og havde et højere indhold af opløselige salte, calcium, magnesium og kalium.

Under det samme besøg fremviste fru Johnson de polaroid-billeder, som hun tog af aftrykket og træerne på observationsaftenen. På flere af billederne, hvor træerne er oplyst, er lyskilden tydeligvis den nedgående sol, hvorfor billederne ikke kan være taget efter kl. 19 på observationsaftenen. Og billedet, der viser den selvlysende ring, er helt sikkert taget med blitz!

Familien Johnson hævder, at ringen og de omkringstående træer lyste i fem dage. Men ingen af dem, som besøgte stedet kort efter hændelsen, kunne se dette fænomen. Prøver taget af den lysende ring viste heller ikke dette. Der er altså intet, der tyder på, at ringen var i stand til at afgive lys.

På observationsnatten og de følgende nætter var det fuldmåne, og dette kan måske have givet familien det indtryk, at ringen og træerne afgav lys.

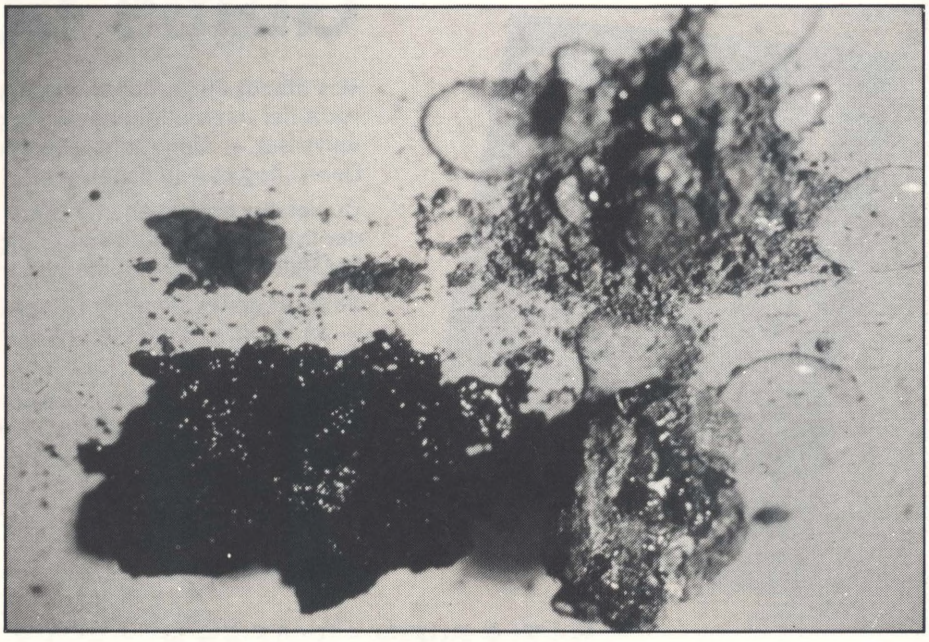

Jorden fra Delphos-ringen (til højre) var særdeles vanskelig at opbløde i vand sammenlignet med jord udenfor ringen.

Heksering

Sagens tilhængere påpeger, at ikke mindre end 18 laboratorier har undersøgt prøver fra det hesteskoformede aftryk, men at der ikke er opnået nogen endelig konklusion angående aftrykkets oprindelse. Dette må imidlertid være noget af en erindringsforskydelse!

Ufologen Jacques Vallee sendte en prøve til et biologisk laboratorium i Frankrig. *Her blev det hvide stof identificeret som værende »...planteagtigt ...en organisme af familien Actinomycetales, der er en mellemting mellem en bakterie og en svamp... Den findes ofte sammen med en svamp af familien Bacidiomycepes, som kan fluorescere under visse betingelser. Denne svamp kan danne et cirkulært mønster, der kan ses på jordoverfladen« — altså en såkaldt heksering.*

Jorden fra Delphos-ringen var særdeles vanskelig at opbløde med vand, og jorden havde en pH-værdi der var meget lav og et højere indhold af opløselige salte, calcium, magnesium og kalium end jorden udenfor ringen. Hvede sået i jord fra Delphos-ringen voksede langsommere end hvede i kontrolprøven. — Alt dette er karakteristisk for jord fra hekseringe.

Der findes mange svampe, som kan danne hekseringe, der er ringe af frugtlegemer. Myceliet vokser radiært ud, og frugtlegemerne dannes i udkanten af cirklen. I nærheden af det voksende mycelium stimuleres vegetationens tilvækst ved frigørelse af kvælstof fra svampens nedbrydende virksomhed. Når hekseringe vokser i en græsplæne, vil græsset her antage en mørkere grøn farve end omgivelserne.

Overtro, elverpiger og UFOer

Selv om alt tyder på, at Delphos-ringen er en heksering, har mange ufologer svært ved at acceptere, at der sandsynligvis ikke skete noget mystisk i Delphos den 2. november 1971. Jacques Vallee synes f.eks., at det er et besynderligt sammentræf, at et UFO netop har valgt at svæve over en heksering! — Den synsvinkel kan man selvfølgelig også vælge at se tingene ud fra.

Hekseringe var tidligere genstand for skræk og overtro.

Man troede, at svampene kom op, hvor elverpigerne havde danset, hvor lynet havde slået ned, eller hvor dyr havde græsset i ring og gødet jorden. Så hvorfor skulle det ikke være muligt også at kæde UFOerne sammen med hekseringe?

Kilder:

1. »UFO-Dokumenteret«, J. Allen Hynek, SUFOI/Strube, 1974.
2. »UFOs Explained«, Philip J. Klass, Vintage Books, New York, 1974.
3. »Svampe i naturen. Bind 1.«, Sven Nilsson m.fl. Gyldendal, 1977.
4. »The UFO Handbook«, Allan Hendry, Doubleday/Dolphin, New York, 1979.
5. »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Doubleday, New York, 1980.
6. »The UFO Verdict«, Robert Sheaffer, Prometheus Books, New York, 1981.
7. »UFOs & Outer Space Mysteries«, James Oberg, Donning, Norfolk, 1982.
8. »UFOs: The Public Deceived«, Philip J. Klass, Prometheus Books, New York, 1983.

UFO-SAGEN ER IKKE BARE BØGER

SUFOI har også andet at tilbyde end bøger og rapporter . . .

UFO-emblem i fornem guldsmedekvalitet..... kr. **31,50**

Klodernes Kamp, engelsk radiohørespil ..... kr. **30,00**

Postkort med UFO-motiv, 5 dobb. kort..... kr. **12,50**

Originalgrafik med UFO-motiv, 18 x 21,5 cm ..... kr. **50,00**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet plus kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 9117725, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

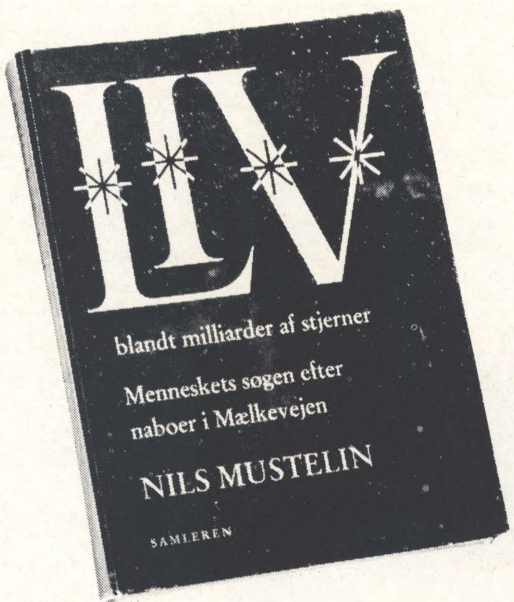

Gratis bog til dig!

»Liv blandt milliarder af stjerner« er en spændende bog, der fortæller om mulighederne for eksistensen af liv andre steder i universet — obligatorisk læsning for ufo-interesserede. Denne bog kan du få helt gratis!

Du kender sikkert én eller flere — ja, måske mange — personer, der ligesom dig interesserer sig for UFOer, men som aldrig har fået taget sig sammen til at abonnere på UFO-NYT.

Få en af dine venner til at tegne et abonnement på UFO-NYT — så får du et gratis eksemplar af bogen »Liv blandt milliarder af stjerner«.

SÅDAN GØR DU: Få en af dine venner, der ikke tidligere har haft abonnement på UFO-NYT, til at indbetale kr. 120,- for abonnement 1984 - eller kr. 215,- for et fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte. Få din ven til at skrive også dit navn og adresse på den del af giro-kortet, der når os. Du får da automatisk og gratis tilsendt et eksemplar af bogen. Det er en forudsætning, at du også selv har abonnement.

HJÆLP SUFOI • SKAF EN NY ABONNENT • FÅ EN GRATIS BOG

ENGLAND

Regerings tilsløring

Af Jenny Randles

Den 10.-13. november 1983 blev der på University of Nebraska afholdt en UFO-kongres arrangeret af MUFON (Mutual UFO Network) med regeringers UFO-hemmelighedskræmmeri som tema. Den engelske ufolog Jenny Randles fortalte om UFO-situationen i England. Her gengives uddrag af hendes foredrag.

Den engelske regering undersøger, i modsætning til den amerikanske regering, UFO-rapporter — men påstår, at den kun gør det for at være sikker på, at landet ikke bliver invaderet af en ukendt fjende. De siger, at de undersøger UFO-rapporter udelukkende af forsvarsgrunde, og at de ikke stræber efter et efterforskningsniveau, hvor de muligvis kan opklare en hvilken som helst sag. Med andre ord, så snart de er sikker på, at det ikke er angribere, fortsætter de ikke. De tager sig ikke af, hvad det var, og det er de meget glade for at sige på en indirekte måde.

På trods af dette har den engelske regering indsamlet 15.000 sager gennem årene.

De siger ikke, som den amerikanske regering, at de ikke er interesseret i at få flere rapporter. Snarere det modsatte — der er officielle procedurer, hvorefter alle civile og militære lufthavne og andet personale skal rapportere UFO-observationer til Forsvarsministeriet.

De siger også åbent, kategorisk og meget energisk, at de absolut ikke har noget bevis på, at nogen ikke-jordisk rumskibe er landet på denne planet.

Kilder indenfor ministeriet vil imidlertid — hvis de bliver presset hårdt nok — sige noget virkelig interessant. De siger: — *Vi benægter ikke, at der er mange mærkelige og gådefulde ting på himlen.*

Men det er svært at få noget konkret fra DS 8, afdelingen, der har ansvaret for UFO-undersøgelser indenfor ministeriet.

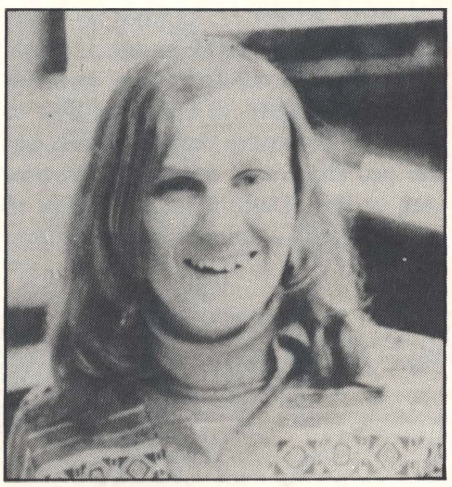

Jenny Randles.

"Den engelske regering har samlet 15.000 UFO-rapporter gennem årene"

"Radaren sporede objektet. Det havde en diameter på omkring 30 meter"

En sag, der for tiden bliver undersøgt af engelske UFO-grupper, hændte på en sommerdag i 1948. Et transportfly fra York med piloten, andenpiloten og fire passagerer fløj mod nord sammen med seks Meteor-jagerfly, da alle ombord i flyet så en sølvskive i en meget større højde. Radaren på jorden sporede objektet og operatørerne sagde, at det havde en diameter på omkring 30 meter.

To Meteor-jagere fik ordre på at forfølge det, men da de begyndte opstigningen accelerede objektet ud af syne på sekunder.

De civile UFO-forskere henvendte sig til Forsvarsministeriet angående sagen, men fik fortalt, at ministeriet ikke havde dokumenter om UFO-hændelser fra før 1962.

Dette var interessant, fordi vi i 1977 opnåede, at vi kunne henvende os til ministeriet om UFO-sager dateret før 1947.

I England er der en 30 års forældelsesfrist for den slags dokumenter. Når disse 30 år er gået, kan man søge om at få dem frigivet. *Så det gjorde vi og fik svaret: »Undskyld, men vi kan ikke give dem til jer, fordi vi har besluttet at arkivere dem sammen med UFO-rapporterne fra 1950, så kom tilbage i 1980, og vi vil se, hvad vi kan gøre.«*

Det gjorde vi og gæt engang. De var alle blevet sat ind sammen med UFO-rapporterne fra 1955. Kom igen i 1985.

Nu har de igen skiftet mening. De har ikke længere dokumenter fra før 1960, så kom tilbage i 1990.

Dette kan selvfølgelig fortsætte i evigheder.

Kilde:
MUFON UFO Journal,
no. 188, October 1983.
Oversættelse: Stine Larsen
Bearbejdelse:
Kim Møller Hansen

UFOerne

Jordnært fænomen?

Af Devereux, McCartney og Robins

Stammer mange ufo-observationsrapporter fra geologiske forkastninger. Kan forklaringen på ufo-fænomenet findes i noget mere jordnært end rumskibe fra andre verdener?

UFO-forskerne Jenny Randles og Peter Warrington har for nylig opfordret videnskaben til at se mere objektivt på UFOlogiens mere seriøse aspekter (New Scientist vol. 97, side 380). Men videnskaben vil, som den veletablerede institution den er, ikke værdige UFOlogien nogen opmærksomhed før der foreligger en serie sikre beviser. Heldigvis begynder disse beviser så småt at dukke op, men UFOlogerne har, akkurat som videnskabsmændene, været for langsomme til at forstå det, der sker.

I deres artikel er Randles og Warrington som meget få andre, inklusiv andre af denne tids forfattere, kommet til den erkendelse, at UFOerne ikke er rumskibe fra andre verdener, men opstår ved en proces, der foregår i vores egen verden. Dette fører uvilkårligt til den teori, at — udover svindelnumre, misfortolkninger og psykosociologiske faktorer — kan flere forskellige uopdagede atmosfæriske fænomener være stimuli til mange UFO-rapporter, og disse fænomener kan skyldes geologiske processer, så UFOerne derfor i virkeligheden er »jord-lys«.

Amerikaneren Charles Fort, som samlede rapporter om anormale fænomener, var måske den første, der drog paralleller mellem rapporter om uforklarlige atmosfæriske fænomener og regioner med tilbøjelighed til jordskælvsaktivitet. Den første seriøse undersøgelse blev dog først foretaget af franske UFO-forskere i 1960'erne. En af dem, F. Lagarde, opdagede, at der

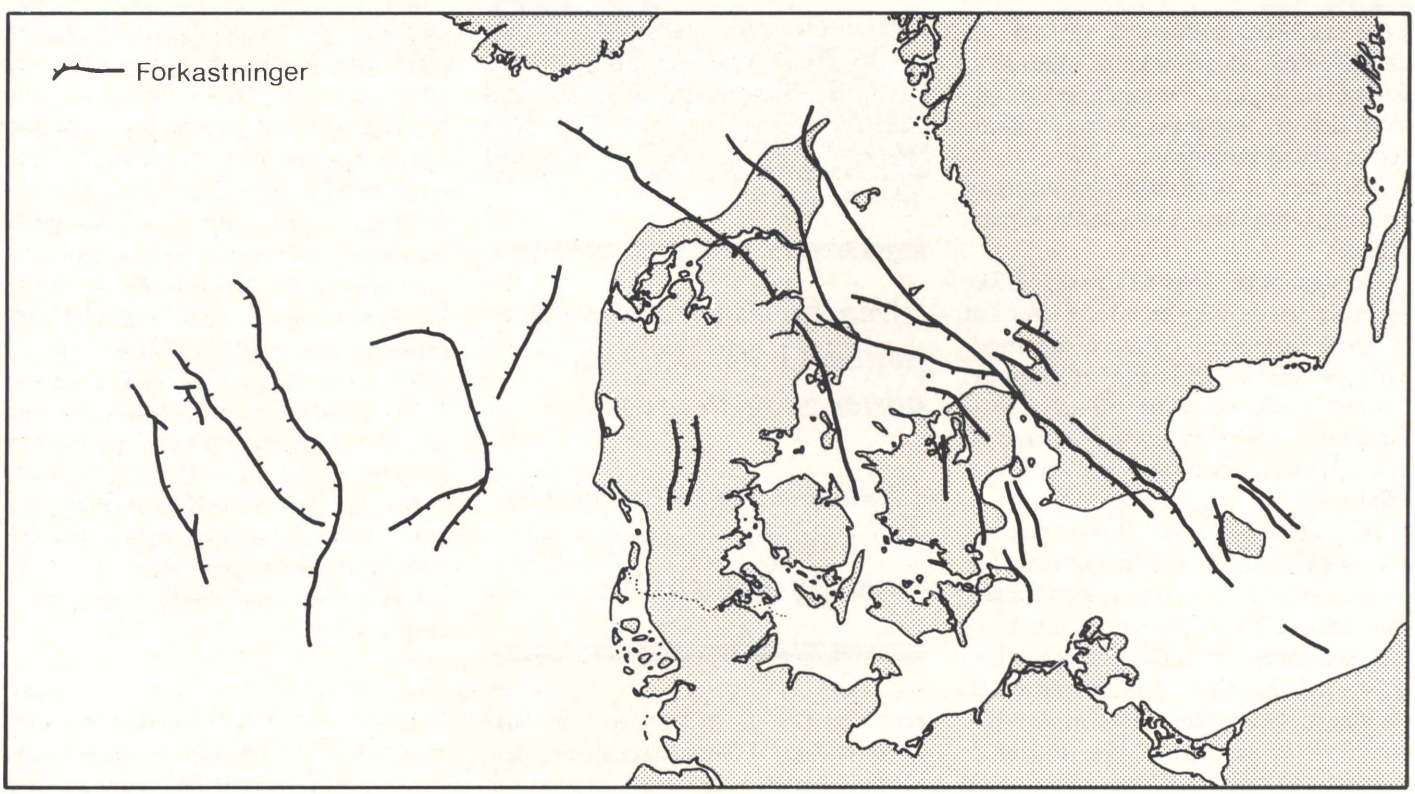

Ill.: Danmarks Geologiske Undersøgelse

Danmarkskortet her viser de største forkastninger i den danske undergrund. En forkastning er en brudzone i undergrunden. Langs denne zone har lagene bevæget sig i forhold til hinanden. Forkastninger kan være lodrette, men hælder hovedsagelig mellem 50° og 80°.

Fra midt i 1960'erne er der kommet utallige UFO-rapporter fra Warminster, Wiltshire området. Massemedierne slog dog fast, at fænomenet blot var misfortolkninger af naturlige fænomener.

var en forbindelse mellem de UFO-observationer, der blev registreret under den franske »UFO-bølge« i 1954 og geologiske forkastninger. Lagarde sagde, at »UFOer oftest viser sig ved geologiske forkastninger,« og han mente, at en af de mekanismer, der forårsagede deres manifestation, kunne være piezoelektricitet.

Ved en større undersøgelse i Leicestershire mellem 1972 og 1976 kunne Andrew York og Paul Devereux bekræfte det, som man bemærkede i Frankrig: At en forbavsende stor del af de sidste 25 års UFO-rapporter drejede sig om observationer ved lokale forkastninger. Befolkningstætheden var ikke helt den samme, men dette ødelagde dog ikke helhedsintrykket. York og Devereux bemærkede også, at unormale meteorologiske hændelser optegnet gennem mere end tre århundreder, udvistede samme mønstre som UFO-erne. Det så ud til, at der var en vis sammenhæng mellem geologiske og visse atmosfæriske fænomener.

I 1977 skrev M. Persinger og G. Lafreniere den første bog om denne geologiske teori (*Space-Time Transients,* Nelson-Hall), i hvilken de gik stærkt ind for den piezoelektriske forklaring (tidligere omtalt af Randles og Warrington). I 1981 foretog dr. Brian Brady fra det amerikanske minekontor på opfordring af Persinger et eksperiment i Denver. Dette eksperiment gik ud på at knuse en granitkerne i totalt mørke og i slow-motion filme, hvad der skete. Da man bagefter så filmen, kunne man, mens kernen knustes, se flygtige lys bevæge sig rundt om stenkernen. Man mente, at det, der kunne ses, var det samme som kunne ske i naturen, bare i mindre målestok. Devereux, McCartney, Merron og andre har med held gentaget dette eksperiment i England. Lysene kunne i mørke tydeligt ses med det blotte øje, og i et tilfælde var lyset så kraftigt, at det kunne ses i fuld dagslys. Den dag i dag er der imidlertid mange forfattere, der stiller sig meget tvivlende overfor, at disse lys skyldes særlige piezoelektriske processer, og derfor vil vi foreslå andre mekanismer.

Warminster observationerne

Der forskes fortsat i jord-lys teorierne både i Nordamerika og England. England er det ideelle sted at forske i disse teorier, da der her både findes sten fra alle geologiske tidsaldre og et godt UFO-rapportindsamlingssystem. Vi begynder med at undersøge om, det berømte UFO-centrum i Warminster, Wiltshire, kan give os noget af interesse. Fra midt i 1960'erne er der kommet utallige UFO-rapporter fra Warminster området. Massemedierne slog dog fast, at Warminster fænomenet blot var et resultat af overskruede UFO-observatørers misfortolkninger af simple atmosfæriske fænomener eller ren og skær fantasi. Ikke destomindre skete der noget mærkeligt bag forfalskningernes skær i denne lille købstad. Set ud fra et geologisk synspunkt, så det ikke lovende ud, da området rent geologisk næsten udelukkende består af passivt kridt. Det viser sig dog alligevel, at der går to forskellige forkastninger gennem byen, dens omegn og Cley Hill, et sted, hvorfra der kommer mange UFO-observationsrapporter. Beviset for, at der er en vis sammenhæng mellem anormale atmosfæriske lys og geologien, står meget stærkere end her er nævnt. I *Jord lys* (Turnstone Press, 1982) omtaler Paul Devereux et antal undersøgelser på stedet, hvoraf vi her kun vil gennemgå to, som fornylig er blevet ajourført og derfor er de bedste beviser, der endnu er offentliggjort, på sammenhængen mellem UFOerne og geologien.

Når et UFO er dannet og flyver afsted, er det i almindelighed for sent at fremsætte geologiske korrelationer. UFOlogerne må derfor indsamle detaljerede beretninger om de lavt flyvende fænomener, hvilket vil sige, at søge efter »vindues områder« — altså stedfæste de områder, hvorfra der rapporteres om større UFO-aktivitet end normalt, eller hvor der pludselig opstår en bølge af UFO-aktivitet i et begrænset tidsrum. Det første område, vi vil se på her, er ved St. Brides Bay, Dyfed, Wales, hvor mange mennesker fra alle samfundslag i 1977 så en del mærkelige atmosfæriske fænomener deriblandt »UFO-landinger«. Denne del af Dyfed er rent geologisk meget berømt — de mange forskellige bjergarter fra forskellige tidsaldre forekommer her i store mængder fordi landskabet udviklede på den samme tid som de Caledoniske og Amoricanske bjerge dannedes. Som sædvanlig, når medierne fatter interesse for noget, blev det hele stærkt overdrevet, og de mere sensationshungrende forfattere antydede straks, at der var en »UFO-base« eller lignende

på stedet. Men lige meget hvad der end blev skrevet, optrådte der virkeligt nogle mærkelige atmosfæriske fænomener i området den gang, og videnskabsmændene måtte forsøge at sortere »støjen« fra. For i en ny undersøgelse foretaget af McCartney, ses det, at antallet af tilfælde fra det område i Dyfed, hvor de geologiske forhold er tilstede, stiger jo nærmere man kommer forkastningen. Dette vises også ved, at 34,6% af de rapporterede UFOer i 1977 optrådte mindre end 50 m fra forkastningen, og hvis nogen ønsker mere generelle træk, var der 84,4% inden for 550 m.

Det andet tilfælde drejer sig om en observationsbølge længere mod nord, langs den walisiske kyst mellem Barmouth og Harlech. Undergrunden i dette område er gennemskåret af adskillige forkastninger, hvoraf de fleste er opstået i den samme periode som de caledoniske bjerge dannedes for omkring 400 millioner år siden. Nyligt afsluttede undersøgelser har vist, at der blev dannet lignende sekundære forkastninger i området omkring den nærliggende Bala forkastning i den epoke af tertiærtiden, hvor Alperne dannedes for blot 10—20 millioner år siden. Området er endnu ikke faldet helt til ro, hvilket kan ses af jordskælvsaktiviteten i 1903. Barmouth observationsbølgen fandt sted i 1904-05 og blev hentet frem fra glemslens mørke ved Kevin og Sue McClures fortræffelige undersøgelse i arkiverne (*Stars and Rumours of Stars*, privat 1980). Dette eliminerede en hver sammenhæng med udenjordisk aktivitet ligesom skeptikernes yndlings forklaringer flylys og satelitter heller ikke er brugbare. Lysene blev dengang taget for at være en guddommelig manifestation med tilknytning til en walisisk vækkelse og den lokale prædikant Mary Jones (Jord lys omtales aldrig uden en vis tilknytning til tidens herskende kulturelle aktiviteter). Det er rigtigt, at der blev set mange lys omkring kapellerne i Egryn og Llanfair, men der er ting, man har glemt at fortælle, når man i UFO-litteraturen omtaler »Egryn lysenes« saga, og det er, at en dybt forankret forkastning danner forbindelse mellem Harlech og Barmouth. Langs denne forkastning er der observeret adskillige lys. Forkastningen kaldes Mochras forkastning og er noget af det mest særprægede i egnens geologi. Beregningen viser denne bemærkelsesværdige sammenhæng. Alle observationer fandt sted mellem 0 og 500 m fra en forkastning, oftest Mochras forkastning. Selv de mindre pålidelige lokale hændelser fandt sandsynligvis sted inden for en sådan afstand, at vi ikke helt kan afvise dem. Kapellet i Egryn er placeret mindre end 100 m fra Mochras forkastning, mens kapellet i Llanfair er placeret lige oven over denne forkastning. Et bredt udsnit af befolkningen lige fra lokale landmænd og kirkegængere til journalister fra London så disse lys på nært hold. Mange af lysene blev set af adskillige vidner. De første i rækken blev set nær ved jordoverfladen eller udspringende fra denne. Lys som dukkede op ved jordoverfladen, blev også set i april 1905 i Llangollen omkring 65 km inde i landet kort efter Barmouth bølgen syntes at være aftaget. Tre lokale sognepræster tog en nat ud til akvadukten over Dee mellem Llangollen og Cefn Mawr for at undersøge, om de også kunne se det, der forårsagede ophidselse blandt deres sognebørn. De så faktisk nogle lys, der dukkede op ved jordoverfladen og »eksploderede« eller fløj bort. Ud fra præsternes beskrivelse kan vi se, at lysene dukkede op mellem 0 og 400 m fra en lokal forkastning. I den periode, Egryn lysene var på sit højeste, blev der også set lys i Bryncrug og Towyn nogle km mod syd. Disse to lokaliteter ligger faktisk på Bala forkastningen. 120 km længere mod syd, omkring Pontypridd, blev der også set lys. Disse lys er vi på nuværende tidspunkt lige begyndt at forske i, og der er også her noget, der tyder på, at de også fandt sted omkring en forkastning.

Mens Kenneth Arnold i 1947 fløj over Cascade Mountains i staten Washington i USA og søgte efter et nedstyrtet fly, så han 9 lys, som med en bølgende bevægelse gled gennem luften — »ligesom tallerkner«.

De første »flyvende tallerkner« (ikke de første UFOer!) var sandsynligvis jord-lys. Mens Kenneth Arnold i 1947 fløj over Cascade Mountains i staten Washington, USA, og søgte efter et nedstyrtet fly, så han 9 lys, som med en bølgende bevægelse gled gennem luften »ligesom tallerkner« — den frase, som skabte det populære begreb. De fløj i retning mod Mount Baker syd for Mount Rainer. Vi ved nu mere om Cascade områdets geologi efter jordskælvene og vulkanen St. Helens udbrud. Geologerne mener, at Cascade området ligger over nogle forkastninger. Hvis dette er tilfældet, fløj Arnolds tallerkner langs en forkastning. »følgende en højdekurve«, som han sagde. Cascade området ligger på grænsen mellem den nordamerikanske tektoniske plade og stillehavs pladen — et

passende sted for de første flyvende tallerkner.

Arnold sagde, at lysene en overgang tog »haletudse« facon, hvilket minder om beskrivelsen af de lys, der blev set lige før jordskælvet i Leicestershire 1957 (adskillige mennesker så rækker af »haletudse-formede« lys på himlen). Den slags lys er kendt som »jordskælvs-lys«, og kan optræde på mange måder lige fra lyskugler til strømmende lys (lig Nordlys). De optræder ved nogle jordskælv, men dog ikke ved alle. Selvom videnskaben har accepteret deres eksistens, ved man forbavsende lidt om dem. Den amerikanske geolog John S. Derr har udfærdiget et værdifuldt sammendrag af fotografier, informationer og teorier med relation til jordskælvs-lysene (*Bull. Seismological Soc. of America*, vol 63 nr. 6, 1973). Han påpeger, at sådanne lys er set op til 80 km fra et jordskælvscentrum og over vand. Forklaringerne på fænomenet strækker sig lige fra piezoelektriske effekter til voldsomme svingninger i de lavere liggende luftlag. (På det seneste har nogle amerikanske geologer foreslået, at det nok var mere

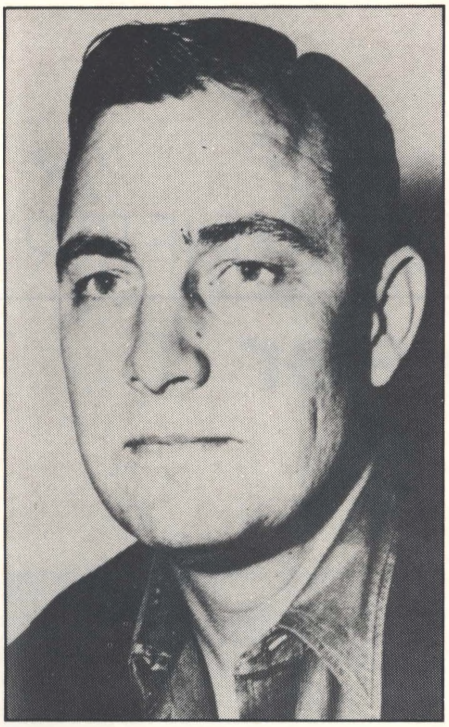

Kenneth Arnold.

sandsynligt, at det var friktion og ikke piezoelektriske mekanismer, der udløste lysene). Jordskælvs-lys og UFOer kan have en del tilfældes, og en forklaring på det ene fænomen, hjælper til med at forstå det andet. Hvis fremtidige UFO-forskere fortsætter med at fremskaffe så stærke sammenhænge, som de var i Dyfed og Egryn tilfældene, viser det måske, at UFOerne er et geologisk fænomen og sikkert jordskælvs-lys. Hverken videnskabsmænd eller UFOloger kan afvise denne udvikling og dens betydning.

Lys fra klipperne

Men hvad er det, der danner forbindelse mellem geologi og ufoer? Og hvorfor synes jordskælvs-lys at kræve et jordskælv som stimulus, mens ufoer ikke gør (selvom ufoer meget vel kan være en slags lys af geologisk oprindelse)? I almindelighed menes det, at det tryk, der opstår, når en forkastning bevæger sig, transformeres til en elektrisk energi, og at den elektriske energi opstår som følge af en piezoelektrisk effekt. Det skulle så være denne effekt, der er forklaringen på

— fortsættes side 42

Foto: Jens Morten Hansen, DGU.

Dette foto, der er optaget på Grønland, viser Ataata Kua fjeldet med en forkastning, denne er her markeret med hvide pile.

BØGER OG TIDSSKRIFTER

Anmeldelser

Af Kim M. Hansen.

»UFO-FOTO«

Udgivet af NIVO, 1983.
Postbox 2119, 2001 Trondheim.
40s/h fotos, 24 sider A4.
Pris:13,-Nkr. (incl. porto).

UFO-fotos har en speciel dragning på de fleste. Her har man endelig noget konkret, der viser fænomenet for alle og enhver - eller har man? Billeder beviser desværre intet som helst, og når det drejer sig om fotos af veldokumenterede uidentificerede fænomener, kan kræfterne ret hurtigt koncentreres om nogle få sager.

Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning (NIVFO) har udgivet et 24 siders hæfter med sorthvide gengivelser af fotos af forskellig kvalitet. Der er de kendte svindelfotos (Adamski, Fry, Allingham, Marguard, Monguzzi, Conisbrough, Warminster, UMMOsagen og Skallingaryds-fotos), Fotos af kendte fænomener (bl.a. røgringe, vejrballoner, raketopsendelser og meteorer), og endelig er der nogle af de få sager, som til stadighed debatteres McMinnville, Heflin, Lubbock, Martin B-57 og Saas-Fee).

Størstedelen af hæftets fotos har været offentliggjort i UFO-NYTog behandlet udførligt her.

Billedhæftets forsidefoto er taget den 3. juli 1960 i Argentina af kaptajn Hugo Niotti. Det interessante foto er Behandlet i UFO-NYT 4/81.

Et par danske fotosager er også med bl.a. det spændende feriefoto af et fjeldlandskab på Korsika, hvor man ser et objekt med en antenne — et objekt der faktisk er et støvkorn!

De 40 fotos er gengivet i fotokopikvalitet og nummererede. På hæftets side 20-23 er der til hvert foto en kort billedtekst (med kilder angivet på nogle få) og en længere tekst til forsidefotoet. Billedteksterne er visse steder skrevet for indforstående.

Desværre er billederne på nogle sider sat lidt rodet og tilfældig op. Hæftet koster det rimelige beløb af 13 norske kroner.

K. M. Hansen.

KOSMIK

Immanuel Velikosky:
Kosmiske Kollisioner
Forlaget Brogan, 1980
288 sider

Kosmiske kollisioner blev udgivet på dansk først i halvtredserne i en forkortet udgave, og den er en oversættelse af »Worlds in Collision«. Midt i halvfjerdserne blussede debatten om Velikosky og hans bøger op i USA, og det er nok årsagen til, at Bogan har taget netop denne bog op. Forlagets initiativ kan kun hilses med tilfredshed, for her er endelig en fuldstændig oversættelse med fuldt noteapparat og register, og det er endda en god oversættelse — det har Mogens Boisen sørget for.

Læserne, som ikke tidligere har hørt om Velikovsky kan så i øvrigt godt hoppe fra her. Det er ikke min mening her i anmeldelsen at opsummere hele Velikovsky-debatten eller give uddrag af bogen, for det er ikke umagen værd!

Velikosky's hovedtema er, at planeten Venus i historisk tid er slynget ud fra planeten Jupiter; at den flere gange er passeret tæt forbi jorden med katastrofale følger, og at den der efter er begyndt at kredse i en næsten cirkelrund bane omkring Solen, sådan som vi ser Venus i dag.

Alt dette udleder han ved at sammenstille myter og sagn fra snart sagt hele Jorden, og fra kulturer, som har været adskildt både i afstand og tid. Hans vigtigste mission ser for mig ud til at være at forklare de begivenheder og mirakler, som beskrives i Mosebøgerne, fra tiden omkring udvandringen fra Ægypten, og frem, og forklaringen skal helst hvile på et tilforladeligt naturvidenskabeligt grundlag. Det gør de nu ikke!

Velikosky's bøger har tiltrukket en masse mennesker af samme støbning som dem vi kender til ulidelighed i UFO-sagen: Folk med en voldsom skepsis overfor Videnskaben med stort »V«, og med en snert af forføgelsesvanvid, som gør, at de er villige til at godtage den gamle skrøne on at Videnskaben har rottet sig sammen imod os andre. Bare det hele bliver serveret af en, som er mindst lige så meget i opposition som de selv, så ædes alt råt.

Faren for at blive overfaldet af vore hjemlige vilikoskyanere og ligesindede må jeg lære at leve med, og en polemik vil jeg under ingen omstændigheder indlade mig på (jeg er nemlig

med i sammensværgelsen!!!), men jeg mener altså at den gode Velikosky's teorier er rablende gale.

Hans slutninger ud fra myterne er til hvilken side hver anden gang, og han har en imponerende mangel på respekt overfor de naturlove, som vi andre må indordne os under: tyngdeloven Newtons love og andre småting.

Han lider heller ikke just af den svaghed at iklæde sine teorier for mange tal — faktisk findes så vidt jeg har opdaget ingen beretninger overhovedet i Kosmiske Kollisioner, men jeg må indrømme, at min opmærksomhed ikke var lige skrap under hele gennemlæsningen. Velikosky har nemlig også en anden stor fejl: Han skriver kedeligt!

Bogen er desuden, som forfatteren selv siger i et senere forord, forældet på mange punkter. Det bliver den så om muligt endnu mindre troværdig af. Som dokument og som kildeskrift er den derimod virkelig god, og derfor skal forlaget have tak fra os som har savnet den på dansk. Men for andre er den altså ikke værd at købe.

Ole J. Knudsen.

JORDNÆRT FÆNOMEN

— fortsat fra side 39

både jordskælvs- lys og ufoer. Det er imidlertid sådan, at for at synligt lys kan dannes, må der dog ske andet end denne simple transformation, derfor er det usandsynligt, at det er piezoelektricitet, der forårsager jordskælvslysene. Nogle forfattere mener, at der er større sandsynlighed for, at fænomenet skyldes *triboluminescence* (friktionslys) (TLS) end piezoelektricitet. TLS er en udstråling af koldt synligt lys forårsaget af friktion – en synlig udstråling, der skyldes alt andet end temperaturen. TLS generer lys, når elektronerne som følge af friktion »springer« fra et højere energi-niveau til et lavere. Det var højst sandsynligt dette, Bradys stenknuser-eksperiment viste, og som Devereux og Mc Cartney så, da de for nyligt foretog undersøgelser i klipperne. *New Scientists* egen *Ariadne* har på det seneste omtalt adskillige eksempler på dette.

Vore egne eksperimenter har vist, at det ikke er nødvendigt med et stort tryk for at udløse et forholdsvis intenst lys. Devereux og McCartney har

Der er flere fordele ved et abonnement

- UFO-NYT sendes portofrit til døren 6 gange årligt.
- Abonnenter kan købe SUFOIs bøger, særhefter, bånd m.m. med meget store rabatter.
- Kvitteringen fungerer som medlemsbevis, der giver adgang til medlemsarrangementer.
- Abonnementsprisen er kun kr. 120,- for hele årgangen — med 48 sider pr. nummer.
- Der er også mulighed for fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte — 12 numre i alt (1 blad hver måned) for kun kr. 215,- — De sparer kr. 26,-!

JA — jeg vil gerne have alle medlemsfordelene som abonnent på UFO-NYT ☐ UFO-NYT + Det Ukendte ☐
— og vedlægger crosset check på kr. 120,☐ kr. 215,- ☐
— og har indbetalt beløbet på giro 9 11 77 25 ☐
— og ønsker girokort tilsendt ☐

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

KUPON sendes i kuvert (alm. brevporto) til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Hvis De ikke vil klippe i UFO-NYT, kan De blot indbetale beløbet på giro og notere, hvad De betaler for.

også bemærket, at lysgenereringen ved friktion i prøver af bjergkrystal og granit foregår uformindsket under vand og forstærkes i atmosfæren ved en berigelse med negative ioner – endda i en sådan grad, at det faktisk er sådan, at selv det mindste tryk på krystal vil udløse en kraftig glød. Denne forskning fortsætter.

Hvorfor opstår disse effekter? En af grundene er, at de fleste mineraler indeholder et reservoir af frie elektroner, noget, som også de to beslægtede fænomener termoluminescence og Elektron Spin Resonans (ESR) er afhængige af. Hvor kommer elektronerne fra og hvorfor bliver de i klipperne? Hvis man vælger en simpel sten som for eksempel limsten, som er monomineralsk, vil ESR vise et energispekter, der er karakteriseret ved elektroner fanget inde i mineralets gitterstruktur.

I en geologisk periode vil de elektroner, der er slået ud af deres atomare kredsløb ved en naturlig udstråling, besætte de ledige »pladser« i mineralets gitterstruktur. En variant i denne udfyldningsmekanisme kan udsende en elektronmængde. En af de måder hvorpå elektronerne under denne udfyldning kan manifestere sig er, som synligt lys. Forfatterne mener, at triboluminescence kan danne grundlag for en saglig debat om ufoer og jordlys.

Da denne beskrivelse af triboluminescence indeholder så spredte og diffuse begivenheder, synes det usandsynligt, at det kan forklare et så afsides liggende og koncentrisk lysende fænomen. Når alt kommer til alt, er der omkring 10^{20} frie elektroner pr. gram materiale. Det er dog meget sandsynligt, at en bevægelse eller sammenpresning udløser en slags »kædereaktion«. Der er sikkert energi nok i klipperne til at starte en proces. Disse kædereaktioner er velkendte og godt dokumenterede fra de grene af kemien, hvor man arbejder med luminescens, og det kunne tyde på, at dette fænomen har stor udbredelse.

Denne teori om jordlys findes kun mellem videnskaben og ufologien, og som sådan er den med til at bygge en bro mellem disse områder, da den hurtigt vinder større og større gehør. Den udfordring, denne teori giver videnskaben inden for dette område, tillader ikke, at fordomme hindrer dens vigtigste opgave – at se og forstå naturen. Den udfordring, teorien giver ufologien, er at holde et skarpt øje med ufoernes opdukken, da den indeholder større perspektiver end dimensionsskifte og små grønne mænd.

Kilde: New Scientist, sept. 1983.
Oversættelse: Fl. Rasmussen/SUFOI.

LÆSERMENINGER

UFOernes oprindelse

Efter Peter A. Hansens opfordring til læserne i UFO-NYT nr. 1/84, om at indsende læserbreve for herigennem at redegøre for egne synspunkter med hensyn til UFOernes oprindelse, fremdrivningsmidler m.m., har vi fra ingeniør Albert Hauser, Bygade 45, Ølholm, 7160 Tørring, modtaget følgende:

UFOer er efter min mening mange ting:

a) Fantasifostre.
b) Kuglelyn, forkastningsgnister og andre evt. uopklarede naturfænomener.
c) Bevidst svindel.
d) Rumrejsende og evt. tidsrejsende.

Pkt. a): Jeg har oplevet en del mennesker, som kunne se UFOer alle steder! Det hænger sammen med fejlfortolkninger og ønsketænkning. Lad mig nævne et eksempel:

De der også læser »Det Ukendte«, har sikkert bemærket artiklen i nr. 5/83 »Evighedsmaskinen er lavet...«. Som teknisk interesseret (og uddannet) har jeg gennem årene lavet mange praktiske forsøg, og også denne gang byggede jeg straks en model efter skitserne i artiklen. Jeg lånte et viser-multimeter ved den lokale automekaniker, og sammen med vores store dreng på 19 år, overværede jeg underet: Skalaerne viste henholdsvis 20 mVolt og 5 Ampére ved 5.000 o/min.

Straks købte jeg nogle større magneter, de første små havde jeg pillet ud af kasserede højttalere.

Der blev bygget en mere avanceret model og... i mellemtiden havde jeg lånt et digital-multimeter, og dette viste *kun 10 mAmpére,* dvs. 500 gange mindre!

Den første primitive model var i mellemtiden demonteret, og jeg fortsatte en tid med at bygge bedre og mere udspekulerede apparater. På et eller andet tidspunkt målte jeg igen med det først anvendte viserinstrument, og det blev nu åbenbart, at samme var i uorden, dvs. viste for meget!
Morale: En uopdaget fejl i målingen + mit ønske om, at noget afgørende ville ske, skabte en sensation!

Jeg vil springe punkterne b og c over og gøre nogle bemærkninger til d, dvs. »rumrejsende«.

Ifølge mange beretninger har mennesker mødt væsener i fartøjer fra en fremskreden civilisation. Disse væsener har altså omvendt mødt skabninger fra en tilbagestående verden, og det er os! Helt bortset fra teknikken, er jordbefolkningen behæftet med en masse fejlfunktioner, åndeligt og følelsesmæssigt set.

Nogle af os fungerer bedre, enten fordi de fejler mindre eller bedre kan skjule nogle af deres fejl (følelser). Alene det at erkende (og indrømme) sine fejl er et vigtigt skridt på vejen til udvikling.

Barrieren mellem »dem udefra« og os er altså først og fremmest psykologisk. Det er nu interessant at se, om vi kun kan udvikle os ubevidst over et langt tidsrum eller om det ligesom med teknikken er muligt at fremme den åndelige vækst ved hjælp af »opdagelser« indenfor psykologien.

TEORI

Er gåden løst?

Tilfældige rapporter om uidentificerede flyvende objekter i dette eller hint land sætter fantasien i gang hos mange. I en artikel i avisen Izvestia (Nyheden) omtaler den videnskabelige kommentator Boris Konovalov de seneste undersøgelser, de sovjetiske videnskabsmænd har foretaget. I artiklen forklares, at de skiveformede objekter i atmosfæren og havene er opstået som et resultat af en naturlig proces. Vi bringer her et sammendrag af denne artikel.

Det store ufo-boom startede sidst i 1940'erne og er fortsat til den dag i dag. I begyndelsen blev alle ufo-rapporter registreret af US Air Force. Det kom senere frem, at ca. 80% af observationerne kunne forklares som luftballoner eller lignende, mens de sidste 20% stod som uforklarlige. En analyse, som eksperter har foretaget af disse mystiske ting, har vist, at øjenvidnerne har set forskellige optiske fænomener i atmosfæren.

På det seneste har førende sovjetiske videnskabsmænd, lederen af havforsknings instituttet under det sovjetiske videnskabernes akademi og medlem af akademiet Andrei Monin og professor georgi Barenblatt med held forklaret, at de mystiske skiveformede objekter, kendt som ufoer, kan opstå i atmosfæren og havene.

Det vand og luft, som omkranser vor planet består af nogle lag, der er i konstant bevægelse. De bølger, der opstår langs disse lags grænser, kaldes de indre. De breder sig ud i oceanernes vand og atmosfæren. Som overfladebølger kan de vokse, blive bølgetoppe for derefter at falde til ro. Under denne proces kan en dråbe i vandet eller luften opnå en sådan karakter, at den består af en blanding af partikler fra to grænselag. Takket være denne intense blanding vil tætheden, temperaturen og andet i denne dråbe blive »et gennemsnit«, altså et homogent område, dog væsentlig forskellig fra det omliggende. Efter nogen tid flyder dråben ud.

Barenblatt og Monin har undersøgt hvordan dråben breder sig ud i de omliggende lag og fundet en matematisk ligning, der forklarer dette fænomen. På en lignende måde har Yelena Tikhomirova, ansat ved Computer Centret ved USSR's videnskabernes akademi, opdaget nogle mærkværdigheder i den måde, dråben udvikler sig på. Ligegyldigt hvilken facon den oprindeligt havde, — kvadrat, trekant, kryds — blev dråben cirkelformet et stykke tid, og kun i det tilfælde flød den ud, mens den beholdt den cirkulære facon. En krans lige som skyggen på en hat udvikledes gradvis omkring dråben. Det blandede vand flød hundrede gange langsommere ud end et højtgående flys kondensstribe.

Den teoretiske formel blev ved et eksperiment afprøvet på Havforskningsinstituttet. I en beholder med lagdelte væsker danner forskerne en blandingsdråbe og betragtede, hvordan den flød ud. Denne proces udviklede sig som beregnet. Forskerne forsøgte endog ad kunstig vej at forhindre dråben i at blive cirkulær, men det mislykkedes.

Det er kendt, at turbulens, en uro i en luftart eller væske, virker indefra. Det har vist sig, at de kaotiske bevægelser, der finder sted i luftarter og væsker både i dråben og omkring den, er varierende. I de omkringliggende lag er partikeltætheden størst i de lavest liggende. De turbulencer, der tvinger de tungere partikler op over de lettere, forbruger energi. Men da partiklerne i dråben allerede er blandede, har de ikke brug for energi, derfor må turbulenserne inde i dråben være kraftigere end de er i de omkringliggende lag.

Amerikanske forskere har bekræftet dette ved eksperimenter. De udførte forsøget i et højt tårn. I en højde af 140 meter målte videnskabsmændene vindhastighedens pulseren. Da de registrerede et fald i de indre bølger, fastslog de i løbet af kort tid, at pulsationen i bølgefaldsområderne havde nået en hastighed på 1 m/sek., mens den i de ydre områder kun var nogle få cm/sek. Ud fra dette kan man se, at kraftig turbulens og skarpt afgrænsede diskoslignende områder virkelig eksisterer inden i luftmasserne.

Men hvad, hvis en sådan »diskos« støder på faldende partikler eller støv? Hvis den hastighed, hvormed støvkornene falder, er større end diskossens kaotiske bevægelsers pulsation, vil de passere tværs igennem den. Hvis hastigheden er mindre vil støvpartiklerne blive opslugt af diskossen. Diskossen viser sig at opsuge atmosfærisk snavs! Når støvindholdet når et vist niveau, er diskossen ikke længere gennemsigtig, den bliver synlig!

Hvad ved man om disse ufoer, som

mange har set og endda fotograferet? For det første har de diskoslignende facon og er tykkest på midten, hvilket rent ud sagt får dem til at ligne to tallerkener, der er sat sammen med undersiderne udaf. Yderligere flyver disse objekter, og deres flyvning har følgende kendetegn: Kraftig acceleration, skarpe drejninger og pludselig forsvinden.

Alt dette er let at forklare set ud fra Barenblatt og Monins teorier. »Atmosfæriske diskos« er i bund og grund luft i luft. De opsamlede støvpartiklers masse er uden betydning, derfor er et let vindstød nok til at give diskossen en kraftig acceleration. Hvis den opsamler mange støvpartikler, vil den begynde at dale på en bølgende måde, som når bladene falder om efteråret. Når den langsomt flyder ud, bliver diskossen som en »pandekage«, dette sker når turbulenserne ikke længere er kraftige nok til at holde den i live. Dannelsen blander sig med den omkringliggende luft og forsvinder på »mystisk vis«.

En bekræftelse af de sovjetiske videnskabsmænds teori blev givet af den sovjetiske kosmonaut Georgi Grechko på hans 96 dages rumflyvning med rumstationen Salyut 6. Kosmonauten undersøgte stjernernes blinken, når de var på den anden side af Jordens horisont og derfor blev set gennem en dyb atmosfære. Denne blinkens natur synes at være godt forklaret ved at formode, at de diskosformede dannelser, de sovjetiske videnskabsmænd forudsagde, eksisterer. Selvfølgelig forklarer Barenblatt og Monins model ikke alle de atmosfæriske fænomener, der almindeligvis betegnes ufoer, men den forklarer de mest typiske af dem.

Ufo-fanatikeren vil nok sige: OK, det er muligt, der i atmosfæren og oceanerne findes »diskos« med naturlig oprindelse, men disse diskos kan ikke eksistere i det ydre rum, hvor der er lufttomt. Sådanne objekter er også set der. Til det kan der svares: I virkeligheden har ingen set noget der. Sovjetiske kosmonauter har adskillige gange set små foliestykker adskilt fra rumstationen. Når sollyset rammer dem, blinker de som små stjerner og kan tages for at være nogle objekter. Men dette blev hurtigt undersøgt og er i dag et velkendt fænomen. Sovjetiske kosmonauter har aldrig observeret mystiske objekter, og US-astronauter siger det samme. *APN.*

Oversættelse: Fl. Rasmussen, SUFOI.

AUSTRALIEN

Landing med spor

By Bill Chalker og Keith Basterfield.

En bemærkelsesværdig ufobegivenhed med fysiske spor hændte tidligt på dagen den 30. september 1980 på en 240 ha stor ejendom ca. 8 km fra Rosedale og 19 km vest for Sale, Victoria i Australien. Foreløbige detaljer er kun givet, da tilfældet stadig er under udforskning.

Mr. George Blackwell — 54 år — landarbejder og bestyrer på »The White Acres ejendommen«, blev vækket kl. 1 af en uro blandt kreaturerne og en mærkelig skingrende, fløjtende lyd. Kvæget brølede og en hest løb skrækslagen omkring. Vidnet gik ud for at undersøge det. Det var en klar, mild og stille måneskinsaften (fuldmåne 24. sept.).

Fra verandatrappen så vidnet i luften en genstand komme frem mellem en cypreshæk og et skur ca. 150 meter eller mere fra hvor han stod. Da den kom helt frem viste det sig at være en kuppelformet genstand med hvid top, og den bevægede sig omkring ca. 2½ meter over indhegningen.

Vidnet troede først, at det var et fly, der var ved at forulykke, men snart så han, at genstanden hverken havde vinger eller hale. Han kunne nu skelne orange og blåt lys på dens overflade og anslog dets diameter til omkring 9 meter. Senere udviklinger førte til en mere nøjagtig angivelse på 9½ meter. Dets højde var ca. 5 meter.

Genstanden blev ved med at bevæge sig omkring og over ejendommen, passerede en hølade og lod til at ville bevæge sig mod en åben 2.500 liters vandtank ca. 400 meter fra huset. Tilsyneladende hævede genstanden sig medens den nærmede sig vandtanken og derefter syntes den enten at svæve lige over den eller hvile på toppen af tanken ca. ét minut. Genstandens bevægelse fra det punkt, hvor den først var observeret nær huset og til tanken tog også et minut. Ufoen synes da at hæve sig nogle meter og at ville ændre retning og lande på jorden ca. 15 meter fra tanken.

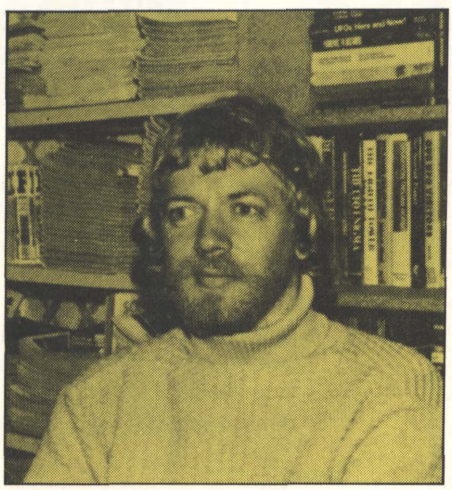

William C. Chalker.

Af omsorg for besætningen gik vidnet ind for at skifte, og i løbet af 5 minutter kørte han på sin motorcykle ud til indhegningen, hvor genstanden var landet. En fløjtende lyd hørtes, og genstanden var at se hele tiden, medens han kørte op mod den. Da han nærmede sig den, blev han overvældet af en mærkelig følelse, en følelse som gelé.

Mr. Blackwell standsede sin motorcykle ca. 10 til 15 meter fra genstanden. Der var ingen indvirkning på cyklen. Vidnet kunne nu se genstanden tydeligt. Den så ud til at bestå af 2 dele, en hvid kuppel øverst og en større orange nederst. Omkring den nederste afdeling så der ud til at være runde vinduer eller lys, antagelig med 3 meters afstand og nærmest 15–20 cm i diameter. Disse syntes at give indtryk af, at begge dele snurrede rundt i modsat retning af urviseren. Den stod på grunden ca. 2 til 3 minutter.

Pludselig voksede støjen til et frygteligt hyl som når et jetfly lander. Vidnet måtte holde sig for ørerne. Noget, som lignede et rør, viste sig omkring bunden af genstanden, og det syntes at blive pustet op til en voldsom størrelse ud over genstandens diameter. Der kom et stort brag, og genstanden hævede sig og lidt efter lidt gled den væk fra landingsstedet og nåede en højde på ca. 3–4 meter.

Vidnet blev næsten væltet af sin motorcykel af en varm blæst. Motorcyklens lys oplyste genstandens bund, da den bevægede sig bort, og gjorde det muligt at se det sorte »rør«, der synes at svinde ind mod midten af bunden. Også omkring kanten af bunden var 6 ens trin eller v-formede tingester.

Ved 10 meter fra landingsstedet og i en højde af 4–5 meter blev genstanden hængende stille. Da var det, at vidnet så materialer falde fra bunden af genstanden. Disse stykker bestod tilsyneladende af sten, ukrudt og kogødning.

Vidnet kørte derpå straks til landingsstedet, og helt fortumlet så han genstanden drage bort i østlig retning ikke højere end ca. 30 meter. Den blev mindre og mindre, indtil den var helt ude af syne.

Omkring sig i måneskinnet var vidnet i stand til at bemærke en ring af

sort, nedtrykket græs i størrelse af over 10 meter.

Stadig fortumlet var han dog i stand til at køre tilbage til huset. Derinde så han at kl. var 1.50. Efter en kop kaffe bemærkede vidnet, at hans armbåndsur var gået i stå kl. 1.10. Det gik i gang igen efter nogle minutter, da han lagde det ned, men det gik atter i stå, når han tog det på. Dette problem varede ca. 3 dage.

Ude af stand til at sove, stod vidnet tidligt op og gik ud til indhegningen, hvor han havde set genstanden lande natten før. Ved dagslyset så han ringen ganske tydeligt i indhegningen. Området var som et tæppe af gule blomster, men på landingsstedet var der sort- eller brun-farvet, nedtrykket græs på en måde som i modsat retning af urviseren, med en nedtrykket ringbredde på ca. 40 cm. Inden i ringen var kun grønt græs. De gule blomster var væk. Stedets diameter var 9½ meter. Jævnt fordelt var inden i ringen 6 pletter af næsten uskadt græs. På en sti, der førte ud fra stedet mod øst, var sten og andet materiale antagelig faldet fra genstanden, da den fløj bort om natten.

Hen på morgenen kom ejeren af ejendommen, og sammen inspicerede de stedet. Ejeren rapporterede hændelsen til den lokale avis og en beskrivelse af hændelsen kom på forsiden af »Gippsland Times« den 1. oktober 1980 under overskriften »Kilmany Man sees Ufo«. Mange undersøgelser fulgte, bl.a. én der fandt sted 1 til 2 uger efter begivenheden af Poul Normann (Vufors vicepræsident) og Pat Gildea. Man håber at en detaljeret beretning af deres undersøgelser snart vil være tilgængelig. En kort beretning af deres undersøgelser blev bekendtgjort i dec. 1980. Udgivelsen af Vufors bulletin under titlen: »White acres mødet«.

Bill Chalker (Australiens repræsentant for APRO) ledede sammen med Keith Basterfield og Garry Little en undersøgelse af hændelsen i løbet af dec. 1980. Selvom Mr. Blackwell havde modtaget besøg af mange mennesker, gav han en imødekommende og dybtgående rapport af sin oplevelse. Jordbund og stenprøver blev taget og sendt til analyse ved Australiens Center for Studerende.

En udvidet rapport er under forberedelse, da mange ting under forløbet er indblandet: Et enmandsvidnes oplevelse af et fysisk spor af et UFO, indvirkningen på vidnet som hovedpine, kvalme m.m., hans ur der gik i stå,

SUFOIs *Jubilæumskuvert*

Den 17. december 1982 fejrede foreningen SUFOI sit 25 års jubilæum. I den anledning blev der ved Gentofte Postkontor den 17. december 1982 anvendt et særstempel. Teksten på stemplet er »Skandinavisk UFO Information, 25 års UFO-forskning i Danmark, 17.12.1982«.

SUFOI var på pletten og fremstillede **et begrænset oplag** af den flotte jubilæumskuvert, som blev frankeret med forskellige spændende frimærke-kombinationer og stemplet med postvæsenets officielle SUFOI-særstempel.

Vi har stadig nogle få af disse særstemplede kuverter tilbage. Benyt chancen *nu* til at erhverve disse enestående samleobjekter, inden de bliver udsolgt — der vil aldrig kunne foretages genfremstilling af disse særstemplede kuverter!

Benyt særkuverten som gave, som samleobjekt eller som minde om SUFOIs eksistens som en af de ældste UFO-organisationer i Verden — og husk, at overskudet fra salget går til SUFOIs rapportindsamling, forskning og oplysnings-aktiviteter.

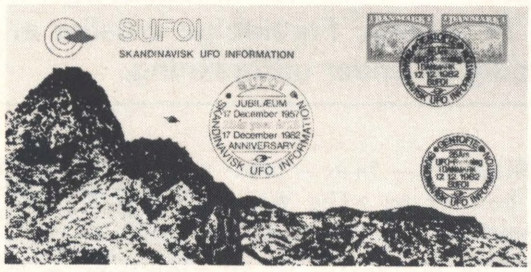

TYPE A

TYPE A

Frankeret med 2 stk. frimærker, udgivet den 8. oktober 1981, som illustrerer Ellehammer på Lindholm (værdi: kr. 1,00).

Fremstillet i 300 eksemplarer ..... **Pris kun kr. 20,00**

TYPE B

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 18. oktober 1973 i anledning af 400 året for udgivelsen af Tycho Brahes værk »De Nova Stella« (værdi: kr. 2,00).

Fremstillet i 100 eksemplarer ..... **Pris kun kr. 25,00**

TYPE C

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 10. september 1981 i anledning af det internationale handicapår (værdi: kr. 2,00 + 0,20).

Fremstillet i 50 eksemplarer ..... **Pris kun kr. 30.00**

TYPE D

Frankeret med et overprisfrimærke fra perioden 1976-1979, deriblandt Dansk Røde Kors (26.-2.-1976), Evnesvages Vel (24.-3.-1977) og Kræftens Bekæmpelse (12.-10.-1978).

Fremstillet i 30 eksemplarer ..... **Pris kun kr. 35,00**

TYPE E

Frankeret med 1 stk. frimærke, udgivet den 8. oktober 1981, illustrerende flyveturen USA-Danmark i 1931 (værdi: kr. 1,60) samt 2 stk. af det sjældne frimærke udgivet den 7. april 1960 i anledning af Verdensflygtningeåret (værdi: kr. 0,30).

Fremstillet i 60 eksemplarer ..... **Pris kun kr. 40,00**

BESTILLING

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive type(r) på modtagerdelen.

påvirkningen af dyrene, forsvinden af de 2.500 liter vand fra tanken og muligvis flere sekundære vidnesbyrd.

Yderligere sandsynlige, usædvanlige begivenheder er rapporteret eller er kommet frem i Gippsland-området af Victoria i løbet af få måneder, som fulgte hændelsen. Disse indeholdt rapporter om spor på jorden, rapport om forsvinden af vand. Forståeligt nok vil det vare en tid før status af disse hændelser endelig kan klarlægges.

Hovedsagen er, at Rosedale-landingen synes at være en af de bedste UFO-beretninger, der er kommet fra Australien. Undersøgelserne fortsættes. Detaljer herfra vil fortsat blive dokumenteret og offentliggjort.

Vufors-Victorian UFO Research Society.
Oversætt.: Aage Waarst.

Hjælp til PR-projekter søges

SUFOI har oprettet en ny PR-gruppe, der skal tage hånd om foreningens forskellige aktiviteter på dette område. Gruppen har allerede en række nye og spændende projekter i gang.

Imidlertid er ingen i PR-gruppen professionelle på området, og derfor søger vi efter personer, der kan hjælpe os omkring udarbejdelse af PR-materialer, annoncer, foldere m.v.

I første omgang kunne vi tænke os at få nogle eksisterende materialer vurderet af professionelle PR-personer med henblik på forbedringer. Har du mod på det og de nødvendige forudsætninger, så prøv at kontakte os. Vi tager en snak om, hvordan arbejdet skal tilrettelægges.

Kontakt *Per Andersen,*
Damsbovænge 13, st.tv.,
2500 Valby.
Tlf. 01-302747 om aftenen.

KENDTE FORFATTERE – KLASSISKE BØGER

Siger navne som *Allen Hynek* og *Jacques Vallee* dig noget?
Siger *Betty* og *Barney Hill*-sagen eller »*Project Blue Book*« dig noget?
I så fald bør du kigge nærmere på nedenstående bøger, som SUFOI har skaffet hjem fra USA specielt til UFO-NYTs læsere. Vi lægger nemlig vægt på at yde vore læsere bedst mulig service og et varieret udvalg af UFO-materialer.

J. Allen Hynek:

The Hynek UFO Report

Den kendte astronomi-professor J. Allen Hynek, der også har fået tilnavnet »verdens førende UFO-forsker« tager i denne anbefalelsesværdige bog udgangspunkt i »Project Blue Book«, der igennem længere tid var det amerikanske luftvåbens undersøgelsesprojekt for UFOer. Fra dette udgangspunkt dækker bogen på glimrende vis store dele af UFO-sagen.

301 sider, illustreret, pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

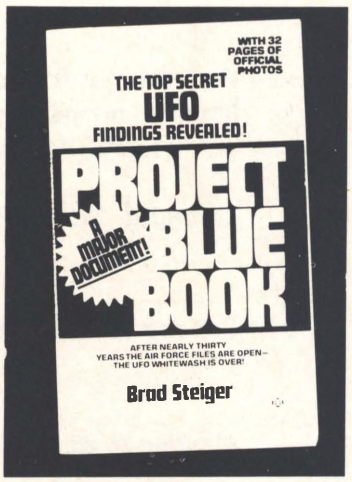

***Brad Steiger** (red.):*

Project Blue Book

Endnu en bog om »Project Blue Book«, der afslører, hvordan de UFO-rapporter som det amerikanske militær indsamlede og hemmeligholdt igennem mange år, i virkeligheden er de bedste beviser for eksistensen af UFO-fænomenerne.

423 sider, illustreret, pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

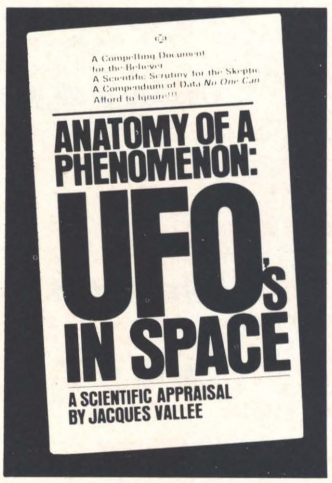

Jacques Vallee:

Anatomy of a Phenomenon - UFOs in Space

En god og seriøs bog om UFO-fænomenerne. Vallee, der er videnskabeligt uddannet inden for områderne matematik og datalogi, analyserer UFO-fænomenerne videnskabeligt og behandler forskellige teorier om disse gådefulde fænomener.

227 sider, illustreret, pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

John G. Fuller: The Interrupted Journey

I denne bog gennemgås nøje en af de mest spændende UFO-oplevelser nogensinde: Betty og Barney Hill sagen. Dette ægtepar, som intet kan huske fra en længere periode under en køretur i det nordlige USA, bliver bragt under hypnose. Resultat: En fantastisk UFO-oplevelse bliver bragt op til overfladen fra netop dette tidsrum.

350 sider, illustreret, pocket udgave ..... pris kr. **38,00**
304 sider, illustreret, hard-cover ..... pris kr. **58,00**

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

840720 B

Program for UFO '84

Programmet for sommerens store ufo-arrangement, UFO '84 i Mellerup i Sønderjylland, er nu færdigt. Som man kan se, byder seminaret på et righoldigt udvalg af interessante foredrag og andre aktiviteter.

Lørdag d. 21. juli kl. 19.30: **Ufo-problemet**
Paneldebat med Per Andersen, Henrik Ø. Larsen, Ib Laulund og Flemming Falkenberg Olsen.

Søndag d. 22. juli kl. 19.30: **»Soft data« problematik i nærobservationsrapporter**
Foredrag ved Flemming Falkenberg Olsen.

Mandag d. 23. juli kl. 19.30: **Ufo-forskning i 80'erne**
Foredrag ved Per Andersen, SUFOI.

Tirsdag d. 24. juli kl. 19.30: **Dansk Nærobservation af 3. grad?**
Foredrag ved Torben Birkeholm, SUFOI.

Onsdag d. 25. juli kl. 14.00: **Ufo-forskning! Et tysk standpunkt!**
Foredrag ved HansJürgen Köhler.

kl. 19.30: **Grundforudsætninger for samarbejde i ufo-forskningen**
Foredrag ved Bertil Kuhlemann, Projekt URD.

Torsdag d. 26. juli kl. 19.30: **Britisk ufo-forskning**
Foredrag ved Robin Lindsey, BUFORA.

Fredag d. 27. juli kl. 18.00: Afsluttende festmiddag med evaluering af seminaret, uddeling af legatportion fra ufo-fondet af 1979, valg af arrangørerne af UFO '85.

Foruden de ovenstående foredrag afholdes der den 22., 24. og 26. kl. 14.00 møder i en studiegruppe, hvor alle deltagere vil få lejlighed til at diskutere interessante spørgsmål i forbindelse med ufoer. Flere af dagene vil der derudover blive vist videobånd, bl.a. med udsendelser fra britisk og tysk TV, og som noget helt specielt: optagelser af hypnose-interviews med påståede vidner til en nærobservation af 3. grad.

Nærmere oplysninger kan fås hos:

Lars K. Lassen
Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby.
Telefon 01-30 46 44